

અનુક્રમણિકા

૦૧ ખરેખર ઈંસાનિયત કોને કહેવાચ	04
તે ઈસ્લામથી શીખો	04
૦૨ કન્જુલ ઈમાન વ ખજાઈનુલ ઈફન્ન	10
૦૩ (દર્સે હઠીષ) મિર્ાત (ઉર્દૂ) શર્હ મિશકત	14
૦૪ હદાઈકે બજિશાશ	15
૦૫ હશત બહિશત (મલ્કુઝાતે ખવાજગાને ચિશત)	18
૦૬ કાનૂને શરીઅત	21
૦૭ લીયસ માટે 'તે અમારો નથી'	25
૦૮ મુસલમાનોની બુઝદિલીના સબખો	29
૦૯ હું મુસલમાન થઈને કુર્ચાન વિશે શું જાણું છું ?!	32
૧૦ 'બાગે ફિફક' વિશે શીઆઓના આક્ષેપોનો ઈમાન અફરોઝ જવાબ	36
૧૧ નમાજ અને મેડિકલ સાયન્સ	44
૧૨ બરકાતે ખવાજાની ટપાલ	50

ઈમાન હે કાલે મુસ્તફાઈ

આજ : હુંજૂર આ'લા હિન્દુ ઈમાન અહમદ રજા

ઈમાન હે કાલે મુસ્તફાઈ કુર્ચાન હે હાલે મુસ્તફાઈ અલ્લાહ કી સલ્તનત કા દુલ્હા નક્શે તિમ્રસાલે મુસ્તફાઈ કુલ સે બાલા રુસુલ સે આ'લા ઈજલાલો જલાલે મુસ્તફાઈ અસહાબ નુજૂમ રહ્યાનુમા હેં કશતી હે આલે મુસ્તફાઈ ઈદ્બાર સે તૂ મુજે બચા લે, પ્યારે ઈદ્બાલે મુસ્તફાઈ મુર્સલ મુશ્તાકે હક્ક હે ઔર હક્ક મુશ્તાકે વિસાલે મુસ્તફાઈ ખવાજાને વિસાલે કિબિયા હેં જુયાને જમાલે મુસ્તફાઈ મહિબૂબો મુહિબ કી મિલક હે એક કૌનેન હે માલે મુસ્તફાઈ અલ્લાહ ન છૂટે દસ્તે દિલ સે દામાને ખ્યાલે મુસ્તફાઈ હે તેરે સિપુર્દ સબ ઉમ્મીદેં, અય જુદો નવાલે મુસ્તફાઈ રોશન કર કૃષ કો બેક્સો કી અય શમ્મે જમાલે મુસ્તફાઈ હો દોનો જહાં મેં મુંહ ઉજાલા અય શમ્મે જમાલે મુસ્તફાઈ હમ તીરા દિલો પે ભી કરમ કર અય શમ્મે જમાલે મુસ્તફાઈ તકફીર ચમક ઉકે 'રગા' કી, અય શમ્મે જમાલ મુસ્તફાઈ

★ લવાજમ ★

છુટક નકલ	રૂ. ૨૦/-
વાર્ષિક લવાજમ	રૂ. ૨૩૦/-
વિદેશ માટે	રૂ. ૧,૫૦૦/-
પેટ્રન ફી (૧૧ વર્ષ માટે)	રૂ. ૨,૨૦૦/-
આજુવન	રૂ. ૫,૦૦૦/-
વિદેશ માટે પેટ્રન	રૂ. ૧૨,૦૦૦/-
વિદેશ માટે આજુવન	રૂ. ૨૦,૦૦૦/-

: માનદ તંત્રી :

પટેલ શાહીર અલી રાફી દયાદર્વી (B.Sc.)

ખરેખર ઈન્સાનિયત કોને કહેવાય તે ઈસ્લામાણી

શીજો

મંત્રી દેખ....

'ઈસ્લામ'નો અર્થ જ અમ્નો સલામતી, શાંતિ (Piece) થાય છે. ઈસ્લામનો અર્થ અમ્નો શાંતિનો, સુલહનો પયગામ આપનાર ધર્મ. અમ્નના પયગંબર મુહમ્મદુર્રસૂલુલ્લાહ ﷺની લાવેલી માનવતાનો પાઠ ભણાવતી શરીરતને વિના સંકોચે માની લેનારને ઈસ્લામના અનુયાયી કહેવાય છે. અને જેમણે ઈસ્લામના પયગંબર ﷺના આદેશો તેમજ જેમણે આપ ﷺના જીવન ચરિત્રનો ન્યાયની આંખે અભ્યાસ કર્યો છે તેઓએ જેર મુસ્લિમ હોવા છતાં આપને શ્રેષ્ઠ માનવી અને અમ્નો શાંતિના પયગંબર કહ્યા તથા દિલથી માન્યા છે. ઈસ્લામમાં આતંકવાદ, ઉત્થવાદ કે કંડરવાદને કોઈ સ્થાન જ નથી. છતાં પૂર્વગ્રહના ચશ્મા પહેરી જોનારાઓ ઈસ્લામના વિશે અયોગ્ય ટીપ્પણી કરીને, ઈસ્લામ તથા પયગંબરે ઈસ્લામના સંબંધે અયોગ્ય શબ્દો ઉચ્ચારીને મુસ્લિમોના હિલોને ઠેસ પહોંચાડવાની જાણે હરીફાઈમાં ઉત્તરેલા છે. જેમ કે હાલમાં જ ફાંસના અખ્યાર શાલી હેઠળોએ હુઝૂર ﷺની તૌહીન કરી અને ફાંસના પ્રમુખે પણ ઈસ્લામ વિરુદ્ધ અપમાનજનક શબ્દો કહ્યા. તેમજ બિકાઉ મીડિયાવાળા પ્રિન્ટ મીડિયા હોય કે ઈલેક્ટ્રોનિક મીડિયાવાળા એકદમ બેબાકી તથા બેશર્મી સાથે "ઈસ્લામિક આતંકવાદ" એવો શબ્દ પ્રયોગ કરીને તથા ઈસ્લામે સ્ત્રીને અધિકારોથી વંચિત રાખી વગેરે દુષ્પ્રયાર કરીને ઈસ્લામની ઈજ્જત પર કીચડ ઉડાડવા કોશિશ કરે છે. આવો ! ઈસ્લામ અને ઈન્સાનિયત (માનવતા)ને શું સંબંધ છે તેનો અભ્યાસ કરીએ.

★ માણસાઈથી નાવાકેફ દુનિયા કેવી હતી તે જણી લો ★

માનવ જાતનો સૌથી નાજુક તથા કમજોર વર્ગ એટલે કે સ્ત્રી વર્ગ છે. સ્ત્રીઓ પર દરેક સમાજમાં જુલ્મ તથા નાઈન્સાફી થતી હતી. અરબ દેશમાં લગ્ન માટે સ્ત્રીઓની કોઈ હદ નકી ન હતી. એક જ સમયે કેટ કેટલીયે સ્ત્રીઓ રાખવામાં આવતી. લોંડી જેવી તેણીની હાલત હતી. પતિ મૃત્યુ પામે તો તેના પુત્રના વારસામાં મત્રાઈ માતા પણ આવતી. તો તેણી સાથે લગ્ન કરતો અથવા સગા સંબંધીને લગ્ન માટે આપી દેતો. પુત્રીઓને જીવતી કૃબરમાં ઢાટી દેવામાં આવતી. હિંદુસ્તાનમાં બહુપલ્લીતવનો રિવાજ હતો. જે સ્ત્રીનો પતિ મૃત્યુ પામતો તે વિધવા તથા મનહૂસ ગણાતી, તેણી ચાહે નાની વયની હોય કે યુવાન પણ જીવનભર ભીજા લગ્ન કરી ન શકતી. એટલું જ નહીં, પતિ મૃત્યુ પામે તો કેટલીક ક્રૌમોમાં પત્નીને સતી કરી દેવામાં આવતી એટલે પતિની ચિતા પર જીવતી સણગી જવું પડતું. પણ પત્નીના મૃત્યુ પર પતિ સતી ન થતો ! તિબેટમાં રિવાજ હતો કે સ્ત્રી એક પુરુષ સાથે લગ્ન કરતી તો તેના સર્વ ભાઈઓની પત્ની સમજવામાં આવતી. અભિન્પૂજકોમાં પુત્રી તથા માની સાથે લગ્ન કરવાને જાઈજ સમજવામાં આવતું. એ જ પ્રમાણે ઈસાઈઓ તથા યદ્દૂદીઓમાં સ્ત્રીને માન સમ્માનનું કોઈ સ્થાન ન હતું. તેમજ મનૃ સ્મર્તિમાં પણ ચાણક્ય લખે છે : દરિયો, સશસ્ત્ર સૈનિક, પંજી અને શિંગડાં ધરાવતાં પ્રાણીઓ, બાદશાહ તથા સ્ત્રી પર ભરોસો કરવો જોઈએ નહીં. (ચાણક્ય નીતિ, ૧-૨૫) સ્ત્રીને અપમાનિત કરતાં આગળ લખ્યું છે : જૂઠુ બોલવું, વગર વિચાર્યે કામ કરવું, છેતરપિંડી, મૂર્ખાભી, લાલચ, નાપાકી, નિર્દ્યતા આ સ્ત્રીની જન્મજાત ખામીઓ છે. (બ.૨) આગ, પાણી, નર્યો અશાની, સાપ, શાહી ખાનદાન અને સ્ત્રી આ સર્વ

બર્બાઈના સબબો છે, તેમનાથી સાવચેત રહેવું જોઈએ. (૧૫-૫) આવા અનેક અપમાનજનક શષ્ટ્ઠો સ્ત્રીઓ માટે તેમાં વાપરેલા છે.

હુનિયાના કોઈપણ ધર્મમાં મા, બાપ કે પતિના વારસામાં સ્ત્રીને વારસાઈ મેળવવાનો કોઈ હક્ક જ ન હતો ! તમો અભ્યાસ કરી લો તો જણાશે કે આજ સુધી કોઈપણ ધર્મએ ઈસ્લામ સિવાય સ્ત્રીને વારસાની હક્કદાર હરાવી નથી, અને હવે કંઈક હક્ક જાહેર કરતા હોય તો તે ઈસ્લામથી શીખીને કરી રહ્યા છે.

★ સ્ત્રી અધિકાર બાબતે ગોર મુસ્લિમ સ્ત્રીનો એકરાર ★

આવો ! જુલ્મો સિતમ તથા અપમાનથી હડધૂત થયેલી સ્ત્રીજાતિને ઈસ્લામે શું આપ્યું તેનો અભ્યાસ કરો. જેના માટે અત્રે એક ગૌર મુસ્લિમ સ્ત્રીએ "ઇન્સાનિયતના ઝંડાધારી ઈસ્લામ" માટે શું કહ્યું છે તેને વાંચો અને ઇન્સાફની આંખો વડે ઈસ્લામને જુઓ : -

"મુહુમ્મદ ﷺ ના આગમન થતાં પહેલાં સ્ત્રી સમાજમાં એકદમ હલકી માનવામાં આવતી હતી. તેની સ્થિતિ નિર્જવ ચીજની જેમ હતી અને આ બધું યદ્વારી પાદરીઓની તાલીમનો પ્રભાવ અને પરિણામ હતું. બેઈજજતી તેણીનું નસીબ બની ચૂકી હતી. તેણી ઘરના અન્ય સામાનોની જેમ એક હાથમાંથી બીજા હાથમાં ફરતી રહેતી હતી અને મરનારના વારસદારો જે રીતે ઈચ્છતા તેણીથી લાભ ઉઠાવતા. તેણીની રક્ષા તથા દેખરેખની કોઈ વ્યવસ્થા ન હતી. કોઈ કાનૂન એવો ન હતો જે તેણીનું રક્ષણ કરે. વારસામાં તેણીના માટે કોઈ હિસ્સો ન હતો. નથી અકરમ مُلْكِ اللّٰهِ عَزَّ وَجَلَّ ને સ્ત્રીની આ મજલૂમિયત (જુલ્મ વેદ્ધતી સ્થિતિ) કોઈ કાળે માન્ય ન હતી. તેમણે આ નિરાધાર મખ્લૂકને બેઈજજતીના સ્થાનેથી ઉઠાવીને પુરુષોની લગોલગ ઈજજત તથા અદભના સ્થાને ઉભી કરી અને પુરુષ તથા સ્ત્રી વચ્ચે સમાનતાની તાલીમ આપી. તેમણે પુરુષોના શયનકક્ષમાં સ્ત્રીઓના આમર્યાદિત પ્રવેશ પર પાંદી લગાડી. તેમણે નિકાહના સંબંધને પવિત્રતા આપી અને સ્ત્રીને વારસાના તથા 'ખુલઅ'ના હક્કો અતા કર્યા. પુરુષ પર સ્ત્રીના ભરણપોષણની જિમ્મેદારીઓ નિયુક્ત કરી. તે ઉપરાંત આં હજરત صلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّمَ એ યતીમો, લાચારો અને વિધવાઓના ભરણ પોષણ કરનારાઓ અને તેમની મદદ કરનારાઓને ખુદાને ત્યાં મહાન બદલાના હક્કદાર હરાવ્યા. હુઝૂરે સંસ્કૃતિની પ્રગતિમાં સ્ત્રીઓની સેવાઓને સંપૂર્ણપણે સ્વીકારી. અને એ કારણે તેમની આધ્યાત્મિક તથા અખ્લાકી (સંસ્કારિક) પ્રગતિને ઈસ્લામી કાયદામાં ખૂબ જ પ્રમાણમાં મહત્વ આપ્યું. એ દૌરમાં જ્યારે હુઝૂર હુનિયામાં તશરીફ લાવ્યા તો દુનિયાની રીત ભાતમાં અસામાન્ય કાંતિ આવી. અને તેનાથી જે ફેરફારો થયા તેને કોઈપણ યુગમાં ભૂલાવી શકાય તેમ નથી.

(મિસ નિલવરી, મુસ્લિમ વર્લ્ડ, ન્યૂયૉર્ક, આન્ય. ૧૯૪૦)

★ બાળકીઓ તથા સ્ત્રીઓ તથા વિધવાઓ સાથે ઈસ્લામની માણસાઈ ★

પહેલાંના અજાનતા, જાહીલિયતના જમાનામાં બાળકીઓને જાલિમ બાપો જીવતી કઢ્બરમાં દફન કરી દેતા હતા તો અત્યારના સુધરેલા જાલિમો માના પેટમાં જ બાળકી વિશેનું જાણીને બહાર આવતાં પહેલાં જ મરાવી નાખે છે ! શું આ માનવતા છે ? પયગંબરે અમન مُلْكِ اللّٰهِ عَزَّ وَجَلَّ તા'લીમ જુઓ : ફર્માવ્યું, "(મહાન ગુનોહ એ છે કે) પોતાની ઓલાદને એ ડરથી મારી નાખવી કે એના માટે ખાવાની વ્યવસ્થા કરવી પડશે અને

પડોશીની પત્ની સાથે વ્યબિચાર કરવો." (સહીષ બુખારી, ૮/૧૮) બચ્ચામાં જ્ઞાન પડી ગયા પછી મરાવી નાખવું એ માનવ ખૂન છે ! સ્ત્રીઓને વારસાથી દરેક ક્રોમે વંચિત રાખી હતી, ઈસ્લામે તેણીઓના હક્કું નક્કી કરી આપ્યા. રબ તથાલાનું ફર્માન નભી بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ એ સંભળાવ્યું કે, "અલ્લાહ તમને હુકમ આપે છે તમારી ઔલાદના બારામાં, પુત્રનો હિસ્સો બે પુત્રીઓ બરાબર, પછી જો એકલી પુત્રીઓ જ હોય ભલે બેથી ઉપર તો તેમને વારસાનો ૨/૩ અને એક પુત્રી હોય તો તેને અડધુ." (ખૂરાને નિસાઅ, આ. ૧૧) માનવ અધિકારની વાતો કરનારા બતાવે તેમના ત્યાં સ્ત્રીઓના શું હાલ છે ?! વળી ઈસ્લામી તા'લીમ એ છે કે, મા બાપ કોઈ ચીજ બાળકોને આપે તો છોકરા છોકરીને સરખુ આપે, પક્ષપાત ન કરે. હઠીપણું છે : "જેણે ત્રણ બાળકીઓની પરવરિશ કરી, તેમને અદબ શીખવી, તેમના નિકાહ કરી આપ્યા અને તેમની સાથે બેહતર વર્તાવ કર્યો તો તેના માટે જન્મત છે." બહેનની પરવરિશ માટે પણ એ જ હુકમ છે. માના ફુદમો નીચે જન્મત છે, એવું ફર્માવીને તેમની સેવા કરીને જન્મત કમાવાનો ઝરીયો દર્શાવ્યો. એવું નહીં કે માલદાર બેટાઓ, બેટીઓ મજાથી જીવે અને માતાને વૃદ્ધા આશ્રમમાં પહોંચાડી દે ! આ ઈસ્લામની તા'લીમ નથી. વિધવાઓનું સમાજમાં કોઈ જ સ્થાન ન હતું. તેણીઓ સાથે જીનવરો જેવો વહેવાર થતો હતો. તેને બદલે પયગંબરે ઈસ્લામે વિધવાને પુનઃ નિકાહની છૂટ આપી ખુદ વિધવા સાથે નિકાહ કર્યા. વિધવા સ્ત્રીના આમ લોકો જેટલા જ હક્ક હોવાનું દર્શાવ્યું અને વિધવાને મદદ કરનારને ખુશખબરીઓ સંભળાવી. વિધવા તથા ગરીબોની મદદ માટે કોશિશ કરનારો અલ્લાહના માર્ગમાં જેહાદ કરનારા, રાતે ઈબાદત કરનારા અને દિવસે રોજા રાખનારાઓની જેમ છે. પતિ પત્ની પર એકબીજાના હક્કો લાગુ પાડ્યા, વૃદ્ધો માટે જણાવ્યું કે, "જે નાનાઓ પર રહેમ ન કરે અને વડીલોની ઈજજત ન કરે તે અમારામાંથી નથી." યતીમો, અનાથોની દેખભાગ કરનારનો અલ્લાહ તથાલાની નજીક મર્તબો બતાવવા અંગૂઠા સાથેની અને વચ્ચે આંગળી નજીક નજીક રાખીને ફર્માવ્યું કે, "હું અને યતીમનું પાલપોષણ કરનાર જન્મતમાં આ પ્રમાણે હોઈશું, ભલે તે તેનો નજીકનો સગો હોય કે પરાયો હોય. (મિશકાત, બુખારી)

પર સ્ત્રીઓની માન મર્યાદા તો એટલી દર્શાવી કે જોર મહરમ સ્ત્રી તરફ જોવાને હરામ દર્શાવ્યું, અપર્શર્વાની વાત તો દૂર રહી ! આજે ઠેર ઠેર માનવ અધિકારના ઝંડાધારીઓને ત્યાં પારકી સ્ત્રીઓ સાથે દુષ્કર્મો તથા બળાત્કાર સામાન્ય થઈ ગયા છે ! વધુ માટે પૂર્વગ્રહના ચશ્મા ઉતારીને ઈસ્લામનો અભ્યાસ કરો તો સમજીય જશે કે પોતે તમો ક્ર્યાં ઉભા છો અને શેની વાત કરો છો !

★ મહાન મહાન આતંકવાદીઓ આજે માનવઅધિકારની વાતો કરે છે ! ★

બીજા વિશ્વયુદ્ધમાં જપાનના હિરોશિમા તથા નાગાસાકી બે શહેરો પર અનુકૂમે તા. ૬-૮-૧૯૪૫ અને ૬-૮-૧૯૪૫ના રોજ અણુભોખ ફેંકીને તે શહેરોમાં જીવતા લાખો માણસોને ઓગાળી કે જલાવી ઢેનારુ અમેરિકા ક્રાંતિ મોઢે માનવ અધિકાર (Human Rights)ની વાત કરી શકે કે આતંકવાદને પોતાનો દુષ્મન કહી શકે ?? સૌથી મહાન આતંકવાદ તથા માનવ અધિકારોનું હનન તો તેમણે જ કર્યું છે. આતંકવાદના જનેતા જ યૂરોપ તથા અમેરિકા છે. યાદ રાખશો વિશ્વને બે બે વિશ્વ યુદ્ધોની બેટ ધરાવનારા આ માનવભક્તીઓએ વિવિધ દેશોના પ્રથમ વિશ્વયુદ્ધ (૧૯૧૪ થી ૧૯૧૮)માં કુલ ૭૩,૭૨,૦૦૦ (તોતોર લાખ બત્રીસ હજાર) માનવોનો ભોગ લીધો હતો અને બીજા વિશ્વ યુદ્ધ (૧૯૩૯-૧૯૪૫)માં ૪,૩૪,૪૩,૦૧૧ (ચાર કરોડ ચોત્રીસ લાખ તેંતાલીસ

હજાર અગ્યાર) માણસોનો ભોગ લીધો હતો. તેમજ ૧-નવેમ્બર ૧૯૫૫થી ૩૦ એપ્રિલ ૧૯૭૫ સુધી અમેરિકાએ વિયેટનામ પર શું માનવ અધિકારનાં ફૂલો વરસાવ્યાં હતાં ?! આતંક ફેલાવવા અફણક બોમ્બવર્ષા કરી હતી તે ઈતિહાસ જોઈ લો. રશિયાએ અફઘાનિસ્તાન પર તા. ૨૪-૧૨-૧૯૭૯થી ૧૫-૨-૧૯૮૮ સુધી યુદ્ધ કરતા રહી કયા માનવઅધિકારના હક્કું અદા કર્યા ? આ તો કેવળ જલક જ છે ! આ ઉપરાંત અનેક જુલ્મો સિતમની દાસ્તાનો આ અમેરિકા, રશિયા, બ્રિટન, યૂરોપના દેશોની ઈતિહાસમાં હજ્ય અકબંધ છે. બ્રિટને દુનિયાભરમાં આતંક ફેલાવીને કેટલાય દેશોને ગુલામ બનાવી જુલ્મોની વર્ષા કરી હતી જેમાં આપણો દેશ પણ ગુલામ હતો અને સૌ જાણો છે કે અનેક લાશો તેમણે નિર્દોષોની પાડી હતી. એ નિર્દોષોના ખૂનોના હજ્ય પડયા પડી રહ્યા છે કે અમને કચા વાંકે મારી નાખવામાં આવ્યા ? શા માટે અમારી સ્ત્રીઓને વિધવા અને બાળકોને અનાથ કરવામાં આવ્યા ?! ચહૂદીઓ પેલેસ્ટાઇનના લોકો પર વર્ષોથી જુલ્મો સિતમના પહાડ તોડી રહ્યા છે તેને શું શાંતિવાદ કહેવાશે કે આતંકવાદ ?! એના વિશે કેમ માનવઅધિકારની બાંગો પોકારનાર ચુપ છે ? અમ્નો શાંતિથી જીવન જીવતા ઈરાક, લીબિયા તથા સીરિયા વગેરે દેશના લોકોને તબાહ તથા બર્બાદ કરનારા અમેરિકા, રશિયા, યૂરોપના દેશો આતંકવાદી નથી તો શું કહેવાશે ?! આ તો આપણી આંખો સમક્ષ થઈ રહ્યું છે. હજી શું પુરાવા તમારે એ જૂઠા માનવઅધિકારના ઠેકેદારોના આતંકવાદી હોવાના જોઈએ છે ? હિનુસ્તાનમાં પણ ફાસીવાદી તત્વોએ અત્યાર સુધી શું શું કર્યું અને હજી શું થઈ રહ્યું છે તે જગ જાહેર છે છતાં આતંકવાદનો ઈલ્યામ મુસ્લિમ મજલૂમ ક્રૌંચ પર થોપવામાં આવે છે ! અને એકવાર આંતકવાદમાં દોષિત ઠરેલા અને જનમટીપ તથા જીવનપર્યત જેલની સજા પામેલાઓને ન્યાયતંત્રની પોલ જુઓ કે તદ્દન નિર્દોષ બાઈજાત હવે છોડી દેવામાં આવે છે ! આ તો દુનિયા પર જુલ્મોની તથા આતંકની એક જલક જ છે, સાચે જ ઈન્સાફની નજરે દુનિયાનો ઈતિહાસ જોશો તો આતંકવાદી કોણ છે અને આતંકવાદનો જન્મદાતા કોણ છે તે સમજાય જશે.

★ ઈસ્લામમાં પૂર્વગ્રહને કોઈ સ્થાન જ નથી ★

રસૂલે અકરમ ﷺ એક પ્રસંગે ઈશ્વરીં ફર્માવ્યો : "જે વિના કારણો જંગ કરે અને દુશ્મની પ્રતિ નોંતરે અથવા પૂર્વગ્રહને લીધે ગુસ્સો કરે તે જાહિલિયતની મૌત મરશે." (સુનને ઈખ્બે માજહ, ૨/૪૭૧) એમાં જ છે : પૂછવામાં આવ્યું, યા રસૂલલ્લાહ ! ﷺ શું પોતાની ક્રૌંચથી મહોષ્યત રાખવી એ પણ પૂર્વગ્રહ છે ? ફર્માવ્યું કે નહીં ! પણ જુલ્મમાં પોતાની ક્રૌંમની મદ્દ કરવી એ પૂર્વગ્રહ (દુશ્મની) છે. માનવો પર રહેમ તથા કૃપાની તા'લીમ આપતાં ફર્માવ્યું, "રહેમ કરનારાઓ પર રહેમાન (અલ્લાહ) રહેમ ફર્માવે છે. તમે લોકો જમીનવાળાઓ પર રહેમ કરો તો આસમાનવાળો તમારા પર રહેમ ફર્માવશો." (સુનને અબૂ દાઉદ, મિશકાતુલ મસાબીહ, ૨/૪૨૩) મજહબ બાબતે તો એટલી આજાઈ આપી કે કોઈને જોર જુલમથી અને ધાક ધમકીથી મુસલમાન બનાવવો જાઈજ નથી. "દીનમાં કોઈ જબદરસ્તી નથી." (સ્વરાથે બક્રાહ, ૨/૨૫૬) બલ્કે તેમના દીન (ધર્મ)માં કોઈ જબરદસ્તી કરવામાં ન આવે. દરેક ક્રૌંમના 'પર્સનલ લો'ની રક્ષા કરવામાં આવે તેમની ધાર્મિક વિધિઓ, સંસ્કૃતિ કે પર્સનલ લોમાં દખલગીરીને ઈસ્લામે સાહત નાપસંદ કરેલ છે.

(તારીખે તિબરી, જુઝ-૪)

ટૂંકા લેખમાં વધુ લખવું શક્ય નથી જેથી વધુ માટે 'ઈસ્લામ અને વિશ્વશાંતિ' એ કિતાબ*નો અભ્યાસ કરી લો કે ઈસ્લામના ખલીફાઓએ એ જ પ્રમાણો પોતાના દૌરમાં અન્ય ક્રીમો સાથે કેવા સુમેળભર્યા તથા ન્યાયપૂર્ણ વહેવારો રાખ્યા હતા અને માનવતાને મહેકાવી હતી. એનું એક દષ્ટાંત બીજા ખલીફા હજરત ઉમર رض આ કરારનામુ (અમાન નામા) છે જે તેમણો બયતુલ મુક્કદસની ફિતહ વખતે બહાર પાડ્યું હતું :—

"અલ્લાહના નામથી શરૂ જે ઘણો મહેરબાન અતિ રહમતાળો. આ તે અમાન છે જે અલ્લાહના બંદા ઉમર અમીરુલ મુઅમ્મિનીનને ઈલિયા (બૈતુલ મુક્કદસ)વાળાઓને અતા કરી. આ અમાન તેમની જીન તથા માલ તેમના દેવળો તથા કોસો માટે છે, તેમના બીમારો અને તંહુરસ્તો અને તેમની આખી ક્રીમના માટે છે. તેમની ઈબાદતગાહો (પ્રાર્થનાલયો)માં રહેઠાણ અપનાવવામાં આવશે ન તો તોડી પાડવામાં આવશે, તેમના દેવળો તથા તેની સાથેના મકાનો, તેમના કોસો અને તેમની જયદાદોમાં કોઈ પ્રકારની કમી કરવામાં આવશે નહીં અને ન તો તેમાં કોઈને નુકસાન પહોંચાડવામાં આવશે.

(તિબરી, ભાગ-૧, પેજ-૨૪૫, વઅદિરાયહૃદી તખરીજે અહાઈધિલ હિદાયહ, પ્રેસ-દિલ્હી, પેજ-૩૬૦)

તેમજ હવે આ લખાણ પણ વાંચી લો. હજરત ખાલિદ બિન વલીદે હમ્સવાળાઓને (જ્યારે સંજોગોવસાત તે મુલ્ક છોડી જવાનું થતાં) આ ખબર સંભળાવી. હજરત અખૂ ઓબૈદા ઈબે જર્રાહે દમિશકના અમુક પ્રદેશોમાં એ ખબર આપી અને તેમને કહું કે: "હે જિમ્મીઓ ! અમે તમારી પાસેથી જે ટેકસ વસૂલ કર્યો હતો તે એટલા માટે હતો કે અમે તમારી જીન તથા માલની રક્ષા કરીએ, બાબ્ધ હુમલાઓથી રક્ષામાં રાખીએ, પણ અફ્સોસ કે અમે એ જિમ્માને પૂરો નથી કરી શકતા એટલા માટે તમે લોકોએ જે રક્મો અમને આપી છે તે સૌ અમે પરત કરીએ છીએ."

ગૈર મુસ્લિમ પ્રજા આ ખબર સાંભળીને રડી પડી ! એટલા માટે કે તેમને પોતાના સમ ધર્મી હુકમરાનોના જુલ્મ તથા સિતમનો જુનો અનુભવ હતો. તેમણો પોતાના તે મોહસિનોને (એહસાન કરનારા, મુસ્લિમોને) આંસુઓ તથા વિનવણીઓ સાથે વિજય તથા કામયાબીની ખ્વાહિશોની સાથે વિદાય કર્યા અને કહું, યકીનન ! હે મુસલમાનો ! આજે દુનિયામાં ન્યાય તથા માનવતાનો ધર્મ તમારાથી જ સચ્ચાયેલો છે, અમે અંતરના ઊડાણોથી એ વાતના આરજૂમંદ છીએ કે અમારા બાદશાહ અને હાડિમ બનીને ફરી જઈએ તમે પાછા ફરો.

હવે મુસ્લિમ સિવાયના વિજેતા લશકરો જે તે જીતેલા દેશો પર કેવા જુલ્મો સિતમ કરતા હતા તે જાણવા ઈતિહાસને ફેરવી જુઓ તો સમજાય જશે કે વિશ્વ શાંતિનો જામિન કોણ છે. આજકાલ દુનિયામાં પોતાના હક્કો માટે લડનારાને આતંકવાદીનું લેખલ લગાડી દેવામાં આવે છે. અને ખરેખર કોઈ ગુમરાહ જો આતંકવાદી પ્રવૃત્તિ કરતો હોય તો તેને ઈસ્લામની રૂએ અમો પણ વિકારીએ છીએ અને તેવાને તેના કરતૂતોની શિક્ષા મળે એ જ મત અમારો પણ છે. પણ આતંકવાદને ધર્મ સાથે જોડી "ઈસ્લામી આતંકવાદ" કહેવું એ મહાન જુર્મ છે કેમ કે ઈસ્લામમાં જુલ્મને તથા આતંકવાદને કોઈ સ્થાન જ નથી બલ્કે ઈન્સાનિયત તથા માનવતાની જે તા'લીમ ઈસ્લામમાં છે એ ક્યાંય જોવા નથી મળતી.

* આ કિતાબ અંજુમને રજાએ મુસ્તફા-ઇયાદરા, તા. જી. ભરુચ, મો. ૮૪૨૭૪૬૪૪૧૧ના સરનામે મળી શકે છે.

برک خواجات

વાતને ટૂંકાવતાં અત્રે એક હદીષ રજૂ કરીએ છીએ જેમાં હુગ્ગુર عَلِيٌّ وَسَلَّمَ નાં પાકીજા બીવી, ઉમ્મુલ મો'મિનીન હજરત ખદીજા عَنْ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ એ આપ عَلِيٌّ وَسَلَّمَની ખૂબીઓ શું વર્ણવી તે જોઈ લો અને ગલત પ્રોપેગનાડાઓને રહિયો આપો. પત્ની જેટલી પતિના કામો તથા તેની અસલ હકીકતોને જાણતી હોય છે એટલું અન્ય કોઈ જાણી નથી શકતું. એ દરેક સમજે છે તો ઈન્સાફની નજરે એને વાંચો : -

હુગ્ગુર عَلِيٌّ وَسَلَّمَ પર જ્યારે પ્રથમ વહી નાજિલ થઈ તો નબુવ્વતના બોજથી આપના દિલમાં માનવસહજ સ્વભાવિક ગભરાહટ મહેસૂસ થયો. આપે હજરત ખદીજા عَنْ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ને પોતાની પરેશાની તથા ગભરાહટનો ઉલ્લેખ કર્યો તો હજરત ખદીજાએ આપને તસલ્લી આપતાં કહ્યું : -

"ખુદાની કસમ ! અલ્લાહ તાદાલા આપને કદાપિ શર્મિદા કરશે નહીં, કેમ કે આપ (૧) સિલાએ રહ્મી (સગાં સાથે સદ્વર્તાવ) કરો છો (૨) કમજોરોનો બોજ ઉઠાવો છો (૩) નાદારોની મદદ કરો છો (૪) મહેમાન નવાજ છો (૫) મુસીબતઅદા લોકોના કામ આવો છો.

(મદારિજુનબુવત)

જો કે આપના જીવનનો અભ્યાસ કરશો તો અગણિત ખૂબીઓ આપની જોવા મળશે, છતાં અહીં પ્રસંગોપાત દર્શાવેલ આ પાંચ ખૂબીઓવાળાને ઈન્સાનિયતનો ઝંડાધારી ન કહેશો તો શું કહેશો ? આ બાબતો પર ચાલનારને ઈન્સાન કહેવાય છે, નહીં તો જુલ્મ કરનારને તો દરિન્દો કે જંગલી પશુ તથા શૈતાન કહેવાશે. સારાંશ કે ઈન્સાનિયત સાચા અર્થમાં શીખવી હોય તો સંપૂર્ણ મો'મિન બનવામાં આવે. રસૂલે પાક عَلِيٌّ وَسَلَّمَના આદેશોનું અડગપણે પાલન કરવામાં આવે, બીજે ક્યાંય તમને સાચી ઈન્સાનિયત જોવા મળશે નહીં.

કેટલાક કહેવાતા મુસ્લિમ એજ્યુકેટેડ હકીકતમાં જાહિલ ક્યારેક બોલે છે કે, "અમે ઈન્સાનિયતની વાત કરીએ છીએ ઈસ્લામની નહીં !" કેટલાક કુઝી શેઅરો પણ બોલે તથા છાપે છે કે, "ન હિંદુ બન, ન મુસ્લિમાન બન, પહોલે ઈન્સાન બન !" તો એવા જાહિલો ઈસ્લામનો અભ્યાસ કરે અને પોતાના કથનોથી તૌબા કરી લે. અને દિલથી સ્વીકારે કે સાચો મો'મિન જ સાચો ઈન્સાનિયતવાળો હોય શકે છે, કેમ કે ઈસ્લામમાં જે માનવતાની તા'લીમ છે તે ક્યાંય જોવા મળતી નથી. □ □ □

બરકાતે ખવાજા, ડિસેમ્બર-૨૦૨૦ અંકના તંત્રી લેખ પિશે મંતવ્ય

'દાંપત્ય જીવનના બખેડાઓ : કારણો અને ઈલાજ' વિશે લખેલ તંત્રી લેખ :

માશાઅલ્લાહ ! હાલની ચિંતાજનક પરિસ્થિતિઓને ધ્યાનમાં રાખી તંત્રી શ્રીએ એક નસીહત આપોજ 'દાંપત્ય જીવનના બખેડાઓ'નું સચોટ વર્ણન કર્યું છે. જેમાં બે મુદ્દાઓ અનુક્રમે : (૧) કાલ્યનિક સુખો પામવાના ભ્રમમાં..... અને (૨) મા, બાપના ઘરે નાસી આવતી દિકરીઓ..... બાબતનું ધારદાર આલેખન કર્યું છે. મારા મંતવ્ય અનુસાર મુસ્લિમ સમાજમાં જે ગામ, શહેર, મહોલ્લા અને લંડાઓમાં જે દિકરીઓ પોતાની જીદ અને નજીવી બાબતોને લઈને ઘરે બેઠી છે, તેવા પિતા, વાતીઓ કે વડીલોને આ અંકના તંત્રી લેખની ફીટો કોપી (ઝેરોક્ષ નકલ) આપી તેમનું ધ્યાન દોરવું જોઈએ. અલ્લાહ મુસ્લિમ બેટીઓ અને તેણીના વાતી, વારસો તથા તમામ વાંચકોને હિંદાયત આપે. (આમીન) જાઝાકલ્લાહ ! -લિ. સિરાજ અમ. ગાડીવાલા (દયાદર)

કલ્યાલ ઈમાન વ ખાતાઈલ ઈફ્રાન

:: અમ ::

આ'લા હજરત ઈમામ અહુમદ રગ
رَحْمَةُ اللّٰهِ عَلٰيْهِ

:: અનુવાદક ::

મોલાના હસન આદમ કોલવનવી

સૂરાએ નિસાઅની તફસીર

અને જે અલ્લાહના રસ્તામાં ધરબાર છોડીને નીકળશો, તે ધરતીમાં ઘણી જગ્યા અને વિસ્તૃતતા મેળવશો. અને જે પોતાના ઘેરથી નીકળ્યો^{١٦٤}, અલ્લાહ અને રસ્તુલ પ્રતિ હિજરત કરતો, પછી તેને મોતે પકડી લીધો, તો તેનો સવાબ અલ્લાહના જિમ્મે થઈ ગયો^{١٦٥}, અને અલ્લાહ માફ કરનાર મહેરબાન છે (૧૦૦) અને જ્યારે તમે ધરતીમાં સફર કરો, તો તમારા પર ગુનોહ નથી કે અમુક નમાજો કસરથી પઢો^{١٦٦} જો તમને બ્હીક હોય કે કાફિર તમને તકલીફ દેશો^{١٦٧}. બેશક ! કાફિરો તમારા ઉઘાડા દુશ્મન છે (૧૦૧) અને હે મહિષ ! જ્યારે તમે તેમનામાં પધારેલા હોય^{١٦٨} પછી નમાજમાં તેમની ઈમામત કરો,^{૧૬૯} તો જોઈએ કે તેમનામાં એક જમાયત તમારી સાથે હોય^{૧૭૦}, અને તેઓ પોતાના શસ્ત્રો સાથે રાખો^{૧૭૧}, પછી જ્યારે તેએ સિજદો કરી લો^{૧૭૨}, ત્યારે હઠીને તમારાથી પાછળ થઈ જાય^{૧૭૩}, અને હવે બીજી જમાયત આવે, જે તે સમય સુધી નમાજમાં ન હતી^{૧૭૪}, હવે તે તમારા મુકતદી બને, અને જોઈએ કે પોતાની આડ અને પોતાના હથિયાર સાથે રાખો^{૧૭૫} કાફિરોની અભિલાષા છે કે કયાંક તમે

સૂરાએ નિસાઅ મદીના તચિબામાં ઉત્તરી, અમાં ૧૭ આયતો, ૨૪ રૂક્ષૂઅ છે.

وَ مَنْ يُّهَا حِزْنٌ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ يَجِدُ فِي الْأَرْضِ مُرْغَبًا
كَثِيرًا وَسَعَةً وَمَنْ يَخْرُجُ مِنْ بَيْتِهِ مُهَاجِرًا إِلَى اللّٰهِ وَ
رَسُولِهِ ثُمَّ يُدْرِكُهُ الْمَوْتُ فَقَدْ وَقَعَ أَجْزُؤُهُ عَلَى اللّٰهِ وَ
كَانَ اللّٰهُ غَفُورًا رَّحِيمًا وَإِذَا ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ
فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَقْصُرُوا مِنَ الصَّلَاةِ إِنْ
خَفْتُمْ أَنْ يَقْتَنِكُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّ الْكُفَّارِيْنَ كَانُوا
لَكُمْ عَدُوًّا مُّبِينًا وَإِذَا كُنْتُمْ فِي هُمْ فَاقْتَمَتْ لَهُمْ
الصَّلَاةُ فَلَا تَنْقِمُ طَالِفَةً مِنْهُمْ مَعَكَ وَ لَيْأَخْدُوا
أَسْلِحَتَهُمْ فَإِذَا سَجَدُوا فَلَيْكُنُوا مِنْ وَرَائِكُمْ وَ
لَتَنْتَطِ طَالِفَةً أُخْرَى لَمْ يُصْلُو فَلَيُصْلُو مَعَكَ وَ
لَيْأَخْدُوا حِذْرَهُمْ وَ أَسْلِحَتَهُمْ وَدَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ
تَغْفِلُونَ عَنْ أَسْلِحَتِكُمْ وَأَمْتَعْتِكُمْ فَيَبْيَلُونَ عَلَيْكُمْ
مَّيْلَةً وَأَيْدَةً وَلَا جُنَاحٌ عَلَيْكُمْ إِنْ كَانَ بِكُمْ أَذْيَ مِنْ
مَّظِيرٍ أَوْ كُنْتُمْ مَرْضَى أَنْ تَضَعُوا أَسْلِحَتِكُمْ وَ خُذُوا
حِذْرَكُمْ إِنَّ اللّٰهَ أَعْدَ لِلْكُفَّارِيْنَ عَذَابًا مُّهِينًا

پوتاں اُنثیا را اُنے پوتاں سا مان نے بُولی
اُن، تو اُنکے وپت تما را پر اُپتی پڑے^{۲۰۳}، اُنے
تما را پر وانگو نئی اُن تمانے ور سادنا لیتے
تکلیف ہوئ، اُथوا ماندھا ہوئ، اُنھی تما را شسترو
چوئی ناہی، اُنے پوتاں ایڈ سا سے را بھے^{۲۰۴} بُشک!
اُلٹا ہے کا فیرو مائے اپ مان جنک اُجرا ب تے یار
کری را بھے ہی۔ (۱۰۲)

:: سام جو تی ::

۱۶۵. شانے نُجُول : اُنہا ایڈ عپرنی ایت
جیا رے عتلری تیا رے جُن دھ بین نُجُول میرا لئے سی اے تے نے
سام بھی تے اُن اتی ودھ ہت، بُولیا، "ہُن اپ واہیت
لُوکو مام اے تے نئی، کارش کے ماری پاسے تے اُنکے
مائل ہے کے جِنہا ایڈ ہُن لی جر ت کری نے مہی نا شریک
پھونی شکن، بُولانہ سو گاند! ہوئے ہُن مک کام اے
رatri پاش رو کا ایش نہیں، مانے لہی یا لو۔" پاہی
تے مانے بُولانہ پر سو لانی لہی جیا مانڈیا، پاش
تَنْدِیْم س्थان ایا تام اے تے مان نے تے نے
انتیم وے یا اے تے مانے پوتاں نے جم شو ہا ایش دا بآ ہا ایش
پر مُکھی، اُنے بُولیا، "ہے اُلٹا ہے! آ تارو
اُنے آ تارا رسو لانو، ہُن اُنہا پر بے ات کرے ہُن،
جِنہا پر تارا رسو لے بے ات کری،" بے ات نا
سما یا ر سام بھی نے سہا بآ بُولیا، "اُنہا تے اُنہا مہی نا
پھونی شکھا ہوت تے اُنہا کے تلے مہان سو باع
میت." اُنے اے سما یا رثی مُشیر کو ہسی پڈیا
اُنے کھے وہا مانڈیا، اُنہا کھے تھی نیک یا ہت، تے تے
میت نہیں، تیا رے آ ایا تے کری میا عتلری.

۱۶۶ : تے نا وایدا، اُنے تے نا فیلہ کر میتی،
کارش کے ہکھ دا وانی رے تے نا پر کوئی وسٹو
وایجیب نئی، تے نی شان اُنہا ایڈ عیش ہے.

مُسٹالو : ۱۶۷ میت ویا، ۱۶۸ جی ہاد،
جی یا رت، ۱۶۹ تا ات، پر ہے یا گاری اُنے کن ات،

تے ماج ہلکا ل رے ۱۷۰ کم ایکا بآ تر و تان یا ڈیوں (اے
پاش) بُولانہ اُنے رسو ل تر فی جر ت کر وہا (جے ون) ہے.
اے مار گیم اے مار نا ر (پاش) بُولو (سوا ب) میت ویا.

۱۶۷ : ایتھا ایڈ یا ر رک ات وا ہی بے رک ات.

۱۶۸. مُسٹالو : کا فیرو نو بھی نمایا کس ر
کر وہا مائے شار تر ڈپ نئی.

ہدیہ : یا بیلا بین عیم یا اے ہج رت عیم ر
عیم نے کھن کے، "اپا شو تے شانتی مام ایڈ اے، پاہی
اپا شو کے م کس ر کری اے ایڈ ؟" جیا ب آ پاہی،
"اے بُولانہ تر فیتھی تما را مائے سد کو ہے، تے نا
سد کو نے سوکھا رہا۔"

مُسٹالو : عیم رکت ری وایتی چھا یعنی کے
سکھ رم اے تے رک ات وا ہی نمایا نے پوری پاہی
جای ڈیوں نئی. کارش کے جے وسٹو اے کچھا پاڑ نئی،
تے نا سد کو مائے بچا بی لای وایا ہی ہے،
اسوکھا رہا نے شکھتہ اے مام اے نئی.

مُسٹالو : سکھ ر کر نا رنی جڈپ ایتھا
دی ما پاشا نے ہی سا ب نہیں ہای، تے نا دی وسٹو نے انت ر
نرا کل اک مام اے کا پی ناہی تے پاش کس ر ہشے. اُنے اُنکے
دی وسٹو نے مُسٹالو مام اے نرا دھا دا لگا د تے پاش کس ر
نہیں ہای، مات لب کے انت رن نے ہی سا ب گھا شاہی.

۱۶۹ : ایتھا ایڈ پوتاں سا ہا بآ مام اے.

۲۰۰ : آ مام 'ن مایا یا ڈیوں' نی جم ات نے
بھیان ہے.

شان نُجُول : جی ہاد مام مُشیر کو اے نبھی اے
کری م عیم نے تما م سہا بآ سا سے جو ہر نی نمایا
جم ات نی پاہتا جیا، تیا رے تے نا پس تا وو ہیو
کے تے سامیتے تے مانے شا مائے ہُم لہو ن کیو؟ اُنے
پر سپر اے ک بی جانے کھے وہا مانڈیا کے، کے تلی سر س
تک ہتی. تے مام ام بُولیا، ہجھو اُنہا پاہی اے ک
بی ڈی نمایا ہے، مُسٹالو نے اے مانہا مام بھا پ

કરતાં પણ વધુ વાલી છે, એટલે કે અસરની નમાજ. જ્યારે તેઓ તે નમાજ પઢવા ઉભા થાય, ત્યારે પૂરી તાકથી હુમલો કરીને મુસલમાનોને ખત્મ કરી નાખો, ત્યારે હજરત જિબ્રિલ ઉત્તર્યા, અને સૈયદે આલમ علیه السلام ને વિનંતી કરી કે, "યા રસૂલલ્હાહ ! આ ખૌફની નમાજ છે અને અલ્લાહ તાબા ફર્માવે છે : **وَكُنْتَ فِيهِمْ أَذِى**

૨૦૧ : એટલે કે હાજર રહેલાઓને બે ટોળીઓમાં વહેંચી દેવામાં આવે, તેમાં એક આપની સાથે રહે. આપ તેમને નમાજ પઢવો અને એક ટોળી દુશ્મનની સામે ઉભી રહે.

૨૦૨ : એટલે કે જે લોકો દુશ્મનની સામે ઉભેલા હોય, અને હજરત ઈબ્ને અખ્બાસની રિવાયત છે કે, જો જમાઅતવાળા નમાજી મુરાબ હોય તો તેઓ એવા હથિયાર લગાવેલા રાખે, જેનાથી નમાજમાં કોઈ ખલેલ ન પડે, જેમ કે તલવાર, ખંજર વગેરે. અમુક તફસીરકારોનું કહેવું છે કે હથિયારો સાથે રાખવાનો હુકમ બન્ને ટોળીઓ માટે છે, અને એ વાત વધારે સાવચેતીપૂર્ણ છે.

૨૦૩ : અર્થાત બન્ને સિજદા કરીને રકાતો પૂરી કરી લે.

૨૦૪ : જેથી દુશ્મનની સામે ઉભા રહી શકે.

૨૦૫ : અને અત્યાર સુધી દુશ્મનની સામે ઉભેલી હતી.

૨૦૬ : આડનો મતલબ બખ્તર વગેરે એવી વસ્તુઓ છે જેના વડે દુશ્મનના હુમ્લા વગેરેથી બચી શકાય. એવી વસ્તુઓનું સાથે રાખવું ખરેખર વાજિબ છે, જેમ કે નજીકમાં જ ઈશાંથ થશે : **وَخُذْهُا جَلْرُ كُمْ** અને હથિયાર રાખવાં મુસ્તહબ છે.

નમાજે ખૌફ : નમાજે ખૌફની રીત ટૂંકમાં આ મુજબ છે કે, પહેલી ટોળી ઈમામ સાથે એક

રકાત પૂરી કરીને શત્રુની સામે ઉભી રહે, અને જે ટોળી શત્રુની સામે ઉભી હતી તે આવીને ઈમામ સાથે બીજી રકાત પઢે, પછી ફક્ત ઈમામ સલામ ફેરવે, અને પહેલી ટોળી આવીને બીજી રકાત કિરાત વગર પઢે, અને સલામ ફેરવી દે પછી દુશ્મનની સામે જાય, પછી બીજી ટોળી પોતાની જગ્યાએ એક રકાત જે બાકી રહી ગઈ હતી, તે કિરાત સાથે પઢીને સલામ ફેરવે. કારણ કે આ લોકો મસ્બૂક છે, જ્યારે પહેલા લાહિક. હજરત ઈબ્ને મર઼િયાનું નમાજે ખૌફ આ રીતે જ પઢવાનું બયાન થયેલું છે. હુજૂર પછી પણ સહાબા નમાજે ખૌફ પઢતા રહ્યા છે, ભયની પરિસ્થિતિમાં, દુશ્મનના સામના સમયે, આ રીતે ખાસ તૈયારીથી નમાજ પઢવાના હુકમથી ફલિત થાય છે કે જમાઅત કેટલી મહત્વપૂર્ણ વસ્તુ છે.

મસાઈલ : સફરની હાલતમાં ખૌફની પરિસ્થિતિ ઉભી થાય, તો ઉપર તેનું વર્ષન થયું, પરંતુ જે મુક્કીમ (બિન મુસાફિર)ને આવી પરિસ્થિતિમાં મૂકાવું પડે તો, તે ચાર રકાતવાળી નમાજોમાં દરેક ટોળીને બે બે રકાતો પઢવે અને ત્રણ રકતઅતવાળી નમાજમાં પહેલી ટોળીને બે અને બીજીને એક રકાત પઢવે.

૨૦૭. શાને નુઝૂલ : નભીએ કરીમ علیه السلام જ્યારે ફક્હરે અખલાના યુદ્ધથી પરવાર્યા, અને શત્રુના ઘણા માણસોને કેદ પકડયા, અને ગનીમતના સરસામાન હાથ લાગ્યા, અને કોઈ દુશ્મન બચ્યો નહીં, ત્યારે હુજૂરે અકરમ عليه السلام કુદરતી હાજત માટે એકલા જંગલમાં તશરીફ લઈ ગયા. ત્યારે શત્રુ સૈન્યનો હુવૈરિસ બિન હારિષ આ સમાચાર સાંભળી તલવાર લઈને છુપાઈને પહાડ પરથી ઉતર્યો, ઓચિંતો હુજૂર પાસે પહોંચીને તલવાર ખેંચીને બોલ્યો, "હે મુહમ્મદ ! عليه السلام હવે તમને મારાથી કોણ બચાવશો ?" હુજૂરે ફર્માવ્યું, "અલ્લાહ તાબા." પછી હુજૂરે દુઅા કરી. જ્યારે પેલાએ તલવાર

برک خواجات

ચલાવવાનો ઈરાદો કર્યો કે તરત જ ઉંઘા મોહે ગબડી પડ્યો, તલવાર તેના હાથમાંથી પડી ગઈ, હુઝૂરે તે તલવાર ઉપાડી લઈ ફર્માવ્યું, તને મારા હાથથી કોણ બચાવશે ? કહું, મને બચાવનાર કોઈ જ નથી ! ફર્માવ્યું, "અશહદ અલ-લાઈલાહ ઈલહલ્લાહુ વ અશહદુ અન્ન મુહમ્મદન અખ્રુહુ વ રસૂલુહુ" પછી ! તારી તલવાર તને પરત કરી દઈશ. તેણે ના કહું, અને બોલ્યો, "એ વાતની ખાતરી આપું છું કે જીવનભર તમારાથી લડીશ નહીં, ન તમારા કોઈ દુઃખનાં સાથ આપીશ." આપે તેની તલવાર તેને પાછી આપી દીધી. કહેવા માંડ્યો, "હે મુહમ્મદ ! (بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ) આપ મારા કરતાં અત્યુત્તમ છો." ફર્માવ્યું,

હા ! અમને એ જ છાજે છે. ત્યારે આ આયત ઉત્તરી, અને હથિયાર તેમજ બચાવનું સાથે રાખવાનો હુકમ કરવામાં આવ્યો. (અહમદી)

૨૦૮ : કારણ કે એનું સાથે રાખવું હેમેશાં જરૂરી છે.

શાને નુગૂલ : ઈબ્ને અખ્બાસ (رضي الله عنه) એ ફર્માવ્યું કે અખ્રુહુરહમાન બિન ઔફ જખ્મી હતા, અને તે સમયે હથિયાર બાંધી રાખવાં તેમના માટે ખૂબ કષ્ટદાયક અને ભાર સમાન હતાં, તેમના માટે આ આયત ઉત્તરી, અને કારણ વસાત હથિયારો છોડી નાખવાથી રજા આપવામાં આવી. (કમશા:)

નરસંડામાં જશને ઈદે મીલાદુન્નબી ﴿بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ﴾ની સાદાઈપૂર્વક ઉજવણી

નરસંડા : (તા. નડીયાદ, જિ. ખેડા)માં તા. ૨૨/૧૧/૨૦૨૦, મુ. ચાંદ ૬/૦૪/૧૪૪૨નાં રોજ દર વરસની માફિક આ વર્ષે પણ વર્તમાન કોવિડ-૧૯ની પરિસ્થિતિને અનુલક્ષીને મુખ્તસર સાદાઈપૂર્વક મસ્જિદમાં પ્રોગ્રામ ચોઝેયલ, જેમા ૩,૦૧, ૧૧૨ કુઅર્ન શરીફ, ૫૩ કરોડ ૧૧૨ કલમા શરીફ, ૫૩ કરોડ ૧૧૨ દુર્દાન શરીફ તેમજ અન્ય ૨૩૦ વિવિધ વજાઈફ લાખોની તાદાતમાં સરકારની બારગાહમાં તોહફો પેશ કરવામાં આવેલ તેમજ હજરત આદમ (صلوات اللہ علیہ وآلہ وسلم)થી કૃયામત સુધીનાં તમામ મહૂભીન મોમિનીન મોમિનાત, મુસ્લિમીન મુસ્લિમાતને ઈસાલે સવાબ બખ્શાવામાં આવેલા.

આ પ્રોગ્રામમાં ગુજરાતમાંથી સાદાતે કિરામ, ઉલ્માએ કિરામ તથા ખાસ આમંત્રિત મહેમાનોએ હાજરી આપેલ સલાતો સલામ હુઅાએ ઐર સાથે રૂહાની, નૂરાની વાતાવરણ વચ્ચે સંપૂર્ણ સફળતા સાથે પ્રોગ્રામ સંપન્ન થયેલ. તમામને મુખારકબાદ. -હબીબ એ. તરકવાડીયા (બી.એ.) મુ. જસદાણ

દયાદરામાં જશને ગોષે આ'ઝમ ﴿بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ﴾ના પ્રોગ્રામો

દયાદરા : ખાતે મુખ્તારુલ મસાજિદમાં રબિઉલ આખર ડિ.સ. ૧૪૪૨ ચાંદ ૧ થી ૧૧ સુધી ઈશા બાદ દુર્દાની મેહફિલ પછી યાસીન શરીફ ખત્મ થયો. ચાંદ ૮ થી ૧૦ સુધી ઈશા બાદ મસ્જિદમાં હજરત મૌલાના મુફ્તી તૌસીફ હલદરવી (સદર ઉલમા કાઉન્સિલ-દયાદરા)નાં બયાનો શાને ગોષિયતમાં થયાં. અને ૧૧ મીની રાત્રે મોટા ચકલા પર હજરત મૌલાના ઝહિર મિસ્બાહી (નિગરાં : સુન્ની દા'વતે ઈસ્લામી-જબુસર)એ ગોષ પાક (رضي الله عنه)ના ફર્માનો ૨જૂ કરી મજમાને તેના પર ચાલવા તાકીદ કરી હતી. બીજા દિવસે જુમ્માના રોજ સવારમાં ૮.૩૦ વાગે મૌલાના ઝહીર મિસ્બાહીએ મસ્જિદમાં શાનદાર બયાન કર્યું બાદમાં ગોષ પાક (رضي الله عنه)ના બાલ મુખારકની જિયારત કરવામાં આવી. અને શનિવારે સવારમાં આમ ન્યાઝ કરવામાં આવી હતી. -તંત્રી : બરકાતે ખવાજા (માસિક)

અટલે

મિર્હતુદ્ર મનાછીહ તર્જુમાને મિશકતુદ્ર મસાખીહ

મિર્હત (૩૬) શરહે મિશકત

અઝ : હકીમુલ ઉમમત હજરત મુફ્તી અફમણ યારજાં નઈમી અશરફી બદાયૂની

હજરત અબૂ હુરૈરહ થી રિવાયત છે. ફર્માવે છે કે રસૂલુલ્લાહ ﷺ એ ફર્માવ્યું કે જ્યારે તમે એને જુઓ જે મસ્ઝિદમાં ખરીદ વેચાણ કરી રહ્યો છે તો કહી દો, અલ્લાહ તારા વેપારમાં નફો ન આપે^૧ અને જ્યારે તમે ત્યાં કોઈને ગુમ થયેલી ચીજ શોધતાં જુઓ તો કહી દો, ખુદા કરે તારી ચીજ ન મળો.^૨ (તિર્મિઝી, દારમી)

૧. જાગ્રવા મળ્યું કે ગુનાહ પર બદ્દુઆ આપવી જાઈજ છે, બેહતર એ છે કે એને સંભળાવીને બદ્દુઆ આપે જેથી તબ્દીન પણ થઈ જાય. ખરીદ વેચાણથી મુરાદ કેવળ ખરીદ વેચાણની વાતો કરવું પણ છે અને ત્યાં માલ હાજર કરીને વેચવું પણ મુરાદ છે.

૨. એની શરહ (સમજૂતી) વર્ણન થઈ ચૂકી કે શોધવાથી મુરાદ શોર મચાવીને તલાશ કરવું છે.

હજરત હકીમ બિન હિઝામ رض થી રિવાયત છે. ફર્માવે છે કે નબી કરીમ صلوات اللہ علیہ اسلام એ મસ્ઝિદમાં કેસાસ લેવાથી^૩ અને ત્યાં શેઅરો પદ્ધવાથી તથા ત્યાં હદો કાયમ કરવાથી (સજાઓ આપવાથી) મના કર્યું^૪ (અબૂ દાઉદ)

૧. કેમ કે એમાં લોહી વગેરેથી મસ્ઝિદ ખરાબ થશે.

૨. લગભગ હદોથી મુરાદ અલ્લાહના હક્કોની સજાઓ છે, જેમ કે ચોરી તથા જિનાની સજા. કેસાસ એ બંદાના હક્કની સજા હતી. યાદ રાખશો કે મસ્ઝિદમાં ફાજી કેસને સાંભળી શકે છે, પણ સજા મસ્ઝિદ બહાર આપવામાં આવશે.

અબૂ દાઉદ જામેઅ ઉસૂલમાં હકીમથી અને મસાખીહમાં આબિરથી રિવાયત છે. હજરત મુખ્યાવિયહ ઈબ્ને કુર્રથી^૫ તે પોતાના દાદાથી રિવાયત કરે છે કે રસૂલુલ્લાહ ﷺ એ તે બે ઝાડો ઓટલે પ્યાજ તથા લસણથી મના કર્યું અને ફર્માવ્યું કે જે આને ખાય તે અમારી મસ્ઝિદની પાસે ન આવે.^૬ અને ફર્માવ્યું કે જો તમારે ખાવું જરૂરી હોય તો તેને પકાવીને મારી દીઘા કરો.^૭ (અબૂ દાઉદ)

૧. આપનું નામ મુખ્યાવિયહ ઈબ્ને કુર્રથીને અયાસ ઈબ્ને હિલાલ છે. કૃબીલા નદીયહથી છે. બસરાના રહેવાસી મશાહૂર તાબદી છે. જેંગે જુમલના હિવસે પેદા થયા. ૭૦ સહાબીઓથી મુલાકાત થઈ છે. હિ.સ. ૧૧ તમાં વફાત પામ્યા. (લમ્યાત)

૨. આ વાક્ય પ્રથમ વાક્યની તફસીર છે, એટલે કે પ્યાજ તથા લસણ ખાવું હરામ નથી, બલ્કે ખાયને દુર્ગંધમય મોહું લઈને મસ્ઝિદમાં આવવું હરામ છે ચાહે ત્યાં નમાજી હોય કે ન હોય પણ ફરિશતા દરેક સમયે રહે છે.

૩. જેથી કરીને એની ગંધ જતી રહે. કેમ કે દુર્ગંધ જ મનાઈનું કારણ છે. પહેલાં વર્ણવવામાં આવી ચૂક્યું છે કે આ હુકમ દરેક મસ્ઝિદનો છે, બલ્કે દરેક દીની મજલિસમાં એનો ખાયાલ રાખવામાં આવે.

અગ : આ'લા હંગરત

ઈમામ અહમદ રા મુહદિષે બરેલ્વી رَحْمَةُ اللّٰهِ عَلٰيْهِ

:: શરહકર્તા ::

મૌલાના ગુલામહસન ફાદરી (લાહોર)

:: અનુવાદક તથા સંપાદક ::

પટેલ શાખ્બીર અલી રાજવી

અગ્રો અધર સલામ કો હાજિર હૈ અસ્સલામ

મલ્ઝ યથ બારગાહ દુઆઓ અધરકી હૈ

(અગ = અરજ, દુઆ, ગુઝરિશ. મલ્ઝ = પનાહગાહ, શરણ સ્થાન. અધર = નિશાન, તાસીર)

અર્થાત : ખુદ હાજતો તથા ગુઝરિશો, માલ તથા સબબો તથા નિશાનીઓ બલ્કે દુઆ અને તેની અસર બારગાહે અકૃદસ સ્થળીએ માં સલામ પેશ કરી રહ્યાં છે. કેમ કે આ જ બારગાહ દુઆની પણ અને એ દુઆની અસરની પણ પનાહગાહ છે.

શોરીદા સર સલામકો હાજિર હૈ અસ્સલામ

રાહત ઉન્હીં કે કઢમોમેં શોરીદા સરકી હૈ

(શોરીદા સર = દીવાના. રાહત = સુકૂન)

અર્થાત : અમારા જેવા પાગલ દીવાના પણ સલામના માટે ધડાધડ જઈ રહ્યા છે, કેમ કે આપનાં જ કૃદમોમાં એ દીવાનાઓ અને બદહાલોના દિલનું સુકૂન અને જાનની રાહત તથા ઈમાનનો સરમાયો છે.

ખરતા જિગાર સલામકો હાજિર હૈ અસ્સલામ

મરહમ યદીં કી ખાક તો ખરતા જિગાર કી હૈ

(ખરતા = પરેશાન હાલ. મરહમ = મલમ, ઈલાજ)

અર્થાત : પરેશાન હાલ અને બદહાલ, ઝખ્મી જિગરવાળા દુઃખી પણ સલામના માટે બિદમતમાં હાજર છે, કેમ કે એમના દિલની બદહાલીનું મલમ, એનો ઈલાજ પણ અહીંની જ ખાકે શિક્ષા છે.

સબ ખુશકો તર સલામકો હાજિર હૈ અસ્સલામ

યથ જલ્વા ગાહે માલિક હર ખુશકો તરકી હૈ

અર્થાત : સારાંશ કે દરેક જમીન તથા દરિયાની મખ્લૂક પણ મારા આકા સ્થળીએ બારગાહમાં સલામના માટે હાજર છે, કેમ કે આપની બારગાહ જ તે મહાન બારગાહ છે કે દરેક જમીન તથા દરિયાની મખ્લૂકના માલિકના અન્વાર તથા તજલ્વીઓની જલ્વાગાહ તથા મર્કજ (કેન્દ્ર) છે.

સબ કરો ફર સલામ કો હાજિર હૈ અસ્સલામ

ટોપી યદીં તો ખાક્પે હર કરો ફર કી હૈ

(કર્વ વ ફર્વ = શાનો શોક્ત, રૂઆબ તથા દબદબો)

અર્થાત : પૂરેપૂરા રૂઆબ તથા દબદ્બા તથા શાનો શૌકતવાળા પણ આપની બારગાહમાં ભીખારી બનીને મહોષ્યતનાં સલામ પેશ કરી રહ્યા છે. આપના જ આસ્તાના પાકની ખાક (માટી) પર એમનાં માથાના તાજ પડેલા છે, બલ્કે આપના દરે પાકની ખાક જ તો એમના માથાનો તાજ છે અને દરેક શાનો શૌકત આપના પગની ખાકથી નસીબ થાય છે.

ન હો આરામ જિસ બીમારકો સારે જમાને સે-ઉઠા લે જાએ થોળી ખાક તરે આસ્તાને સે

**અહલે નજર સલામકો હાજિર હું અસ્સલામ
ચહ ગર્દ હી તો સુરમા સબ અહલે નજરકી હું**

અર્થાત : અહલે નજર તથા અહલે મહોષ્યત પણ સલામ માટે હાજર થઈ રહ્યા છે, કેમ કે આપના માર્ગની ધૂળ જ તો અહલે નજરની આંખોનો સુરમો છે.

એક શંકાનું નિવારણ : કોઈ એવું ન સમજે કે આ સર્વ ચીજો સલામ માટે હાજર છે એનો શો મતલબ થયો, કેમ કે જે મતલબ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِسْبَاحٌ لَهُ "તેની પાકી બોલે છે જે કાંઈ આસ્માનો તથા જમીનમાં છે અને તે જ ઈજજત તથા હિકમતવાળો છે." (સૂ. હશર, ૮૫/૨૪)નો થયો તે જ મતલબ એનો થયો. અલ્લાહ તથાલા ખાલિકું તથા માલિક દરેક ચીજનો છે એટલા માટે દરેક ચીજ અલ્લાહની તરફી કરી રહી છે, ચાહે તે જાનદાર હોય કે નિર્જવ. અને હુગ્ઝૂર عَلَيْكُم مُّنَعَّذَةٌ દરેક ચીજના નબી છે જેથી આપ પર દરેક ચીજ દુરુદો સલામનું નજરાણું પેશ કરી રહી છે, ચાહે તે સજીવ હોય કે નિર્જવ અને હુગ્ઝૂર عَلَيْكُم مُّنَعَّذَةٌ દરેક ચીજના નબી તથા રસૂલ છે જેથી દરેક ચીજ દુરુદો સલામનું નજરાણું પેશ કરી રહી છે. કાંઈક મસ્ફલો હલ થયો કે ન થયો. જ્યારે હદીષ શરીરના حَقِيقَةُ الْحَوْتِ فِي بَحْرَهُ وَحَقِيقَةُ النَّبِيلِهِ فِي جَهَرَهُ મુતાબિકું મોઅલ્લિમે ઐર પર દરેક ચીજ દુરુદ તથા હુઆ કરે છે. માછલી પાણીમાં તથા કીડી દરમાં, તો પછી મોઅલ્લિમે કાઈનાત (بَعْثٌ مَعْلَمٌ) મુન્સાનિયતની મહાનતા તથા શાન તો દરેક મખ્લૂક કરતાં આ'લાથી આ'લા છે.

બઅદ અગ ખુદા તુઈ કિસ્સા મુખ્તસર

**અંસું બહાકે બહ ગાએ કાલે ગુનાહકે ટેર
હાથી દૂબાઉ જીલ ચહાં ચશે તર કી હૈ
(જીલ = નદી, પાણીની ખાડી, જરણુ. ચશે તર = ભીની આંખ)**

અર્થાત : આપણે આપણા ગુનાહોની બજ્જિશના માટે શું આંસુ વહાવીશું, આપણા આકા عَلَيْكُم مُّنَعَّذَةٌ એ આપણા ગુનાહોની માફીના માટે એટલા પ્રમાણમાં આંસુ વહાવ્યાં છે કે આપનાં આંસુઓના પાણીથી એવાં જરણાં બની ગયાં કે જેમાં હાથી પણ વહી જાય, તો પછી આપણા ગુનાહોનાં આંસુઓનો અંબાર સરકારના આંસુઓના દરિયામાં કેમ ઘાસફૂસની જેમ વહી ન જાય !

**તેરી ફુજા ખલીફાએ અહકામે જીલ જલાલ
તેરી રજા હલીફ ફુજાઓ ફુદરકી હૈ**

અર્થાત : હે રસૂલે હાશમી ! عَلَيْكُم مُّنَعَّذَةٌ આપના આલી ફર્માનો રખ્ખુલ આલમીનના હુકમોનાં નાયબ તથા

ખલીફા છે, અને એમનામાં દોસ્તીનો એવો પાકો કરાર થઈ ચૂકેલો છે કે આપની રજા તથા ખુશ્નૂદી અલ્લાહની તકફીરની સાથી બની ગઈ છે. અલ્લાહ તાલા તે જ કરી આપે છે જે આપની રજા હોય છે : **وَلَسُوفَ يُعْطِينَكَ رِبُّكَ فَتَرْضِيَ ٤٧** "અને બેશક ! નજીક છે કે તમારો રબ તમને એટલું આપશે કે તમે રાજુ થઈ જશો." (સૂ. હૃષા, ૮૭/૫) ખુદાકી રજા ચાહતે હોં દો આલમ-ખુદા ચાહતા હે રજાએ મુહ્મમદ ﷺ

**યહ ખ્યારી ખ્યારી કચારી તરે ખાના બાગ કી
સર્દ ઉસ્કી આબો તાબસે આતિશ સફ્રકી હૈ**

અર્થાત : યા સરકાર ! ﷺ આપના રોજાએ અકદસ તથા મિમ્બરની દરમિયાન રિયાજુલ જન્તનો હિસ્સો જેને આપે પોતે જ જન્તની કચારી હરાવી છે. આપના ઘરનો એવો બગીયો છે જેની શાનો શૌકૃતની સામે દોઝબની આગ ઢંડી થઈ રહી છે, કેમ કે કોઈ ગમે તેટલો ગુનેહગાર, પણ ત્યાં જઈને બેસી જાય તો યકીનન ! જન્તમાં બેઠેલો છે. જબસે દેખા હૈ 'નિયાજી' વો રિયાજુલ જનહ-હમ તો ઘર બેઠે હી જન્તકી હવા લેતે હૈ

**જન્તમે આકે નારમે જાતા નહીં કોઈ
શુંકે ખુદા નયેદ નજતો ઝફર કી હૈ**

અર્થાત : અલ્લાહ વ રસૂલ ! ﷺ પર ભરોસો કરીને એક દલીલબદ્ધ તમના છે, એટલે કે સહીહ હદીષથી સાબિત છે કે આ મફામ જન્તની કચારી છે અને અલ્લાહ વ રસૂલે કેવળ પોતાના કરમથી મોહતાજોને અહીં જગા આપી, અહીં નમાજો પઢવાનું નસીબ કર્યું. તો બિહમિલ્લાહિ તાલા જન્તમાં દાખલ થયા અને જન્તમાં જઈને ફરી કોઈ જહનમમાં નથી જતો. તો ઉમ્મીદ છે કે હવે અમે નાર (જહનમ)નું મોહું જોઈશું નહીં, ઈન્શાઅલ્લાહુ તાલા ! (હાશિયા હદાઈકે બનિશશ)

**મો'મિન હું મોમિન પે રણિકો રહીમ હો
સાઈલ હું સાઈલો કો ખુશી લા નહર કી હૈ**

અર્થાત : અહુમુલિલ્લાહ ! હું ગમે તેટલો ગુનેહગાર છું પણ ઈમાનવાળાઓમાંથી છું અને કુર્ચાનના હુકમાનુસાર આપણા નબી ﷺ ઈમાનવાળાઓ પર મહેરબાન અને રહમ કરવાવાળા છે, અને વળી આપના દરનો સવાલી પણ છું. અલ્લાહ તાલાએ કુર્ચાને પાકમાં પોતાના મહબૂબ ﷺ ને ફર્માવ્યું છે : **وَأَمَّا السَّائِلُ فَلَا تَنْهَرْ** "અને માગનારને ન ઘમકાવો." (સૂ. હૃષા, ૮૭/૧૦) ન જિણકવાનો મતલબ એ જ છે કે મારા ખજાનાઓ ભરેલા છે, આપ એમાંથી લઈ લઈને સવાલીઓની જોળીઓ ભરતા જાવ.

**દામનકા વાસ્તવા મુગે ઈસ ધૂપસે બચા
મુગકો તો શાક જાળોમે ઈસ દોપહરકી હૈ**

અર્થાત : હે આકા ! ﷺ આપની રહમતની વિશાળતાઓને જોઈ જોઈને એવા નાગુક મિજાજનો થઈ ગયો છું કે ઠંડીની ઋસુમાં પણ બપોરનો તરકો સહન નથી થતો. આપના દામને રહમતનો સદકો મહશરની ગરમીમાં તમારી રહમતનો સાયો અતા કરજો, જ્યારે સૂરજ સવા નેજા પર હશે અને દિમાગ હાંડલીની જેમ ખદબદી રહ્યું હશે. (કમશઃ)

અસ્રાકુલ અવલિયા

ઉપ્તો
૧૪

સંપાદક : હિન્દુ ખ્વાજા બદર ઈસહાક
رَحْمَةُ اللّٰهِ عَلٰيْهِ وَسَلَّمَ

ભિક્રી તથા ફક્રનું વર્ણન

હિન્દુ શયખુલ ઈસ્લામ રાની કૃદમબોસીની દૌલતથી મુશર્રફ થયો. એક જમાઅત તરીકુંતવાળા દોસ્તોની ભિદમતમાં હાજર હતી. જબાને ફયજ નિશાનથી આ કલેમાત જારી હતા. ઉની કપડું તથા સૌફ (શાશ) એ અંબિયાએ કિરામ માટે નાનો લિબાસ છે. એટલા માટે હે દુરવેશ ! આ લિબાસ એને જ શોભે છે જેનું જહેર તથા બાતિન સાંદ્ર તથા પાકીજા હોય.

સૂઝી શાહદની રૂપાંશી : સૂઝી તે શખ્સ હોય છે બશરિયત (માનવસહાજ)નો કોઈ મેલ એટલે દુનિયાની કોઈ ગંદકી એનામાં ન હોય. રસૂલે ખુદા بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ રિવાયત છે કે ઉની કપડું તથા શાશ (સૌફ) પહેરવું પયગંભરોની સુન્નત છે. જ્યારે કદી અંબિયાએ કિરામ તથા અવલિયાએ એજામમાંથી કંબલને ખભાઓ પર નાખતા અને શાશને સામે રાખતા અને એ બેનિયાજ ખુદાએ વાહિદની દરગાહમાં મુનાજાત (હુઆ) કરતા અને એ જ શાશ (સૌફ) તથા કંબલનો વાસ્તો આપતા. અલ્લાહ તથાલા بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ તેમની હાજતને પૂરી કરી દેતા.

ભિક્રીની તેહકીકી : એકવાર બગદાદમાં માસ્જિદે કહેક્ફમાં હિન્દુ ખ્વાજા જુન્નૂન મિસરી بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

હિન્દુ બહિરણ

મલ્કૂમાતે ખ્વાજગાને ચિશત

(રહમતુલ્લાહિ તાદાલા અલોહિમ અજમઈન)

મલ્કૂમાતે ઝાહિદુલ અલ્ફિયા, સિરાજુલ અવલિયા હિન્દુ ખ્વાજા ફરીદુદ્ડીન ગંજશકર મરાઓ અલોધની (પાકપદ્ધની) ચિશતી رَحْمَةُ اللّٰهِ عَلٰيْهِ وَسَلَّمَ

અનુપાદક : પટેલ શાખીર અલી રજવી દ્વારા દરવાજી

અને અહલે સફામાંથી અમુક બુજુર્ગ એકત્ર હતા. અને ચર્ચાનો વિષય ભિક્રીના બારામાં હતો કે એ ક્યાંથી છે અને એની અસ્લ (હલીલ) શું છે ? એ દરમ્યાન સર્વ બુજુર્ગ વિચારમાં પડી ગયા, અને હેરતમાં હતા કે કોઈ વાતચીત ન કરી શક્યું. પછી હિન્દુ ખ્વાજા અખુલ્લાહ સહલ તસ્તરી بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ એ ફર્માવ્યું, અમુક મશાઈખની નજીક ભિક્રી આતા કરવો હિન્દુ સૈયદના ઈખાહીમ ખલીલુલ્લાહની સુન્નત છે. પછી ફર્માવ્યું કે જે વખતે સૈયદના ઈખાહીમ ખલીલુલ્લાહ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ ને ગોફણમાં બેસાડીને આગમાં ફેંકવામાં આવ્યા. હિન્દુ જિબ્રિલે અમીન જન્નતથી એક કુર્તો લાવ્યા અને સૈયદના ઈખાહીમ ખલીલુલ્લાહ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ ને પહેરાવવામાં આવ્યો અને એમના બાદ હિન્દુ સૈયદના યાકૂબ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ અને હિન્દુ સૈયદના યૂસૂફ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ એક પછી એક એ જ ભિક્રી મુખારકથી નવાજવામાં આવ્યા. પરંતુ અમુક હિન્દુ એ રિવાયત કરે છે કે જ્યારે યૂસૂફ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ ના ભાઈઓએ તેમને કુવામાં નાખ્યા તો જિબ્રિલે અમીન જે તાવીજ લાવ્યા હતા તેને કુર્તો બનાવીને યૂસૂફ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ ને પહેરાવી દીધો. પરંતુ મોહક્ક સૂઝીઓની નજીક એ વાત સ્વીકારવામાં આવી કે ભિક્રી અસ્લમાં દરખારે

ખુદાવંદીનો અતિયો (તોહફો) છે જે સૈયદના આદમ
સ્લામની પેદાઈશ મુખારક પર તેમને પહેરાવવામાં
આવ્યો.

જેથી આ પરથી માલૂમ પડ્યું કે બિક્રો ખુદા
તાથાલાનો અતિયો છે. જે શખ્સ બિક્રી, કાતર,
સોહભત, ઈરાદત વિના પોતાને મુરાદા ગણાવે તે
ગુમરાહ હોય છે, મુરીદ નથી હોતો. અને જે શખ્સ
બિક્રાદ (કાતર)નો મુન્કિર હોય છે તે સલૂકવાળાઓ
તથા તસવુફના મશાઈખની દાસ્તિએ સિદ્ધીકું નથી
હોતો, બલ્કે જિન્દિક (અધમી) હોય છે.

ફર્માવ્યું, અમારા ઘ્વાજગાને કિરામ (મશાઈખે
ચિશત અહલે બહિશત)ની નજીક બિક્રોની અસલ
દરબારે ખુદાવંદે કરીમ કુલ્લથી છે. કેમ કે હજરત રસૂલે
કરીમ ﷺ ને શબે મેઅરાજમાં હજરત ઈલાહીથી
બિક્રોએ સફાથી નવાજવામાં આવ્યા હતા. અને
ફર્માવવામાં આવ્યું કે આ બિક્રો તમારા સહાબામાંથી
સૂઝીઓના સરદારને સૌંપવામાં આવે, જેથી રાહે
સુલૂકમાં તે આપનો નાયબ બને. રસૂલે કરીમ ﷺ
જ્યારે તશરીફ લાવ્યા તો આ ખાસ ઈલમ (સલૂક)ના
બારામાં સહાબાએ કિરામને સવાલો કર્યા, પરંતુ કોઈ
પણ ઘ્વાહિશ પ્રમાણે જવાબ ન આપી શક્યું. જ્યારે
બાબે મદીનતુલ ઈલમ હજરત અલી ﷺ ની
વારી આવી તો આપે સરકાર રિસાલત માબદ
નુહુને જવાબ આપ્યો. સવાલ એ હતો કે જો એ
બિક્રો આપને અતા કરું તો આપ શું કરશો? અમીરુલ
મો'મિનીન હજરત અલી ﷺ એ અર્જ કરી,
હુજૂર! જો આ બિક્રોએ સફાથી મને નવાજશો તો હું
પદ્ધતોશી કરીશ અને પોતાના ભાઈઓ મુસલમાનો
અને ખુદાના બંદાઓની અયબપોશી કર્યા કરીશ. તો
સરકારે મદીના ﷺ એ બિક્રો મુખારક
હજરત અલી ﷺ ને સુપરત કર્યો. અને હજરત
અલી મુર્તજાથી દુનિયામાં ચોતરફ ફેલાવો પામ્યો.

બિક્રોપોશીનો મજાક

આ જગાએ હજરત શયખુલ ઈલામ
ફર્દુસ સર્રો અનુરોધ એ પ્રસંગ વર્ણવ્યો કે એકવાર હું
બગાદાના સંશોધન હજરત શયખ શહાબુદીન
સુહરવર્દીની સમક્ષ હાજર હતો. અન્ય સાથીઓ શયખ
જલાલુદીન તબરેઝી, શયખ બહાઉદીન સુહરવર્દી,
શયખ અવહદુદીન કિર્માની, શયખ બરહાનુદીન
સીવસ્તાની પણ મૌજૂદ હતા. અને બિક્રોપોશીના
બારામાં ચર્ચા ચાલી રહી હતી. એક સાહબજાદા
સાહબ જે શયખ બહાઉદીન સુહરવર્દીની તર્બિયતમાં
હતા તે હાજર થયા. આદાબ બજ લાવીને અર્જ કરી
કે મને બિક્રો મુખારકથી નવાજવામાં આવે. શયખ
શહાબુદીન સુહરવર્દીએ તેમને ફર્માવ્યું, આજે માઝી
ચાહું હું કાલે સવારે આવજો તો આપને બિક્રો આપી
દેવામાં આવશે. જ્યારે રાત પડી તો સાહબજાદાએ
ઘ્વાબમાં જોયું કે બે દુરવેશોની ગરદનમાં આગની
જંગીરો નાખીને ફરિશ્તા આલમે બાલાની તરફ ઉડી
રહ્યા છે. તેમણે ફરિશ્તાઓના દામનને પકડીને પૂછ્યું
કે, આ કોણ છે? ફરિશ્તાઓએ માણસોની તરફ
ઈશારો કરીને જવાબ આપ્યો કે આ પીર છે અને આ
મુરીદ છે. આ પીરે બિક્રો આપ્યો હતો અને આ મુરીદે
બિક્રોનો હક્ક અદા ન કર્યો. ગલીઓ તથા બજારોમાં
દુનિયાદારોની તથા બાદશાહોની સોહભતમાં રહી
રહીને અને રખડી રખીને તેણે ફિક્રોએ સફાની તૌહીન
તથા બેઅદ્ભી કરી છે. અમને હુકમ થયો છે કે આ
તારીક દિલ પીર તથા તેના ગુમરાહ મુરીદને આગની
જંગીરોમાં ઘસેડીને લઈ આવવામાં આવે અને
જહનમમાં ફેંકી દેવામાં આવે. જ્યારે સાહબજાદાએ
આ ઘ્વાબ જોયો તો તરત જાગી ગયા અને શયખ
શહાબુદીનની બિદમતમાં હાજર થયા. આપ
મુસ્કુરાયા અને ઈશારા ફર્માવ્યો, તેં બિક્રોપોશોનો હાલ
જોયો? બેટા! બિક્રોપોશી તેને જ શોભે છે જે હર દો

આલમથી સંબંધો કટ કરી લે અને પોતાના મશાઈખના તરીકા પર ચાલે. અને તું તો હજુ સિત્તેર પર્દાઓમાં છે. તારી બિક્ર્પોશીનો સમય નથી આવ્યો. જેથી પાછો ચાલ્યો જા, નહીં તો એ જ થશે જે તું તારી આંખો વડે જોઈ ચૂક્યો છે.

હજરતે ફર્માવ્યું, હે દુરવેશ ! જ્યાં સુધી માણસ પોતાના બાતિનને દુનિયાની ગંદકીઓ તથા નાપાકીઓથી સાફ નથી કરતો ત્યાં સુધી તેની બિક્ર્પોશી ન કરવી જોઈએ. અને પીરે જોઈએ કે જ્યાં સુધી મુરીદના કાટવાળા (મેલા) બાતિનને સારી રીતે પાક તથા સાફ બલ્કે ચોખ્યું ચટ ન કરી લે ત્યાં સુધી બિક્રો અતા ન કરે, કેમ કે બિક્રો તો અંબિયા તથા અવલિયાનો પોશાક છે. જ્યારે તે દુનિયાની ગંદકીઓથી ખરડાયેલો હશે તો બિક્રો પોશીના હક્કને અદા કરી શકશે નહીં. તે મજબૂરનું ગુમરાહ થશે અને પોતાના મુરીદને પણ ગુમરાહીની ચુંગાલમાં ફસાવશે.

બિક્રો પહેરવો આસાન છે પરંતુ કામ કરવું અને એનો હક્ક અદા કરવો ઘણો જ મુશ્કેલ છે. જો કેવળ બિક્ર્પોશીથી જ લોકો નજીત મેળવી લેત તો સર્વ લોકો બિક્રો પહેરી લેત. પણ એવું નથી હોતું. જો આપ બિક્રો પહેરશો તો તેની શાનને શોભે એવી સીરત પણ ઈંજિયાર કરવી પડશે. અને બુજુર્ગોના નક્શે કૃદમ પર ચાલવું પડશે તે લોકો જેમણે આ મુખારક લિબાસ

પહેર્યા હતા તેઓ પોતે પણ નજીત પામી ગયા હતા અને બીજા લોકોની નજીતનો સબબ બન્યા હતા. અને હે અગ્રીજ ! જો આપ એનો હક્ક અદા ન કરી શક્યા તો ગુમરાહીની ઘાટીમાં ભટકવું આપનું મુક્દર હશે જેનાથી બહાર નીકળવાનો કોઈ માર્ગ હશે નહીં. આજે જો બિક્રો પહેરીને એની જરૂરી બાબતોને આપે પૂર્ણ ન કરી તો કાલે કૃયામતના દિવસે દાવરે મહશર (ખંદા તથાલા)ની સમક્ષ તે દાવેદાર બનશે કે આ શખસે મને પહેરવાનો હક્ક દાવો કર્યો તો મારા હક્કો કેમ નથી અદા કર્યા ? તે વખતે ફરિશતાઓને હુકમ થશે કે આ ઘોકેબાજીની ગરદનમાં આગનો બિક્રો નાખો અને દોઝખમાં લઈ જાવ !

ફર્માવ્યું, હે દુરવેશ ! જો આપને બિક્રો પહેરવાનો શોખ છે તો ખુદાવંદ કરીમ ﷺની રાજાના માટે પહેરો, ખુદાની મખલૂફને દેખાડવા માટે નહીં કે તેઓ આપની ઈજજત કરે. એવું ન બને કે કૃયામતના દિવસે આપ મુસીબતમાં સપદાય જાવ.

(આજકાલ ઘણા લોકો "હું ફલાણાનો ખલીફા છું!" તેમ કહીને પોતાની ઈજજત વધારવા તથા ધાપ પાડવા ચાહતા હોય છે, તેઓ આ લખાણથી ખાસ બોધ ગ્રહણ કરે કે બિક્રો શું છે ? અને તેના શું હક્કો છે ? લોકોમાં વાહ વાહ માટે તથા આર્થિક લાભ માટે એનો ઉપયોગ ન કરવો જોઈએ. -તંત્રી) (કમશા:)

આ'લા હજરત ઈમામ અહમદ રગા ﷺનો કરેલ કુર્અન શરીફનો શ્રેષ્ઠ તર્જુમો તથા હજરત સૈયદ નઈમુદ્ડીન મુરાદાબાદી ﷺની લખેલ ઉમદા તફસીર એટલે.....

:: પ્રકાશક તથા પ્રાપ્તિ સ્થાન ::
સુન્ની દા'વતે ઈસ્લામી (દચાદરા શાખા)
C/o. ફ્યૂઝાને રગા મંજિલ, મુ.પો. દચાદરા,
તા. જી. ભરુચ, ગુજરાત,
ફોન: ૦૨૬૪૨-૨૮૦૦૧૧, મો. ૮૪૨૭૪ ૬૪૪૧૧

**કન્યુલ ઈમાન ૫
ખાંબાઈનુલ ઈરફાન** (ગુજરાતી
તર્જુમા સાથે)

અનુવાદક : મૌલાના હસન આદમ કોલવનવી
હંદિયો : રી. ૪૫૦/- (ટપાલ ખર્ચ રી. ૭૫ અલગ)

દરેક મુસ્લિમે જાળવો જરૂરી ઈલ્મ

કાનૂને શરીરીઅતી

લેખક : અલ્લામા શમસુદીન જેનપૂરી عَلِيٰ

અગ્રવાદક : જનાબ ઈન્દ્રાહીમ માસ્તાર વેમી ગંધારવી

બાળકના ઉછેરનું બચાન

બાળકના ઉછેરનો હક્ક માં નો છે. ભલે તે નિકાહમાં હોય કે નિકાહથી બહાર થઈ ગઈ હોય. હા ! જો મુર્તદ થઈ ગઈ હોય તો તે પરવરિશ કરી શકતી નથી અથવા કોઈ ફિસ્કમાં ગરકાવ થઈ છે જેના કારણે બાળકના ઉછેરમાં ફરક પડવાનો હોય (જેમ કે જિનાખોર કે ચોર કે નોહા કરવાવાળી હોય) તો એની પરવરિશમાં (બાળકને) આપવું નહીં. બલ્કે કેટલાક ફુકહાએ તો એમ કહું છે કે જો તે નમાઝની પાબંદ ન હોય તો એની પરવરિશમાં પણ ન આપવું જોઈએ. પરંતુ સલાહમર્યું એ છે જ્યાં સુધી નાસમજ છે ત્યાં સુધી એની પરવરિશમાં રહેશે, જ્યારે સમજણું થાય ત્યારે એને અલગ કરી દેવામાં આવે. એટલા માટે કે બાળક પોતાની માતાને જોઈને તે જ આદતો અખત્યાર કરશે જે માતાની આદતો છે. (જે માતાની આદતો છે તે જ અપનાવશે). એ જ રીતે માતાની પરવરિશમાં એવી હાલતમાં પણ ન આપવામાં આવે જ્યારે કે માતા બાળકને છોડીને મોટાભાગે અહીં તહીં જતી રહેતી હોય, ભલે તેનું બાળકને છોડીને જવું કોઈ ગુનાહના કામ માટે ન હોય. (જેમ કે મૈયત નવડાવવાનું કામ કરતી હોય, દાયણનું કામ કરતી

હોય કે કોઈ એવું કામ કરતી હોય કે જેના કારણે મોટાભાગે ઘરની બહાર જવું પડે છે).

(હુર્રે મુખ્તાર, રહુલ મુહૂરતાર, હિદાયા)

મસ્ફલા : જો બાળકની માતાએ બાળકના ગેરમેહરમથી નિકાહ કરી લીધો તો પરવરિશ કરવાનો હક્ક માતાનો રહેશે નહીં અને જો મેહરમથી કર્યા તો પરવરિશનો હક્ક બાતિલ નહીં થાય. ગેરમેહરમથી મુરાબ તે માણસ છે કે જે વંશના એ'તેભારથી બાળક માટે મેહરમ ન હોય, ભલે રજીના હિસાબે મેહરમ હોય (જેમ કે બાળકની માતાએ બાળકના રજી કાકા સાથે નિકાહ કર્યા તો હવે તે માતાની પરવરિશમાં રહેશે નહીં, કેમ કે એ માણસ જો કે રજીના કારણે બાળકના કાકા છે પરંતુ વંશની રીતે અજનબી (પરાયો) છે અને જો નસબી કાકાથી નિકાહ કર્યા તો પરવરિશનો હક્ક બાતિલ થશે નહીં. (હુર્રે મુખ્તાર વગેરે)

મસ્ફલા : જો માતા મફતમાં બાળકની પરવરિશ કરવા ઈચ્છતી ન હોય અને બાપ બદલો (મહેનતાણું) આપી શકતો હોય તો મહેનતાણું આપે અને જો બાપ ગરીબ હોય તો માતા પછીથી જેઓ પરવરિશ કરવા માટેના હક્કદાર છે તેમાં જે મફત પરવરિશ કરે તેમને બાળક આપવામાં આવે, પરંતુ શર્ત એ છે કે બાળકના ગેરમેહરમ સાથે તેણીએ (માતાએ) નિકાહ ન કર્યા હોય અને માતાને કહી દેવામાં આવે કે તું મફત પરવરિશ કર અથવા ફલાશાને આપી દે, પરંતુ માતા જો એને (બાળકને) મળવા ઈચ્છે કે એની દેખભાણ કરવા ઈચ્છે તો એને રોકવામાં ન આવે. જેનો પરવરિશ કરવાનો હક્ક છે તેવી કોઈ ઓરત જો ન હોય અને કોઈ અજનબી માણસ કે રિશ્ટેદાર મફતમાં ઉછેર કરવા ઈચ્છતો હોય તો એવી હાલતમાં માતાને જ આપવામાં

(સૌંપવામાં) આવે, માતાએ કોઈ અજનબી સાથે નિકાહ કર્યા હોય ભલે બધલો (મહેનતાણું) માગતી હોય. (હર્રે મુખ્તાર, રદુલુ મુખ્તાર, બહાર)

મસ્ફલા : પરવરિશ કરવાની જે ની જવાબદારી છે (હક્ક છે) તે જો ઈન્કાર કરતી હોય અને પરવરિશ કરી શકે એવી બીજી કોઈ ઓરત ન હોય તો એને પરવરિશ કરવા માટે મજબૂર કરવામાં આવશે. એ રીતે જો બાળકની માતા દૂધ પીવડાવવાથી ઈન્કાર કરતી હોય અને બાળક બીજી ઓરતનું દૂધ ન પીતું હોય અથવા તો મફતમાં કોઈ દૂધ નથી પીવડાવતી જ્યારે કે બાળકના પિતા પાસે માલ નથી તો માતાને દૂધ પીવડાવવા માટે મજબૂર કરવામાં આવશે. (રદુલુ મુખ્તાર, બહાર)

મસ્ફલા : બાળક માતાની પરવરિશમાં છે અને તે બાપના નિકાહ કે ઈદતમાં છે તો પરવરિશ કરવાનું મહેનતાણું મેળવી શકશે નહીં, અને જો નિકાહ કે ઈદતમાં નથી તો મહેનતાણું લઈ શકે છે અને દૂધ પીવડાવવાનું મહેનતાણું તથા ભરણપોષણ લઈ શકે છે. અને જો એની પાસે રહેવાનું મકાન ન હોય તો મકાન પણ લઈ શકે છે અને બાળકને ખાદિમ (નોકર)ની જરૂરત હોય તો ખાદિમ પણ આપવામાં આવે, અને બધો ખર્ચ જો બાળકનો માલ હોય તો તેમાંથી આપવામાં આવે, નહીં તો ભરણપોષણની જવાબદારી જેના શિરે છે તેની જવાબદારી આ બધો ખર્ચ આપવાની છે.

(હર્રે મુખ્તાર, બહાર)

મસ્ફલા : જો માતાએ પહેલાં પરવરિશ કરવાની ના પાડી હોય અને પાછળથી પરવરિશ કરવા ઈચ્છતી હોય તો કરી શકે છે, એનું પાછું ફરવું સહીહ છે (પરવરિશ કરવા કહેવું). (રદુલુ મુખ્તાર)

મસ્ફલા : જો માતા ન હોય, અથવા પરવરિશ કરી શકે એમ ન હોય, અથવા ઈન્કાર કરી દીધો હોય અથવા કોઈ અજનબી સાથે નિકાહ કરી દીધો હોય તો પરવરિશ કરવાનો હક્ક નાનીનો છે. નાની ન હોય તો નાનીની માં નો છે. ત્યાર બાદ દાઈ પછીથી પરદાદીનો હક્ક છે, ઉપર જણાવેલી શરતોને આધિન રહેશે. પછીથી સગી બહેન પછી અખ્યાઝી બહેન (માતા એક, બાપ અલગ) પછી મત્રાઈ બહેન પછીથી સગી બહેનની છોકરી, ત્યારબાદ માસી (માતાની સગી બહેન) ત્યાર બાદ માતાની અખ્યાની બહેન પછી મત્રાઈ બહેન, પછીથી મત્રાઈ બહેનની છોકરી, ત્યાર પછી સગી ભત્રીજી, પછી અખ્યાઝી ભાઈની છોકરી, પછી સોતેલા ભાઈની છોકરી, ત્યાર બાદ એ જ કમે ફોઈઓ, પછીથી માતાની માસી, પછી બાપની માસી, પછીથી માતાની ફોઈઓ, પછી બાપની ફોઈઓ. (એ બધામાં પણ એ જ કમ રહેશે. પહેલાં સગી પછી અખ્યાઝી, પછી સોતેલી) અને જો પરવરિશ કરનાર કોઈ ઓરત ન હોય અથવા એનો હક્ક બાતિલ થઈ ગયો હોય તો કમિક રીતે બાપ પછી દાદા પછી સગા ભાઈ, પછી સોતેલા ભાઈ પછીથી ભત્રીજી, પછી કાકાનો છોકરો (એ રીતે ગણવાનું રહેશે). (પરંતુ છોકરી હોય તો એને કાકાના છોકરાની પરવરિશમાં ન આપવી જ્યારે કે છોકરીને જોઈને ખાસ કરીને રગબત હાંસલ થતી હોય). જો અસબાત (કાકા, બાપદાદા) પણ ન હોય તો જવીલ અરહામ (મરનારની તથા કાકા, બાપદાદાની ઔલાદ)ની પરવરિશમાં દેવામાં આવે. જેમ કે અખ્યાઝી ભાઈ, પછીથી અખ્યાઝી ભાઈનો છોકરો, પછીથી મા ના કાકા, પછી સગા

મામા, કાકા અને ફોઈ મામા અને માસીની છોકરીઓને છોકરાની પરવરિશ કરવાનો હક્ક નથી. (૬૨ વરદ)

મસ્યાલા : જો એક જ પ્રકારની હક્કદાર વધારે વ્યક્તિત્વો હોય તો બાળકના પરવરિશનો હક્કદાર તે ગણાશે જે વધારે બેહતર હોય. ત્યાર બાદ તે જે વધારે પરહેજગાર હોય, પછીથી તે જે ઉંમરમાં મોટો હોય. (હિંદિયા, દુર્ઘતાર)

મસ્યાલા : બાળક નાની કે દાદી પાસે છે પણ જો તે ખ્યાનત કરતી હોય તો ફોઈને હક્ક છે તે એમની પાસેથી લઈ લે. (હિંદિયા, બહાર)

મસ્યાલા : જે ઓરત પર પરવરિશ કરવાનો હક્ક છે તે ઓરત પાસે છોકરાને ત્યાં સુધી રહેવા દે જ્યાં સુધી છોકરાને એની જરૂરત હોય, અર્થાત છોકરો જ્યાં સુધી ખાવા, પીવા, પહેરવા કે ઈસ્તીંજો કરવા લાયક ન બને ત્યાં સુધી રહેવા હેવો. એ માટેની મર્યાદા સાત વરસની ઉંમર સુધીની છે અને ઉંમર બાબતમાં મતભેદ હોય તો જો એ બધાં કામ જાતે કરી લેતો હોય તો ઓરત પાસેથી એને અલગ કરી દેવામાં આવે. છોકરી શોહવતની હક્ક પહોંચે ત્યાં સુધી ઓરતની પરવરિશમાં રહેશે. તેની ઉંમરની મર્યાદા નવ વરસની છે અને એનાથી ઓછી ઉંમરે છોકરીનો નિકાહ કરવામાં આવ્યો તો પણ એ એની પરવરિશમાં રહેશે જેની પરવરિશમાં (અત્યારે) છે. નિકાહ કરી દેવાથી પરવરિશનો હક્ક જતો રહેતો નથી જ્યાં સુધી કે તે મરદના કાબિલ ન બની જાય. (ખાનિયા, બહાર વગેરે)

મસ્યાલા : સાત વરસની ઉંમરથી બાલિગ થતાં સુધી છોકરો પોતાના બાપ અથવા દાદા અથવા અન્ય કોઈ વાલી પાસે રહેશે. બાલિગ તેમજ સમજદાર થયા પછી ફિન્ના કે બદનામીનો ભય ન

હોય અને દેખભાળની જરૂર ન હોય તો જ્યાં ઈચ્છે ત્યાં રહી શકે છે અને જો એ વાતોનો (બદનામીનો) ડર હોય તેમજ દેખભાળની જરૂર હોય તો બાપ, દાદા વગેરે પાસે રહેશે, ખુદ મુખ્તાર નહીં રહે. પરંતુ બાલિગ થયા પછીથી ભરણપોષણ આપવું બાપ માટે વાજિબ નથી. જો બર્ચ આપે તો એ એહસાન ગણાશે. આ તો શરીરાતનો હુકમ છે પરંતુ આજની હાલત જોઈને ખુદ મુખ્તાર ન રાખવો જોઈએ જ્યાં સુધી કે ચાલ ચલગત ઢીક ન થઈ જાય અને પૂરો ભરોસો ન થાય કે હવે પછીથી એના કારણે કોઈ ફિન્નો ફસાદ નહીં થાય. કારણ કે અત્યારના સમયમાં સોબત આદતોને ખરાબ કરે છે અને કાચી ઉંમરમાં બુરી આદતો જલ્દીથી ગ્રહણ કરી લેવાય છે. (હિંદિયા, ૬૨ વ બહાર)

મસ્યાલા : નવ વરસની ઉંમર પછીથી છોકરી જ્યાં સુધી કુંવારી હોય ત્યાં સુધી બાપ, દાદા, ભાઈ વગેરે પાસે રહેશે. પરંતુ જ્યારે પૂરી ઉંમરની થઈ જાય અને ફિન્નાનો કોઈ અંદેશો ન હોય તો જ્યાં રહેવું ત્યાં રહેવાનો અખત્યાર છે. અને જો છોકરી મરદ સાથે રહી ચૂકી હોય જેમ કે વિધવા હોય અને ફિન્નાનો કોઈ ડર ન હોય તો એને અખત્યાર છે, નહીં તો બાપ, દાદા પાસે રહે. અને અમે પહેલાં (અગાઉ) બતાવી ચૂક્યા છીએ કે કાકાના છોકરાને છોકરીની પરવરિશનો હક્ક નથી. એ વાત અહીં પણ છે એટલા માટે કે તે મેહરમ નથી બલ્કે મેહરમની પાસે રહેવાની જરૂર છે, અને જો મેહરમ ન હોય તો કોઈ વિશ્વાસુ અમાનતદાર ઓરત પાસે રહે જે એની ઈજજત આબરૂની હિફાજત કરી શકે એમ હોય અને કોઈ ફસાદનો ડર ન હોય એવી છોકરી હોય તો અખત્યાર છે.

(રદુલ મુખ્તાર, દુર્ઘતાર, હિંદિયા, બહાર)

મરાલા : જો છોકરો બાળિગ ન થયો હોય પણ કામકાજ કરવા લાયક થઈ ગયો હોય તો બાપ એને જે કામ શીખવવા ઈચ્છતો હોય તે કામે લગાડી આપે અને એ કામના જાણકાર પાસે કામ શીખવા મોકલે. નોકરી કે મજૂરી કરવા લાયક હોય અને બાપ એને નોકરી કે મજૂરી કરાવવા ઈચ્છે તો કરાવી શકે છે. છોકરો જે કમાય તે છોકરા પર ખર્ચ કરે અને જે બચત થાય તે એને માટે જમા રાખે. જો બાપને એમ લાગતું હોય કે મારાથી વપરાય જશે તો અન્ય કોઈની પાસે અમાનત રાખી હે. પરંતુ સૌથી જરૂરી વાત એ છે કે બાળકને કુર્ચાન મજાદ પડાવે અને દીનની જરૂરી વાતો શીખવે. રોજા, નમાજ, પાકી, ખરીદ વેચાણ, ઈજારો વગેરે દરરોજની જરૂરી વાતોનો ઈલ્મ શીખવે. (માહિતગાર કરે) અને માહિતીના અભાવે શરીરાતના વિરુદ્ધ અમલ કરવાના ગુનાહમાં સપદાય જવાની વાતોથી વાકેફ કરવામાં આવે અને ઈલ્મ શીખવામાં બાળકનું મન પરોવાતું જોવામાં આવે તો એને માટે દીનનો ઈલ્મ શીખવાથી વધારે સારી વાત બીજી કંઈ હોય શકે, (દીનનો) ઈલ્મ શીખવામાં લગાડી હે અને જો શક્તિ ન હોય તો સારી રીતની અકૃદાની વાતો, જરૂરી મસાઈલ સારી રીતે બતાવીને જે જાઈજ કામમાં લગાડવા ઈચ્છે તેમાં લગાડી હે. (હુર્રુ મુખ્યતાર વગેરે)

મરાલા : છોકરીને પણ અકૃદા તથા જરૂરી મસાઈલ શીખવાડી દીઘા પછી કોઈ ઔરત પાસે સીવણકામ વગેરે એવું કામ શીખવાડી દેવું જે ઔરતો માટે ખાસ કરીને જરૂરી છે.

મરાલા : છોકરીને કોઈને ત્યાં નોકરાણી ન બનાવો. જેને ત્યાં નોકરી કરશે તેને ત્યાં મરદ પાસે એકલા રહેવાનો પણ સંભવ છે અને એ ઘણા એખની વાત છે (સારી વાત નથી). (રદુલ મુખ્યતાર, બહાર)

મરાલા : પરવરિશ દરમિયાનના દિવસોમાં બાપ એવું ઈચ્છતો હોય કે ઓરત પાસેથી બાળકને લઈને ક્ર્યાંક બીજી જગ્યાએ ચાલ્યો જાય તો બાપને એ અવિકાર નથી. અને જો ઓરત એવું ઈચ્છતી હોય કે બાળકને લઈને બીજા કોઈ શહેરમાં ચાલી જાય અને બન્ને શહેરો વચ્ચે એટલું અંતર હોય કે જો બાપ બાળકને મળવા ઈચ્છે અને તે બાળકને જોઈને રાત પડતા પહેલાં પાછો ફરી શકે એમ હોય તો લઈ જઈ શકે છે અને એનાથી વધારે અંતર હોય તો પોતે પણ જઈ શકતી નથી. (રદુલ મુખ્યતાર, હિંદીયા વગેરે)

મરાલા : ઓરતને તલાક દેવામાં આવી છે અને ઔરતે બીજા કોઈ અજનબી સાથે નિકાહ કરી લીધા તો બાપ ઓરત પાસેથી બાળકને સફરમાં લઈ જઈ શકે છે જ્યારે કે બીજું કોઈ પરવરિશનું હક્કાર ન હોય. (હુર્રુ મુખ્યતાર)

મરાલા : જ્યારે પરવરિશનો સમય પૂરો થઈ ચૂક્યો અને બાળક બાપની પાસે આવી ગયું તો બાપ પર એ વાજિબ નથી કે તે બાળકને એની માતા પાસે મોકલે, ન પરવરિશના સમયમાં બાપની પાસે મોકલવાનું માતા પર લાઝિમ હતું. હા ! જો એકની પાસે હોય અને બીજું તેને જોવા ઈચ્છતું હોય તો જોવાથી રોકી શકશો નહીં. (હુર્રુ મુખ્યતાર, બહાર)

મૌત કરતાં વધુ કોઈ ઉપદેશ નથી

એક શષ્યસ સફરે જઈ રહ્યો હતો. હજરત અતિમ અસમ અલ્લાહી તેણે વસિયત ચાહી. આપે ફર્માવ્યું, જે દોસ્તીની તલબ હોય તો તારા માટે ખુદા કાફી છે. જો હમરાહી ચાહતો હોય તો કિરામન, કાતેબીન તારા સાથી છે. જો પશ્યાતાપ ચાહતો હોય તો દુનિયા ઘણી છે. સહાયક ચાહતો હોય તો 'કુર્ચાન' કાફી છે અને કામ જોઈએ તો ઈબાધત કર. ઉપદેશની જરૂર હોય તો મૌતથી વધીને કોઈ ઉપદેશ નથી. જો આ વાતો પૂરતી ન હોય તો પછી જહનમ ઘણી પૂરતી છે.

لیں مِنَ

‘تِ امَارُو نَثِي’

شمارہ : ۹۰

આج : દાઈએ કબીર મૌલાના મુહમ્મદશાકિર નૂરી
અનુવાદક : મૌલાના ઈમરાન રગા મિરબાહી

గૈર મુસિલોની મુશાબેહત અપનાવવું

આજના ફિતનાભર્યા યુગમાં મુસલમાનોના પતનના કારણોમાંથી એક મોટું કારણ એ છે કે તેઓ પોતાની સંસ્કૃતિ, પોતાનું કલ્યાર અને પોતાનો તરીકો ભૂલીને વેસ્ટર્ન કલ્યારના દીવાના થતા જઈ રહ્યા છે. તેમનું રહેણી કરણી, ચાલ ચલાગત, ખાણી પીણી, જીવન શૈલી ત્યાં સુધી કે બોલચાલ પણ યદ્દૂદીઓ અને ઈસાઈઓની જેમ થઈ રહી છે. જ્યારે કે તેમના વિશે કુર્અને મુક્કદસે ચૌદસો વરસ પહેલાં જ ઈશ્રાફ ફર્માવી દીધું છે :-

وَ لَئِنْ تَرَضُّى عَنْكَ الْبُهُودُ وَ لَا النَّصْرُى حَتَّى تَتَبَعَّى مِلَّتُهُمْ
قُلْ إِنَّ هُدًى اللَّهُ هُوَ الْهُدَىٰ وَ لَئِنْ اتَّبَعُتَ أَهْوَاءَهُمْ بَعْدَ
الَّذِي جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَ لَا نَصِيرٍ

"અને કદાપિ તમારાથી યદ્દૂદીઓ અને ઈસાઈઓ રાજી નહીં થાય જ્યાં સુધી તેમના દીનનું અનુસરણ ન કરો. તમે ફર્માવી હો, અલ્લાહની જ હિદાયત, હિદાયત છે. અને (હે સાંભળનાર !) જો તું એમની ઈચ્છાઓને અનુસાર થયો એ પછી કે તારા પાસે ઈલમ આવી ચૂક્યો તો અલ્લાહથી તને કોઈ બચાવનાર નહીં હોય અને ન મદદગાર."

(સૂરાએ બફુરહ, આ. ۹۲۰)

આ સંબોધન ઉમમતે મુહમ્મદિયહુથી છે કે જ્યારે તમે જાણી લીધું કે સૈયદે આલમ ﷺ તમારા પાસે હક્ક અને હિદાયત લાવ્યા છે તો તમે કદાપિ કાફિરોની ઈચ્છાઓનું અનુસરણ ન કરશો. જો આવું કર્યું તો તમને કોઈ અજાબે ઈલાહીથી બચાવનાર નહીં હોય.

આજે ઉમમતે મુસિલમા જે હિન પ્રતિ હિન પતનની શિકાર થતી જઈ રહી છે. તેના કારણોમાંથી એક મોટું કારણ એ છે કે આપણી ક્રોમ અન્યોની મુશાબેહત અપનાવવાને પોતાના માટે ગર્વ સમજવા લાગી છે, તે મુશાબેહત પણ એ લોકોની જેમના મિજાગમાં જ ઈસ્લામ દુશ્મની છે ! સૈયદુના ઉમર ફારૂક નાની નિગાહો આ દશ્યો જોઈ રહી હતી એટલા માટે જ તો આપે ઈશ્રાફ ફર્માવ્યો :-

نَحْنُ قَوْمٌ أَعَزَّنَا اللَّهُ بِإِلْسَلَامٍ فَنَهَمْنَا إِبْتَغَيْنَا الْعِرَّةَ بِغَيْرِهِ
أَذَلَّنَا اللَّهُ۔

"આપણો એ લોકો છે જેમને અલ્લાહ તાદ્વાને ઈસ્લામ દ્વારા ઈજજત બખ્શી છે, જો આપણો ઈસ્લામ છોડીને અન્યમાં ઈજજત ચાહિયે તો અલ્લાહ તાદ્વાના આપણાને બેઈજજત કરી દેશે."

(આમેરસલીહ લિસ્સનન વલ મસાનીએ, ૧૦/૬૬)

આજે આપણો જોઈ રહ્યા છીએ કે આપણી ક્રોમ જિલ્લાનો રુસ્વાઈની શિકાર થતી જઈ રહી છે, તેનું એક મોટું કારણ એ છે કે આપણે આપણું કલ્યાર છોડીને અન્યોનું કલ્યાર અપનાવવાનું શરૂ કરી દીધું છે અને ઈસ્લામના ફાનૂરનને પીઠ પાછળ નાખી ગૈરોના ફાનૂર પર અમલ કરવાનું શરૂ કરી દીધું છે.

આ જ કારણ છે કે આફ્રિકાએ રહેલું અને ગૈરોની મુશાબેહત અપનાવવાનાર વિશે ફર્માવી દીધું હતું કે તે અમારામાંથી નથી.

જેમ કે હજરત અભ બિન શુઅંબ પોતાના પિતાથી અને તેઓ તેમના દાદાથી રિવાયત કરે છે કે આફાએ કોનૈન ઈશ્રાદ ફર્માવ્યો :

لَيْسَ مِنَّا مَنْ تَشَبَّهَ بِغَيْرِنَا، لَا تَشَبَّهُو بِالْيَهُودَ وَلَا
بِالنَّصَارَىٰ، فَإِنَّ تَشْلِيمَ الْيَهُودَ إِلَشَارَةٌ بِالْأَصَابِعِ، وَإِنَّ
تَشْلِيمَ النَّصَارَىٰ بِالْأُكْفِ

"જેણે ગૈરોની મુશાબેહત (તેમના જેવો તૌર તરીકો, દેખાવ વગેરે) અપનાવી તે અમારામાંથી નથી. યધૂદીઓ અને ઈસાઈઓની સાથે મુશાબેહત ન અપનાવો. યધૂદીઓની સલામ આંગળીઓથી ઈશારો છે અને ઈસાઈઓની સલામ હથેળીઓથી ઈશારો કરવું છે." (સુનને તિમિઝી, ૪/૩૫૩)

★ ગૈરોની મુશાબેહતનો અંજામ ★

ગૈરોની મુશાબેહત દુનિયા તથા આખેરત બંનેવમાં જિલ્લતો રૂસ્વાઈ (બેઈજજતી) અને અલ્લાહની નારાજગીનો સબબ છે. ગૈરો સાથે મુશાબેહતનો અંજામ શું થશે એના વિશે હદ્દિષે પાકમાં વર્ણન છે : હજરત અખ્ભુલ્લાહ બિન ઉમર رضي الله عنهથી રિવાયત છે કે હુઝૂર સૈયદે આલમ ﷺ એ ઈશ્રાદ ફર્માવ્યો :

جَعَلَتِ الْزِلَّةُ وَالصَّغَارُ عَلَى مَنْ خَالَفَنِي وَمَنْ تَشَبَّهَ بِقَوْمٍ فَهُوَ مِنْهُمْ -

"જેણે મારી મુખાલિકત કરી તેના માટે જિલ્લતો ખ્વારી (બેઈજજતી તથા તખાહી) અંકિત કરી દેવામાં આવી છે અને જેણે કોઈ કૌમની મુશાબેહત અપનાવી તે અમારામાંથી છે." (મોઅજમે કબીર, તથાની, ૧૩/૩૧૭)

આજે ઈસ્લામી નિશાનીઓ અપનાવનારને બેકવર્ડનું નામ આપવામાં આવે છે, દાઢી રાખનારને (જૂનવાળી, રૂઢીચુસ્ત) રાખનાર સમાજવામાં આવે છે, ઈસ્લામી લિબાસ પહરનારને તુચ્છતાથી જોવામાં

આવે છે અને નકાબ નાખનાર સ્ત્રીને પછાત સમજવામાં આવે છે. ઈસ્લામના દુશ્મનોએ આપેલા આ વિચારો આજે ઘણા બધા મુસલમાનોએ પણ અપનાવી લીધા છે ! પરંતુ હંબીબે ખુદા ﷺ નું ફર્માન હક્ક છે, સરવરે આલમ ﷺ ના તરીકાને છોડીને ગૈરોના તરીકાને અપનાવવું વાસ્તવમાં બેઈજજતી અને પડતીની તરફ લઈ જનાર છે, માટે ઈજજત ઈચ્છતા હોવ તો તરીકાએ મુસ્તફા ﷺ ને અપનાવવો પડશે.

તરીકે મુસ્તફા કો છોળના હૈ વજહે બબાદી ઈસીસે કૌમ દુન્યામે હૂઈ બે ઈકૃતેદાર અપની હમેં કરની હૈ શહનશાહે બત્તા કી રજાજોઈ વો અપને હો ગયે તો રહે મતે પરવરહિગાર અપની

★ કાફિરોની મુશાબેહતથી કેમ રોકવામાં આવ્યા ? ★

પ્રારંભિક રીતે આપણે ઈસ્લામનો આ નિયમ સમજ લેવો જોઈએ કે દીનનો પાયો અલ્લાહ અને રસૂલના હુકમો માની લેવા અને તેના પર રાજી રહેવા અને તેમની ઈતાઅત કરવા પર છે. અલ્લાહના હુકમોનું પાલન અને મના કરેલ બાબતોથી દૂર રહેવું અને હુઝૂર સરવરે કાએનાત ﷺ નું સંપૂર્ણ અનુસરણ અને પૈરવી પર છે. તો આ નિયમ આપણે સમજ લીધો તો પછી એક મુસલમાને જોઈએ કે દરેક તે વાતને સ્વીકારી લે જે રસૂલે મકબૂલ ﷺ તરફથી હોય. હુઝૂર સૈયદે આલમ ﷺ ની ઈતાઅત અને આપના હુકમોનું પાલન કરે જેમાંથી એક હુકમ કાફિરોની મુશાબેહતથી બચવાનો પણ છે. જ્યારે એક મુસલમાન તસ્વીરો રજા (અલ્લાહ અને રસૂલના હુકમોને માની લેવા અને તેના પર રાજી રહેવું) પર સંતુષ્ટ થઈ જાય. અલ્લાહની બચાવ કરેલ અને અતા કરેલ શરીઅત પર સંપૂર્ણ યક્ષીનની સાથે અમલ કરે

તો પછી તેના માટે જઈજ છે કે તે શરદી હુકમોના કારણ અને હિકમતો તલાશ કરે. આમ આપણે કહી શકીએ છીએ કે કાફિરોની મુશાબેહતથી રોકવાના ઘણા બધાં કારણો છે અને શાન તથા બુદ્ધિવાળાઓ અને નેક પ્રકૃતિના લોકોને તેમનામાંથી ઘણા બધાની ઓળખ પ્રાપ્ત થઈ જાય છે.

(૧) કાફિરોના સર્વ અમલોનો પાયો ગુમરાહી અને ફસાદ પર છે. કાફિરોના અમલો વિશે આ એક નિશ્ચિત નિયમ છે કે તેમના અમલ તમને પસંદ આવે અથવા તમે એમને નાપસંદ કરો, તે અમલો જાહેરી રીતે ફિલાવાળા હોય અથવા ફસાદ તેમના અંદર છુપાયેલ હોય, તેમના અમલની બુનિયાદ દરેક પરિસ્થિતિમાં ગુમરાહી, વિમુખતા અને ફસાદ પર જ છે. તેમની માન્યતાઓ હોય અથવા આદતો અને ઈભાદતો, સામાન્ય રીત રિવાજ હોય અથવા ખુશીનો પ્રસંગ તથા તહેવાર એ સૌ ઐર અને ભલાઈથી ખાલી છે, ધારો કે તેમાં કોઈ સારી વાત પણ હોય તો તેમના માટે લાભકારક નથી થઈ શકતી. કારણ કે તેઓ તેના પર અજરો સવાબ નહીં પામી શકે. જેમ કે અલ્લાહનું ફર્માન છે :—

وَقَدْ مَنَّا إِلَيْنَا مِنْ عَمَلٍ فَجَعَلْنَاهُ هَبَاءً مَّتَّشِّرًا

"અને જે કાંઈ તેઓએ કામો કર્યા હતાં અમે ઈરાદો ફર્માવી તેમને બારીક બારીક ધૂળના વિભરાયેલા રજકણ કરી દીધા જે બારીમાંથી આવતા પ્રકાશમાં નજર આવે છે." (સૂરાએ કુફ્રિન, આ. ૨૩)

(૨) આ વસ્તુ અલ્લાહ અને તેના રસૂલ ﷺ ના ફર્માનીનું કારણ બનવાની સાથોસાથ તેને મુસલમાનોના સિરાતે મુસ્તકીમથી હટાવી ગુમરાહી તરફ લઈ જાય છે જેના પ્રતિ સખત ચેતવણી આવી છે.

وَمَنْ يُشَاقِقِ الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُ الْهُدَىٰ وَيَتَّبِعُ غَيْرَ سَبِيلِ الْمُؤْمِنِينَ نُوَلِّهُ مَا تَوَلَّ وَنُصْلِلَهُ جَهَنَّمَ ۝ وَسَاءَتْ

مَصِيرًا

"અને જે રસૂલના વિરુદ્ધ કરે એ પછી કે હક્કનો માર્ગ તેના પર ખુલ્લી ચૂક્યો અને મુસલમાનોના રસ્તાથી જુદ્દો રસ્તો ચાલે, અમે તેને હાલ પર છોડી દઈશું અને તેને દોઝખમાં દાખલ કરીશું અને (તે) કેવી બુરી જગ્યા પલટવાની." (સૂરાએ નિસાઅ૦, આ. ૧૧૫)

(૩) મુશાબેહત અપનાવનાર અને જેની મુશાબેહત અપનાવવામાં આવી રહી છે બંનેવ વચ્ચે તે જ મુશાબેહતના આધારે એક જાહેરી સરખાપણું અને લગાવ પેદા થઈ જાય છે. પછી તેનાથી દિલી જુકાવ અને સમાનતાની સાથે વાણી તથા વર્તનમાં પણ એકતા જન્મ લે છે. જ્યારે કે આ વાત ઈમાનના વિરુદ્ધ છે જે કોઈ મુસલમાનને શોભા નથી દેતી.

(૪) મોટાભાગનો સમય આ જ મુશાબેહત કાફિરો સાથે દિલ લગાડવાના કારણે પેદા કરી દિલોમાં તેમના માટે પસંદપણાની ભાવના ઉભારે છે. અને આ રીતે તેમનો ધર્મ, રીત રિવાજો, તેમનું બાતિલને માનવું અને બુરાઈઓ ત્યાં સુધી કે તેમની દરેક બુરી વાત પણ સારી લાગવા માંડે છે. આ દિલી જુકાવ અને પસંદગીનું પરિણામ એ નીકળે છે કે સુન્નતે મુતહિલરાનું મહત્વ ઓછું થઈ જાય છે અને હિદાયત જે રસૂલે મક્કબૂલ ﷺ લઈને આવ્યા અને જેને સલ્ફે સાલેહીને (પૂર્વજ બુજુગ્રોએ) પોતાનો પંથ બનાવ્યો તે તુચ્છતા, નાકદ્વી અને બેદ્યાનપણાનો ભોગ બની જાય છે. કારણ કે જેણે કોઈ ક્રૌંમ સાથે મુશાબેહત અપનાવી તો તેણે તેની સાથે મળતાપણું (એકરૂપતા) કરી લીધી અને તેમના રીત રિવાજ અને કામો તેને સારાં લાગ્યાં. જ્યારે કે આમ પરિસ્થિતિમાં ઈન્સાનને પોતાના વિરોધીઓની કોઈ વાત કે કાર્ય સારું નથી લાગતું.

(૫) એ મુશાબેહત જ છે જે બંનેવના દિલોમાં મહોબ્બત, દિલી લગાવ અને એકતાનું કારણ બને

છે. એક મુસલમાન જ્યારે કોઈ કાફિરની પૈરવી અને નકલ કરે છે તો તે તેના માટે નિઃશંક ! દિલમાં નરમ પાસું રાખે છે, આ રીતે તેનું દિલ ગૈર મુસ્લિમોની મહોબ્બતનું ઠેકાણું બની જાય છે. અને બીજી બાજુ તેના દિલમાં પરહેલગારી અને શરર્થ હુકમોના પાબંદ મુસલમાનો માટે સખત નફરત પેદા થઈ જાય છે.

આ એક સ્વભાવિક વાત છે જેને દરેક બુદ્ધિવાન સારી રીતે સમજી શકે છે. ખાસ કરીને જ્યારે મુશાબેહત અપનાવનાર અજનબિયત અને લઘુતાંધિનો શિકાર હોય તો એ વ્યક્તિ જેની પૈરવી કરવાની કોશિશ કરે છે તે યદ્દીનન ! તેની મોટાઈને સ્વીકારનાર હોવાની સાથે સાથે તેની સાથે મહોબ્બતનો જગ્ઝબો પણ રાખે છે. જો આવું ન પણ હોય બલ્કે કેવળ જાહેરી શકલો સૂરત અને રીત, રિવાજ સુધી જ મુશાબેહત સીમિત હોય તો પણ આ એક ભયાનક સ્થિતિ છે. કારણ કે જાહેરી શકલો સૂરતમાં મુશાબેહત આંત્રિક સમાનતાનું કારણ જરૂર બને છે. આ વાતને દરેક તે વ્યક્તિ સારી રીતે સમજી શકે છે.

અને એક ઉદાહરણથી સમજીએ કે કોઈ અજનબી વ્યક્તિ કોઈ બીજા દેશમાં પોતાની ભાષા અને પોતાના જેવા લિખાસવાળો જુઓ તો તે તેવા સમયે તેના માટે પોતાના દિલમાં પ્રેમ અને મહોબ્બતના જગ્ઝબો અવિક અનુભવશે અને એની તુલનામાં કે તે તેને પોતાના જ દેશમાં જુઓ. જ્યારે કોઈ વ્યક્તિ એ મહેસૂસ કરે છે કે બીજા વ્યક્તિએ તેની નકલ કરી છે તો તે નકલ કરનાર પ્રતિ તેના દિલમાં સારી ભાવના પેદા થાય છે. આ તો આમ સ્થિતિ છે, પરંતુ ત્યારે શું હાલત હશે જ્યારે કોઈ મુસલમાન કોઈ કાફિરને પસંદ કરવાના કારણો તેની નકલ કરતો હોય !

સારાંશ એ કે જ્યારે કોઈ મુસલમાન કોઈ કાફિરની નકલ કરવાની કોશિશ કરે છે તો તેમાં

રાજ્ઞપણું અને પસંદ હોવાના કારણો જ કાર્યરત હોય છે. પછી આ જ નકલ અને સમાનતા મહોબ્બતનો સબબ બને છે, જે આપણે પણ્યામી સંસ્કૃતિને પસંદ કરવાવાળા મુસલમાનોમાં જોઈએ છે.

(૬) મુશાબેહત (નકલ) કરવાથી આપણને એટલા માટે પણ રોકવામાં આવ્યા છે કે જ્યારે કોઈ મુસલમાન કોઈ કાફિરની નકલ કરે છે તો આ નકલ કરવું તેને જિલ્લત અને પસ્તીના ખાડામાં નાખી દે છે. જ્યાં તે લઘુતાંધિની સાથે સાથે પરાજિત પણ જણાય છે આ જિલ્લતમાં આજે અધિકતમ્ તે લોકો સપદાયેલા નજર આવે છે જેઓ કાફિરોની પૈરવી અને નકલ કરે છે.

★ કોણી મુશાબેહત અપનાવીએ ? ★

જો મુશાબેહત ધારણ કરવી છે તો તેનો નિયમ પણ કુર્ચાન તથા હદ્દીષમાં વર્ણન કરવામાં આવ્યો છે. અલ્લાહ તથાલા ઈશ્વરાદ ફર્માવે છે :

إِنَّمَا الَّذِينَ آتُوا إِيمَانًا وَكُونُوا مَعَ الصَّدِيقِينَ

"હે ઈમાનવાળાઓ ! અલ્લાહથી ડરો અને સાચા લોકો સાથે થાવ." (સૂરાએ તૌબા, આ. ૧૧૮)

અને હદ્દીષે પાકમાં ફર્માવવામાં આવ્યું :-

أَعْلَمُ بِكُلِّ جُمُورٍ يَأْتِي مَنْ أَقْتَلَ يَسْتَمِعُ

"મારા સહાબા તારાઓ સમાન છે, એમનામાંથી જેની પણ પૈરવી કરશો હિદાયત પામી જશો."

(તફસીરે રાગી, ૨/૨૫૨)

જેથી પૈરવી કરવી છે, મુશાબેહત કરવી છે, પોતાના આઈડિયલ બનાવવા છે તો અલ્લાહના નેક બંદાઓ, અવલિયાએ કિરામ અને રસૂલુલ્લાહ ﷺ ના સહાબા ને જાનવાનો. એટલા માટે કે તેમના અનુસરણમાં અલ્લાહની રજામંદી છે, જેરોની મુશાબેહતથી સંપૂર્ણ દૂર રહો એટલા માટે કે તેમાં દુનિયાવ આખેરતના નુકસાન સિવાય કાંઈ જ નથી.

દિપ્તો : ૦૯
આગ : દાઈએ કબીર મૌલાના મુહમ્મદશાકિર નૂરી
(અમીરે સુન્ની દા'વતે ઈસ્લામી-મુખ્ય)
અતુપાદક : પટેલ શાહીર અલી રાફી
(તંત્રી : બરકાતે ખવાજા માસિક)

મૌતથી નફરત

મૌત એક એવી હક્કીકિત છે જેનો ઈન્કાર દુનિયાની કોઈ ક્રોમ નથી કરતી. દરેક શખ્સ એ સ્વીકારે છે કે એક ન એક દિવસે એણો આ નાશવંત દુનિયાથી જવાનું છે. મૃત્યુ બાદના મામલાઓના સંબંધે ભલે લોકોની માન્યતાઓ વિવિધ હોય પરંતુ મૃત્યુની હદ સુધી કોઈનો કોઈ મતબેદ નથી. તેમ છતાં આપણે બહુમતી દુનિયાની જિંદગીમાં એવી મશગૂલ છે અને મૌતને આપણે એવી રીતે ભૂલીને બેઠેલા છીએ જાણો આપણે દુનિયાથી કદી જવાનું જ નથી. હદીષે પાકમાં "વહન" ના બે સબબોમાંથી એક સબબ અને પણ બતાવવામાં આવેલ છે કે મૌતથી દિલોમાં નફરત પેદા થઈ જશે. આજે એ જ સ્થિતિ ચો તરફ જોવા મળી રહી છે કે દુનિયાની મહોબ્બત દિલોમાં ઠાંસી ઠાંસીને ભરેલી છે અને મૌતના નામથી ઘૃણા થવા લાગે છે.

★ દરેક જાને મૌતનો સ્વાદ ચાખવાનો છે ★

મૌતના વિશે ખુદ ફર્માને ખુદાવંદી છે :

كُلْ نَفِسٌ ذَا إِقْرَأَةُ الْكَوْتٍ وَإِنَّهَا تُوَفَّونَ أُجُورُهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ

"દરેક જાને મૌત ચાખવાની છે અને તમારા બદલા તો કૃયામતમાં જ પૂરા મળશો." (સૂ. આલે ઇમરાન-૧૮૫)

મૌત એ હક્કીકિત છે કે દુનિયાનો કોઈ પણ શખ્સ ચાહે કાફિર હોય કે ફાજિર ત્યાં સુધી કે નાસ્તિક પણ કેમ ન હોય મૌતને યકીની માને છે. જો કોઈ મૌત પર શંકા કુશંકા પણ કરે તો તેને મૂર્ખાંઓની યાદીમાં મૂકવામાં આવે છે. કેમ કે મહાનથી મહાન ભૌતિક શક્તિઓ અને પૂર્વથી પદ્ધિમ સુધી સ્થપાયેલી સર્વ હુક્મતો મૌતની સામે આજિજ તથા લાચાર થઈ જાય છે. મૌત બંદાઓને હલાક કરનારી, બાળકોને યતીમ કરનારી, સ્ત્રીઓને વિધવા બનાવનારી, દુનિયવી જાહેરી સહારાઓને ખત્મ કરનારી, દિલોને કંપાવનારી, આંખોને રડાવનારી, વસ્તીઓને ઉજ્જવ કરનારી, જમાઅતો (ગૃહો)ને વેર વિખેર કરનારી, લિજજતોને ખત્મ કરનારી, ઉભ્મીદો પર પાણી ફેરવનારી, જાલિમોને જહનમની વાદીઓમાં સળગાવનારી અને મુતાકીઓને જન્મતના ઉપલા માળાઓ સુધી પહોંચાડનારી ચીજ છે. મૌત ન નાનાઓ પર હેત કરે છે ન મોટાઓની તાજીમ કરે છે. ન દુનિયવી ચૌધરીઓથી ડરે છે ન બાદશાહોથી તેમના દરબારમાં હાજરી માટે ઈજાજત લે છે. જ્યારે રબ તાલાનો હુકમ થાય છે તો સર્વ દુનિયવી અવરોધોને ચીરીને તથા ફાડીને હેતુને હાંસલ કરી લે છે.

મૌત ન નેક સાલેહ લોકો પર રહેમ ખાય છે

ن جالیમोને અલ્લાહ તથાલાના માર્ગમાં જોહાદ કરનારાઓને પણ મૌત પોતાના ગળે લગાડી લે છે અને ઘરે બેસનારાઓને પણ નથી છોડતી. આખેરતની હમેશાંની જિંદગીને દુનિયવી ફાની જિંદગી પર અગ્રતા આપનારાઓ પણ મૌતના ખોળામાં સૂઈ જાય છે, અને દુનિયાના દીવાઓને પણ મૌત પોતાનો કોળિયો બનાવી લે છે. મૌત આવ્યા બાદ આંખ જોઈ નથી શકતી, જીભ બોલી નથી શકતી, કાન સાંભળી નથી શકતા, હાથ પગો કામ નથી કરી શકતા. મૌત નામ છે રૂહનો શરીરથી સંબંધ ખત્તમ થવાનું અને માણસનું નાશવંત ઘરથી હમેશાંના ઘરની તરફ કૂચ કરવાનું. મૌત પર ઈન્સાનના અમલોનું રજસ્ટર બંધ કરી દેવામાં આવે છે, મૌત પર તૌબાનો દરવાજો બંધ અને બદલા તથા સજાનો સમય શરૂ થઈ જાય છે.

આપણે દરરોજ દર કલાકે બલ્કે દરેક પળે આપણા મૌતની નજુક જઈ રહ્યા છીએ. વરસ, મહિનાઓ અને દિવસ પસાર થવા પર આપણે કહીએ છીએ કે અમારી ઉમર આટલી થઈ ગઈ, પરંતુ હકીકત એ છે કે એ દિવસો આપણી જિંદગીમાંથી ઘટી ગયા.

★ મૌતથી છૂટકારો નથી ! ★

માણસ ચાહે જેટલા પ્રમાણમાં જતન કરી લે તેને મૌતથી કદાપિ છૂટકારો નથી મળી શકતો. જ્યારે મૃત્યુનો સમય આવી જશે તો તેને આ દુનિયાથી જવું જ પડશે. અલ્લાહ તથારક વ તથાલા ફર્માવે છે :

أَيْنَ مَا تُنُوْا يُدُرِّكُمُ الْمَوْتُ وَلَوْ كُنْتُمْ فِي بُرُوجٍ مُّشَيَّدَةً

"તમે જ્યાં કયાંય પણ હોવ મૌત તમને પકડી લેશો, ભલે ને મજબૂત કિલ્લાઓમાં હોવ."

(સુ. નિસાઅ, આ. ૭૮)

આ આયતમાં સ્પષ્ટ શબ્દોમાં ફર્માવી દેવામાં આવ્યું કે ચાહે કોઈ લાખ કોશિશ કરી લે તેને મૌતથી છૂટકારો મળવાનો નથી. જો કોઈ શખ્સ પોતે પોતાને મજબૂત કિલ્લામાં પણ બંધ કરી લે તો પણ મૌતથી બચી નથી શકતો.

આ સર્વ વાસ્તવિકતાઓની સાથે એ પણ હકીકત છે કે મૌતનું આવવું જેટલા પ્રમાણમાં યક્ષીની છે એટલા જ પ્રમાણમાં લોકો એનાથી ગફલતના શિકાર છે. દરેક એવું જાણો છે કે આવનારો સમય એના માટે મૌતનો પગગામ લાવી શકે છે, પરંતુ તેમ છતાં કોઈ તેના માટે તૈયારી નથી કરતું. દુનિયાની રંગીનીઓ અને તેની હસીન રાતો તથા દિવસોમાં લોકો એ રીતે ગુમ છે જાણો એમની નજીક મૌતની કોઈ કલ્પના જ નથી, ન તેમને કદી મૌત યાદ આવે છે અને ન તો કદી તેની ચર્ચા કરે છે.

★ મૌત તથા જિંદગીનું સર્જન કેમ થયું ? ★

માણસ પહેલાં અનઅસ્તિત્વ હોય છે, પછી અલ્લાહ તથારક વ તથાલા તેને અસ્તિત્વ અર્પે છે અને પછી એક અરસા સુધી દુનિયામાં જવતો રાખ્યા બાદ તેને મૌતના માર્ગ ચલાવે છે, જેને પાર કરીને તે આખેરતની મંજિલે મક્સૂદ સુધી પહોંચે છે. મૌત તથા હ્યાતના સર્જનનો હેતુ અલ્લાહ તથારક વ તથાલાએ આયતે કરીમામાં વર્ણવ્યો છે :

إِلَّذِي خَلَقَ النَّبُوتَ وَالْحَيَاةَ لِيَبْلُوْهُ كُمْ أَيْكُمْ أَخْسَنْ عَمَلاً

"તે જેણે મૌત તથા જિંદગી પેદા કરી કે તમારી જાંય થાય કે તમારામાંથી કોનું કામ સારુ છે."

(સુ. મુલ્ક, આ. ૨)

મૌત તથા જિંદગીનો કમ કાયમ કરનાર અલ્લાહ તથાલા છે. તેના જ હુકમથી દરેક ચીજ અસ્તિત્વમાં આવી છે અને તેના જ હુકમથી નેસ્તો નાબૂદ થાય છે. કોઈ ચીજ ન આપોઆપ અસ્તિત્વમાં આવી શકે છે અને ન તો આપોઆપ

અનાસ્તિત્વ થઈ શકે છે. સાથે જ તેની લિકમત પણ વર્ણવી આપી કે એનાથી હેતુ તમારી કસૌટી કરવાનો છે કે અમે સાંભળવા તथા જોવાની શક્તિ તથા દૂરંદેશીની જે ભરપૂર કાબેલિયતો તમને આપી છે, વળી આ જ સુણ્ણિની વ્યવસ્થામાં તમને આ'લા તથા ઉચ્ચ મફામ અર્પણ કર્યો છે અને તમારા માર્ગદર્શન માટે નબીઓ તથા રસૂલોને મોકલ્યા છે. જોવાનું એ છે કે આ નેઅમતોની તમો ફુદર કરો છો અને એ શક્તિઓને પોતાની ખુશીથી અલ્લાહને રાજુ કરવાના માટે ખર્ચ કરો છો કે પછી દૌલત તથા સત્તા, જવાની તથા તંહુરસ્તીનો નશો તમને બદ મસ્ત કરી દે છે અને તમે અલ્લાહ તાલાની નાફર્માનીમાં પોતાની શક્તિઓ તથા પોતાનો કિંમતી સમય ખર્ચ કરો છો.

★ મૌતને યાદ રાખવું જોઈએ ★

મૌતથી ગાફેલ થવું વિવિધ પ્રકારની બુરાઈઓને જન્મ આપે છે. એટલા માટે કુર્ચાન તથા હદીષમાં મૌતના બારામાં વારંવાર રિમાઇન્ડર કરવામાં આવેલ છે. એના સંબંધે એક રિવાયત જુઓ :

હજરત અબૂ હુરૈરહ رضي الله عنه મરવી છે કે હુગ્ગૂર સૈયદ કૌનેન عليه السلام એ ઈર્શાદ ફર્માવ્યો :

أَكْثِرُوا ذِكْرَهَاذِمَ اللَّذَّاتِ فَإِنَّهُ مَا ذَكَرَهُ أَحَدٌ فِي ضَيْقٍ مِّنْ تَوْذِينَنَارِيَّيِّيَّاً وَلَا فِي سَعَيْتَ لِلَّهَ ضَيْقَةً عَلَيْكُمْ . "લિજજતનોને તોડનારી ચીજ એટલે મૌતને કષરતથી (ખૂબ જ પ્રમાણમાં) યાદ કરો." (સુનને ઈન્બે માજહ, ૨/૧૪૨૨)

એ જ પ્રમાણે હજરત અનસ બિન માલિક رضي الله عنه મરવી છે કે આફાએ કાઈનાત عليه السلام એ ઈર્શાદ ફર્માવ્યો :

أَكْثِرُوا ذِكْرَهَاذِمَ اللَّذَّاتِ فَإِنَّهُ مَا ذَكَرَهُ أَحَدٌ فِي ضَيْقٍ مِّنْ الْعُيُشِ الْأَوَسَعَةِ عَلَيْكُمْ وَلَا فِي سَعَيْتَ لِلَّهَ ضَيْقَةً عَلَيْكُمْ .

"લિજજતનોને તોડનારી ચીજ (મૌત)ને ખૂબ જ

અધિક પ્રમાણમાં યાદ કરો. કેમ કે જો કોઈ શાખ તંગીવાળી જિંદગીમાં તેને યાદ કરે છે તો તે તેની જિંદગીમાં રાહત પેદા કરી આપે છે અને જો કોઈ રાહતમાં યાદ કરે છે તો તેના પર તંગી પેદા કરી આપે છે."

(શરહુસ્સુહૂર બશરહે હાલલુ મૌતા વલુ કુભૂર, પેજ-૨૬)

આ હદીષે પાકનો મતલબ એ છે કે જો માણસ તંગી તથા ગરીબીના સમયમાં મૌતને યાદ કરશે તો તેને મૌતની સખ્તીઓ તથા મૌત બાદના મામલાઓ યાદ આવશે જેના કારણો તે દુનિયવી મુસીબતોને મામૂલી સમજશે, અને તેનો એ એહસાસ કે હાલની પરેશાની આખેરતની પરેશાનીઓની સરખામણીમાં ઘણી જ આસાન છે, એના માટે રાહતનો સબબ બનશે. અને જ્યારે તે ખુશાહાલીમાં મૌતને યાદ કરશે તો હવે એ અંદેશો નહીં રહે કે ખુશાહાલીમાં તે ગુમ થઈને આખેરતથી ગાફિલ થઈ જશે અને ગુનાહોમાં સપદાય જશે, બલ્કે મૌતની કઠણાઈઓને યાદ કરીને તે ખુશાહાલી તથા રાહતના સમયમાં તંગી મેહસૂસ કરશે જે એના માટે આખેરતનો બેહતરીન સરમાયો સાબિત થશે. સારાંશ કે મૌતની ચર્ચા દરેક વખતે ફાયદામંદ જ છે, ચાહે ખુશાહાલીમાં હોય કે તંગદસ્તીમાં હોય.

(કમશઃ)

નિકાલ રજીસ્ટર ૩ કોપીમાં

અમારે ત્યાં સુંદર છપાઈ સફેદ પેપર પર ઉ કોપીમાં, ૧ રજીસ્ટરમાં ૫૦ નિકાલ નોંધાય તેવું રજીસ્ટર મળશે. કિમત રૂ. ૩૫૦/- (ટપાલ ખર્ચ ૫૦/- રૂ.) પણ જેમને જોઈતું હોય તેઓ કાજી પોતાના કે સંસ્થાના લેટર પેડ પર લખાણ આપે કે અમને કે સંસ્થાને નિકાલ રજીસ્ટરની જરૂર છે. સાથે એડ્રેસ, ફોન નં. સંપૂર્ણ વિગત લખે તો જ રજીસ્ટર મોકલવામાં આવશે. સંપર્ક કરો : અંજુમને રજાએ મુસ્લિમી, મુ.પો. દયાદરા-૩૮૨૦૨૦ તા. જી. ભરૂચ, મો. ૮૪૨૭૪ ૫૪૪૧૧

مُسَلِّمَانَ حَدِيْثَتِ كُرْآنِ وِسْوَاسِ شُعْبَانَ ؟!

દિપનો
૦૧

લેખક : ડૉ. કર્મચાર મુહમ્મદ અહુમદ નઈમી
(જીવિતાચિત્ર-યુનિવર્સિટી-ન્યૂ ડિલ્હી)

અનુપાદક : પટેલ શાહીર અલી રાજીવી
(તંત્રી : બરકાતે ખ્વાજા માસિક)

'કુર્�आન પાક' એ આપણા સર્જનહાર ખાલિક માલિક પરવરછિગારનું પવિત્ર કલામ (બંદાની હિદાયત-માર્ગદર્શન માટે નબી ﷺ મારફતે એ જ્ઞાવેલ વાતો) છે જેના આધાર પર માણસે પોતાનું જીવન જીવવાનું હોય છે. કુર્�आન ફક્ત તિલાવત કરવા કે હિદ્જઝ કરવા માટે નથી નાજિલ થયું, બલ્કે એને (તફસીરની કિતાબો તથા તેના તર્જુમાઓ થકી) સમજને જીવન જીવવામાં આવે (મુસલમાનના માટે 'કુર્�आન' તથા 'હદીષ' અને એના આધારે 'કુર્યાસ' તથા 'ઈજમાઅ' આ ચાર હિદાયતના શ્રોતો છે.) અને આપણે માર્ગદર્શનના મુખ્ય પાયા કુર્આન વિશે જ કેવળ ચર્ચા વાંચવાની છે. દરેક મુસલમાન પોતાના દિલમાં જાંકીને જુઓ અને પોતાને જ સવાલ કરે કે : "શું હું રે કલાકમાં એકવાર પણ કુર્આનને અડકુ છું ?! શું રોજ એની તિલાવત કરું છું ? શું રોજ તિલાવત કરેલાને સમજવા તર્જુમો તથા તફસીર વાંચું છું ? શું કુર્આનને સમજુ લઈને મેં મારા ગુનાહિત જીવનથી તૌબા કરી ? એના હુકમો પમાણે જીવવા તથા

મારા જીવન જીવવાનો સાચો માર્ગ મેળવવા મેં પચાસ કર્યો ?" જો આવા બધા સવાલોના જવાબ "ના"માં મળે તો સમજ લો કે તમારી તબાહી તથા બબાઈની ખાઈ તમે પોતે જ હુનિયવી કામો, ગુનાહિત કામો, મોખાઈલ પર હરામ ખેલો, દશ્યો પાછળ કે કુર્આન વિરુદ્ધ જીવન જીવીને ખોઢી રહ્યા છો. હુનિયામાં પણ અને આખેરતમાં પણ કોઈ ભલાઈની આશા ન રાખશો ! પણ હજ્ય જીવો છો તો તક છે, તૌબા કરી લો સર્વ નકામાં કામોથી અને આજથી જ કુર્આનને સમજવામાં લાગી જાવ. "સમય નથી"નું બહાનું ન કાઢશો, કેમ કે તમારા પર કોઈ બીમારી કે આપતી આવી જાય તો તમો સર્વ કામો છોડી તેને દૂર કરવા પાછળ મંડી પડો છો તો કુર્આનથી દૂરી એ હુનિયા તથા આખેરતની સોથી મહાન આપચિને દા'વત છે, જેથી ગમે તેમ કરીને કુર્આન સમજવામાં લાગી જાવ. અને આવો ! કુર્આન વિશે આ લખાણમાં માહિતી દ્યાનથી વાંચતા ચાલો અને તમારા ઈમાનમાં તાજગી પામો. તંત્રી : બરકાતે ખ્વાજા (માસિક)

★ ઈસ્લામની ધાર્મિક કિતાબો તથા પાચાના શ્રોત ★

કુર્આને હકીમ અલ્લાહ તાદાલાનું મુફ્કદસ કલામ છે. અન્ય સિફ્તો (ગુણો)ની જેમ આ પણ તેની એક મહાન સિફ્ત (ખૂબી) છે, જે હમેશાથી અનાશવંત અને કાયમ માટેનું છે. રબ તખારક વ તાદાલાની સર્વ સિફ્તો (ખૂબીઓ, ગુણો) હમેશાથી અને અનાશવંત છે, જેથી કુર્ਆન પણ હમેશાં માટેનું અનાશવંત છે. મૌલાની મરજીને જ્યારે યોગ્ય જણાયું તો પોતાના અજોડ કલામને શબ્દો તથા અક્ષરોના રૂપમાં રમજાનુલ મુખારકના પવિત્ર મહિનામાં લોહે મહેકુઝથી આસમાની હુનિયા પર નાજિલ કર્યું, અને પછી જરૂરત તથા સંજોગો પ્રમાણે થોડું થોડું લગભગ

حکیم احمد علی پوسٹل

૨૩ વરસમાં પોતાના મહિબૂબ હજરત મુહમ્મદ
 પર નાજિલ કર્યું જેથી બંદાઓ અલ્લાહ અને તેના
 રસૂલને જાણો, તેમનાં ફર્માનો તથા એહકામો તથા
 સુન્તોને ઓળખે અને તેમની રાજાના પ્રમાણે અમલ
 કરે, અને તે અમલોથી દૂર રહે જે અલ્લાહ અને તેના
 રસૂલને નાપસંદ છે.

અદ્વાહ રખ્યુલ આલમીને પોતાના મહિબૂબ
 રસૂલ હજરત મુહમ્મદ ﷺ પર જે આસમાની
 કલામ, પયગામ અથવા વહી ઉતારી તેના બે પ્રકારો
 છે : એક વહીએ મત્લૂ એટલે જેની તિલાવત કરવામાં
 આવે. અને વહીએ ગૈર મત્લૂનું નામ હદીષ તથા
 સુન્નત છે. વહીએ મત્લૂને વહીએ જલી તથા ગૈર
 મત્લૂને વહીએ ખફી પણ કહે છે.

અલ્લાહના પવિત્ર કલામ અથવા પયગામનો
નુજૂલ (ઉત્તરાણ) વહી તથા ઈલ્હામ વગેરે થકી થયો.
એટલા માટે કે સુન્નતે ઈલાહી એ જ છે કે અલ્લાહ
રખ્ખુલ આલમીન પોતાના બંદાઓ સાથે ડાયરેક્ટ
વાત (કલામ) નથી કરતો બલ્કે તેમની હિદાયતના
માટે પોતાના રસૂલો તથા નભીઓ પર વહી, ઈલ્હામ
અથવા ઈલ્કા વગેરે નાઝિલ કરે છે. જેમ કે કુર્અને
પાકમાં ઈર્શાદ થયો :

وَمَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يُكْلِمَهُ اللَّهُ إِلَّا وَحْيًا أَوْ مِنْ وَرَآءِ حِجَابٍ
أَوْ يُزْسِلَ رَسْوَلًا فَيُبَرِّحَ يَا ذُنْهِ مَا يَشَاءُ

"અને કોઈ માણસને નથી પહોંચતુ કે અલ્લાહ
તેની સાથે વાત (કલામ) કરે પણ વહીના રૂપે અથવા
એ રીતે કે તે બશર (માનવ) અજમતના પર્દાની પેલી
બાજુ હોય અથવા કોઈ ફરિશતો મોકલે કે તે તેના
હુકમથી વહી કરે જે તે ચાહે." (સૂરાથે શૂરા, આ. ૫૧)

જાણવા મધ્યું કે અલ્લાહ ﷺ નબીઓ તથા રસૂલો પર પોતાના હુકમો તથા પયગામો વહીના થકી મોકલે છે. જેથી અલ્લાહના કુલામ તથા અલ્લાહની

કિતાબના વિશે કાંઈક લખતા પહેલાં જરૂરી છે કે એ સમજવામાં આવે કે આખરે "વહી" શું છે? એનાથી મુઠાદ શું છે?

★ "વહી" એટલે શું ? ★

"વહી"નો શાલ્લિક અર્થ છે :

الوحى الشارة، والرسالة، والالهام، والكلام الخفي

એટલે વહી ઈશારો (નિર્દેશ) કરવાને, લખવાનો
પયગામ આપવાને, ઈલ્હામ (ખુદા તરફથી હિલમાં
આવેલી વાત)ને અને ગૃહ્ણત તરફકાથી વાત કરવાને
કહે છે. (દાઈરતુલ માયારિકે ઈસ્લામિયા, પેજ-૩૨૧)
અને શરીયતની બોલીમાં વહીનો અર્થ છે તે કલામે
ઈલાહી જે પયગંભરો પર મખ્લૂકે ખુદાની હિદાયત
તથા રહન્માઈના માટે નાજિલ થયં.

(અક્ષાઈદે ઈસ્લામ, પેજ-૧૪૫)

હદીષની કિતાબો તથા ઈસ્લામના ઉલમાની કિતાબોથી જાહેર થાય છે કે વહીના વિવિધ પ્રકારો તથા વિવિધ તરીકાઓ છે જેમાં ચાર તરીકા મહત્વના છે, જે નીચે પ્રમાણે છે :-

૦૧. કોઈ ગયાબી અવાજનું સંભળાય દેવું એ રીતે કે બંદો એક અવાજ સાંભળે પણ બોલનારો તેને દેખાય નહીં. જેમ કે હિન્દુ મૂસા^{સિલ્વિયા}ની સાથે કોહે તૂર પર થયું.
 ૦૨. કોઈ વાતનું આપોઆપ દિલમાં પેદા થઈ જવું જાગૃતાવસ્થામાં કે ઘ્વાબમાં, આ સ્થિતિમાં વહીની પ્રાપ્તિ વિના અવાજે તથા સાંભળવાના માધ્યમ સિવાય છે.
 ૦૩. સાચા ઘ્વાબને જોવું. જેમ કે નબી અથવા રસૂલને ઘ્વાબમાં જે ચીજ બતાવવામાં આવે છે તે પણ વહી છે. તેના જૂઠા હોવાની સંભાવના નથી. જેમ કે હુલ્લુરે અન્વર^{સિલ્વિયા}ને ફતહે મકાના

سंबंधે, હજરત ઈખાહીમ عليه السلام ને કુર્બાનીના સંબંધે અને હજરત યુસૂફ عليه السلام ને ચાંદ, સૂરજ તથા અગ્યાર તારાઓના સંબંધે ખવાબમાં દેખાડવામાં આવ્યું.

૦૪. કોઈ ફરિશતાનું માનવ સ્વરૂપમાં જીએર થવું અને પયગામે ઈલાહી સંભળાવવું. વહીના આ તરીકામાં રસૂલની તરફ ફરિશતાના વાસ્તાથી વહી નાજિલ થાય છે. (અફાઈદે ઈસ્લામ, પેજ-૧૪૫) અને આ જ તે તરીકો છે કે જેમાં કુર્બાન નાજિલ થયું.

વહીના ઉપરોક્ત પ્રકારોનું સમર્થન કુર્બાની આયતોથી પણ થાય છે તેમજ કુર્બાન હકીમથી વહીના બીજા પ્રકારો પણ સાબિત થાય છે, જેમાંથી કોઈકને ઈલ્કા તથા ઈલહામ, કોઈને મુકાલિમા અને કોઈને રૂઘ્યાએ સાદિકા (સાચો ખ્વાબ)ના નામથી તાબીર કરવામાં આવે છે. જેમ કે ઈશાદ ખુદાવંદી છે :
 لَقَدْ صَدَقَ اللَّهُ رَسُولُهُ الرُّؤْيَا بِالْحَقِّ لَتَدْخُلُنَّ الْمَسْجِدَ

الحرام

"બેશક ! અલ્લાહે પોતાના રસૂલને હક્કની સાથે સાચો ખ્વાબ દેખાડયો કે તમો જરૂર મસ્જિદે હરામમાં દાખલ થશો." (સૂરાએ ફત્હ, ૪૮/૨૭)

વહીના વર્ષાવેલ પ્રકારનું સમર્થન રસૂલે પાક માન્યાની હદ્દીપોથી પણ થાય છે. જેમ કે સહીહ ખુખારી શરીફમાં છે :-

أول ميدئ به رسول الله ﷺ من الوحي الرؤيا الصالحة
 في انوم فكان لا يرى رؤيا إلا جاءت مثل فلق الصبح
 "سُؤથી પહેલી ચીજ જેનાથી રસૂલુલ્લાહ عليه السلام પર વહીની શરૂઆત થઈ તે ઉંઘવાની હાલતમાં સાચો ખ્વાબ છે. હુઝૂરે અન્વર عليه السلام જે ખ્વાબ જોતા તે સવારની સફેદીની જેમ સહીહ સાબિત થતો હતો."

(સહીહ ખુખારી, હદીષ-૩)

વહીના બીજા પ્રકારોના સંબંધે પણ કુર્બાની આયતો તથા નબવી હદીપો રજૂ કરી શકાય છે, પરંતુ ટૂંકાણને લક્ષભાં રાખીને અને અહીં રજૂ નથી કરતા.

મતલબ એ કે વહીએ મતલૂ અને ગેર મતલૂ અથવા કલામે મતલૂ તથા ગેર મતલૂ બંનેવ અલ્લાહ તરફથી છે અને બંનેવની ઈજેબા (અનુસરણ) વાજિબ તથા જરૂરી છે. એટલા માટે કે એના પર અલ્લાહની ફર્માબરદારી તથા રસૂલની ફર્માબરદારીનો દારોમદાર છે. જેમ કે ઈશાદ બારી તાલા છે :-
 أطْبِعُوا اللَّهَ وَأَطْبِعُوا الرَّسُولَ وَأُولَئِكُمْ مُنْكَرٌ فَإِنْ تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ

"હે ઈમાનવાળાઓ ! હુકમ માનો અલ્લાહનો અને હુકમ માનો રસૂલનો, અને તેમનો જે તમારામાં હુક્કમતવાળા છે. પછી જો તમારામાં કોઈ વાતનો ઝડપો ઉઠે તો તેને અલ્લાહ વ રસૂલની હુજૂર રજૂ કરો." (સૂરાએ નિસાઅન્, આ. ૫૮)

અલ્લાહ અને રસૂલના હુકમોના અનુસરણ તથા પાલનનો હુકમ કુર્બાને પાકમાં અસંખ્ય જગાઓ પર આપવામાં આવ્યો છે, અને એ જ વાતને હદીષ શરીફમાં આ પ્રમાણે સ્પષ્ટ કરવામાં આવેલ છે.

હુજૂરે અન્વર عليه السلام એ ઈશાદ ફર્માવ્યો, જેણે મારી ફર્માબરદારી કરી તેણે અલ્લાહની ફર્માબરદારી કરી, અને જેણે મારી નાફર્માની કરી તેણે અલ્લાહની નાફર્માની કરી. (અફાઈનુલ ઈફાન તક્સીરુલ કુર્બાન, તક્સીરે સૂરાએ અંબિયા, આ. ૫૮)

કુર્બાને પાકમાં ઈશાદ ફર્માવવામાં આવ્યો :-
 مَنْ يُطِعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ "જેણે રસૂલની ઈતાઅત કરી, તેહુકીક ! તેણે અલ્લાહની ઈતાઅત (ફર્માબરદારી) કરી." (સૂરાએ નિસાઅન્, આ. ૮૦)

بِرَكَ خُواجَهَات

وَمَنْ يُطِعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقُدْ فَارَ فَوْزًا عَظِيمًا
 "જોણે અદ્દાહ અને તેના રસૂલની ઈતાઅત કરી
 તેણે મહાન કામયાબી હાંસલ કરી."
 (સૂરાએ અહિઓ, ૩૩/૭૧)

قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحْبِّبُونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُوهُنِّي يُحِبِّبُكُمْ
 "હે મહિબૂબ ! આપ ફર્માવી દો કે જો તમે
 અલ્લાહથી મહોષ્યત કરો છો તો મારી ઈતાઅત કરો,
 અલ્લાહ તમારાથી મહોષ્યત કરવા લાગશે."
 (સૂરાએ આલે ઈમરાન, 3/39)

કુર્અન મજૂદની ઉપરોક્ત આયતોમાં ઈતાઅત
(આજ્ઞાપાલન)નું સકારાત્મક પાસું વર્ણવવામાં આવ્યું
છે, ઈતાઅતનું નકારાત્મક પાસું વર્ણન કરતાં કુર્અને
પાક ઈશ્રાદ ફર્માવે છે :—

وَمَنْ يَعْصِي اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقُلْ ضَلَالٌ مُّبِينًا
 "अने जे थो अद्वाह अने तेना रसूलनी
 नाफ्मानी करी, तेहकीक ! तेषो उघाडी गुमराही करी."
 (अ२२७३ अ१५४/१५ ३.३/३६)

وَمَنْ يَعْصِنَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَإِنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ حُلِيدِينَ فِيهَا
أَبَدًا ﴿١٧﴾
”જેઓ અદ્લાએ તથા રસૂલની નાફર્માની કરે છે
તેમના માટે જહન્મની આગ છે જેમાં તેઓ હમેશાં
રહેશો.” (અરાબી માયામિનન. ૨૩/૭૨)

અહીં એ મુદ્રા પણ ચર્ચા લાયક છે કે કુર્ચાન
મુક્કદસમાં લગભગ ૧૮ સ્થળોએ અલ્લાહ તાઓલાની
ઈતાઅત (આજા પાલન)નું વર્ણન છે, પરંતુ દરેક
સ્થળન પર અલ્લાહની ઈતાઅતની સાથે રસૂલુલ્લાહ
علیه السلامની ઈતાઅતનું ચોક્કસ રીતે વર્ણન છે. કુર્ચાને
પાકમાં એક પણ એવી જગ્ગા નથી જ્યાં અલ્લાહના
આજાપાલન (તાઅત)નું વર્ણન હોય અને રસૂલના
આજાપાલનનું (સાથે) વર્ણન ન હોય. એનાથી ઉલ્ટુ

એવાં ઘણા સ્થળો છે કે જ્યાં રસૂલની ઈતાઅતનો ઉલ્લેખ છે પણ અલ્લાહની ઈતાઅતનું વર્ણન નથી. કારણ એનું એ છે કે રસૂલની ઈતાઅત વિના અલ્લાહની ઈતાઅત હરગિઝ શક્ય નથી. રસૂલની ઈતાઅત હક્કીકતમાં ખુદાની ઈતાઅત છે, પરંતુ એ જરૂરી નથી કે ખુદાની ઈતાઅત હક્કીકતમાં ખુદાની ઈતાઅત હોય, કેમ કે રસૂલની ઈતાઅત વિના ખુદાની ઈતાઅત ગુમરાહી છે.

જાગ્રતા મળ્યું કે ખુદાનું આજીપાલન કે મુસ્તકાનું આજીપાલન, ખુદાનું ફર્માન કે મુસ્તકાનું ફર્માન બંનેવની ઈત્તેબા તથા પયગરવી (અનુસરણ) આપણા માટે જરૂરી છે. કુર્ચાને મુક્દદસ ઉપરાંત હદીષે રસૂલ ﷺ પણ એ પણ એ જ પયગામ સ્પષ્ટ તથા સાબિત છે. જેમ કે હુઝુરે અન્વર ઈશ્ટાદ ફર્માવે છે :

ખબરદાર ! "الا اني اوتيت القرآن و مرثله معه
મને કુર્અન અતા કરવામાં આવ્યું અને એની સાથે
અન્ય ચીજ પણ એના જેવી અતા કરવામાં આવી છે."
(મીઝાનલ હદ્દીખ. પેજ-૮૮)

ჰۇجۇرە ئانۋار ﷺ ئەك چىغا ئە پۇتانانى
ۋاسىيەت نە پەدىشىت كەرتاڭ ئەمەرە ئە :—
ترکت فيكم امرین لن تضلو ما تمسكتم بهما كتاب الله
و سنة رسول الله

"હુઝૂરે અન્વર પાલિસ્ટાનાને વસિયત ફર્માવી કે મેં
તમારી વર્ચ્યે બે ચીજો છોડી છે તો જ્યાં સુધી તમે
એને મજબૂતીથી પકડી રાખશો ત્યાં સુધી કદાપિ
ગુમરાહ થશો નહીં, એક અલ્લાહની કિતાબ અને
બીજી સુન્તતે રસૂલ."

(ઇલ્મે હદીષ એક તાત્ત્વારુફ, પેજ-૩૩)

આ રીતે જાહેર થાય છે કે ઈસ્લામ ધર્મના અસલ શ્રોતો બે છે, એક કુર્અન અને બીજી હદીષ કે સુન્નત. જેમાં કુર્અનને પાયાની મહત્વતા હાંસલ છે. (કુમશઃ)

અનુવાદક : મૌલાના મુહમ્મદ આભિદ ચિશતી

(અમિઆ સમદિયા, ફરુંદ શરીફ, પુ.પી.)

અનુવાદક : મૌલાના ઈમરાન રગા મિસબાહી

(મુદર્દિસ : દારુલ ઉલ્લમ બરકાતે ખ્વાજા-આમોદ)

શીઆ લોકો જે બાબતો અને મસાઈલને રજૂ કરી હજરત અબૂબક સિદ્દીક^{رض} ના વિરુદ્ધ દિલની ખારાશ કાઢે છે અને તેમના પર અહલે બયતથી બુગ્જ અને હસદનો આરોપ લગાડી તેમની શાનમાં ગુસ્તાખી અને બેહૂદા બકવાસ કરવાને જાઈજ હરાવે છે તેમાં એક બાબત "બાગો ફિદક"^رની પણ છે જેને આધાર બનાવી સીધા સાદા મુસલમાનોના દિમાગોમાં હજરત અબૂબક સિદ્દીક^{رض} ના વિરુદ્ધ નફરતનાં બીજ નાખવાની ભરપૂર કોશિશ ન કેવળ ભૂતકાળમાં થતી રહી છે બલ્કે એ જ જોરશોરની સાથે એ મન્દુસ ચળવળનો કમ આજે પણ ચાલી રહ્યો છે. હજર સપણીકરણ અને અહલે સુન્નત તરફથી તેહક્કીકી દલીલો અને તારીખી દસ્તાવેજો છતાં શીઆ અને રાફ્જીઓ હજરત અબૂબક સિદ્દીક^{رض}ની બેદાગ શાખિસયતના દામન પર અહલે બયતની સાથે જિયાદતીનો ઘણ્ણો લગાડવા પર તુલેલા છે, જ્યારે કે હદીષો, ઈતિહાસ અને ખુદ શીઆઓની મોઅતબર કિતાબોનો નિષ્પક્ષ અને ન્યાયપૂર્ણ અભ્યાસ જે પરિણામો આપણા સમક્ષ લાવે

છે તે શીઆઓને પોતાના મંતવ્ય પર ફેર વિચારણા કરવાની ન કેવળ દા'વતે ફિદક આપે છે બલ્કે એક ફ્રેમ આગળ વધી તેમને પોતાના દાઢિકોણથી રુજૂઆ કરવા પર પણ ઉભારે છે. નીચેના લખાણમાં સર્વ માન્ય હકીકતોની રોશનીમાં "ફિદકના મરસ્ખલા"નું વિશ્લેષણ કરવાનો પ્રયાસ કરવામાં આવ્યો છે એ આશા સાથે કે જો પૂર્વગ્રહનો ચેથ્મો ઉતારી અમારી વાતો પર ચિંતન કરવામાં આવશે તો આ બાબતે વધારે નહીં તો નરમીનો પહેલુ જરૂર પેઢા થશે.

ફિદક શું છે : ફિદક ઐબર નજીક એક ગામ છે જેમાં ખજૂરના બાગો પુષ્કળ મૌજૂદ હતા, જ્યારે ઐબરની જંગ થઈ અને એ જંગનાં પરિણામો મુસલમાનોના હક્કમાં આવવાની બબર ચાલવા લાગી તો ફિદકના રહેવાસીઓએ જંગ કર્યા વિના આત્મસમર્પણ કરી દીવું અને આ રીતે જંગી ટકરાવ વિના ફિદકની સંપત્તિઓ મુસલમાનોના હિસ્સામાં આવી. અહીંયાં એ પાસાનું પણ સ્પષ્ટી જરૂરી છે કે ઈસ્લામી કાનૂન અને શરીઅતની રોશનીમાં માલને ત્રણ પ્રકારમાં વિભાગીત કરવામાં આવ્યો છે :—

01. વારસાનો માલ : આ તે માલ છે જે વારસામાં મળે છે જેમાં બાપના મૃત્યુ બાદ તેની ઔલાદ માલ અને સંપત્તિની વારસ બને છે.

02. માલે ગનીમત : એ માલ જે કાફિરોની સાથે લડાઈ બાદ હાથ આવે તેને માલે ગનીમત કહે છે, જે જંગ પછી કાયદા મુજબ મુજલ્લિદોમાં વહેંચી દેવામાં આવે છે.

03. માલે ફય : કાફિરોનો એ માલ જે એમની સાથે જંગ કર્યા વિના મળે તેને માલે ફય કહે છે. "ફિદક"^رની ગણના માલે ફયમાં થાય છે. એટલા માટે કે બાગો ફિદક ઐબરની જંગ દરમિયાન લડાઈ વિના મુસલમાનોના હાથ આવ્યો હતો અને માલે ફયના

વિશે કુર્અનો હદીધની સ્પષ્ટતાઓ મુજબ હુકમ એ છે કે એ માલ કોઈની જાતી મિલ્કિયત નથી હોતો અને ન તેને હિલો કરી કોઈ એકની મિલ્કિયતમાં આપી શકાય છે. બલ્કે એ માલ વક્ફના હુકમમાં હોય છે જેની આવક મુસલમાનોની ભલાઈના કામોમાં ખર્ચ કરવામાં આવે છે. માલે ફયના મારાફિશ શું છે તેનું વર્ષન ખુદ કુર્અને કરીમે સંપૂર્ણ સ્પષ્ટતા સાથે કરી દીધું છે. જેમ કે ઈશાંદે રખાની છે : -

مَّا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ مَنْ أَهْلِ الْقُرْبَىٰ فِي لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ
وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينُ وَابْنُ السَّيِّدِيْلِ

(ભાવાર્થ) : "અલ્લાહે પોતાના રસૂલને શહેરવાળાઓથી જે માલે ફય અપાવ્યો છે તે અલ્લાહ અને રસૂલનો છે અને રિશ્તાદારો, યતીમો, મિસ્કીનો અને મુસાફિરો માટે છે." (સૂરાએ હશર, આ. ૭)

એ જ કારણ છે કે કુર્અનના સ્પષ્ટ હુકમ મુજબ નભીએ રહુત માલે ફય અર્થાત ફિદ્કની આવકને પોતાની જાતે કરીમા, અજવાજે મુતહૃહરાત, સંબંધીઓ, મિસ્કીનો, ગરીબો અને ઈસ્લામી ફૌજોની જરૂરતોમાં ખર્ચ ફર્માવ્યા કરતા હતા અને ફિદ્કની બાબત પૈગંબરે ઈસ્લામ પોતાની જે કાર્યપદ્ધતિ હતી ખુલ્ફાએ રાશિદીના યુગમાં પણ એ જ કાર્યપદ્ધતિ પર વધારા ઘટાડા વિના અમલ કરવામાં આવ્યો.

શીઆઓના આક્ષેપો : શીઆઓ બાગે ફિદ્કને લઈ બે પ્રકારના દાવા કરે છે અને એ બંનેવ દાવા ખુદ તેમની માન્યતાઓમાં ટકરાવની ચુગલી ખાય છે. એક આરોપ તો એ લગાડે છે કે નભીએ કરીમ પોતાની હ્યાતમાં જ હઝરત ફાતિમા જાન્યુનને એ બાગ હિબા (ભેટ) કરી દીધો હતો પરંતુ જ્યારે હઝરત સિદ્દીકે અકબર ખલીફા બન્યા તો આપે હઝરત ફાતિમા જાન્યુનથી એ બાગ

જબરદસ્તી ધીનવી લીધો અને પડાવી લીધો. બીજો દાવો એ કરવામાં આવે છે કે એ બાગ નભીએ રહુત માલિકીમાં હતો અને હઝરત ફાતિમા તેમના વારસ હતાં, એટલા માટે હુઝૂર بِالصَّلَوةِ وَاللَّامِ બાદ એ બાગ હઝરત ફાતિમા بِعَنْبَرِ اللَّهِ ને વારસા રૂપે મળવો જોઈતો હતો જેના માટે હઝરત ફાતિમા بِعَنْبَرِ اللَّهِ એ હઝરત અભૂબક ને કહું પણ હતું પરંતુ હઝરત અભૂબક بِعَنْبَرِ اللَّهِ એ એ બાગ તેમને આપવાથી ઈન્કાર કરી દીધો જેના કારણો હઝરત ફાતિમા بِعَنْبَرِ اللَّهِ જિંદગીભર હઝરત અભૂબક بِعَنْبَرِ اللَّهِ નારાજ અને ખફા રહ્યાં. (આ તેમના આક્ષેપો છે)

આક્ષેપોનો જવાબ : એ પહેલાં કે અમે વિગતવાર આ મસ્અલા પર લખીએ પ્રથમ ઉપરોક્ત બંનેવ દાવાઓના એ વિરોધાભાસ તરફ ઈશારો કરી દઈએ જે શીઆઓની બુદ્ધિ તથા સમજ પર પ્રશ્ન વિરામ ખડુ કરી દે છે. જાહેર છે કે એ વાત દુરુસ્ત માની લેવામાં આવે કે સરકારે દો આલમ بِالصَّلَوةِ وَاللَّامِ એ પોતાની હ્યાતમાં જ એ બાગના માલિક હઝરત ફાતિમા بِعَنْبَرِ اللَّهِ ને બનાવી દીધાં હતાં અને આ બાગ તેમને હિબા (ભેટ) કરી દીધો હતો તો વારસા રૂપે હઝરત અભૂબક بِعَنْبَرِ اللَّهِ એ બાગની માગણીનો શો મતલબ ? ! એટલા માટે કે ફિદ્કાં મસાઈલનો અદના તાલિબે ઈલમ પણ એ વાત જાણે છે કે જે માલ હિબા કરી દેવામાં આવે તેમાં વારસો લાગુ નથી થતો. અને જો એ વાત દુરુસ્ત માની લેવામાં આવે કે બાગ ફિદ્ક હઝરત ફાતિમા بِعَنْبَرِ اللَّهِ ને વારસામાં મળ્યો હતો જેની માગણી તેમણે હઝરત અભૂબક بِعَنْبَرِ اللَّા કરી તો પછી શીઆઓએ બાગે ફિદ્કના હિબા કરવામાં આવવાના દાવાથી હાથ ઉઠાવી લેવા જોઈએ. બંને દાવાઓનો આ ઉઘાડો વિરોધાભાસ શીઆઓની ખોટી જેંચતાણને જાહેર કરી

રહ્યો છે. ઐર, શીઆઓની આ માન્યતાના વિરોધાભાસથી નજર હટાવીને અમે એક એક કરીને એ બંનેવ દાવાઓ પર ચર્ચા કરીશું જેથી હકીકત અધિક સ્પષ્ટ થઈ જાય.

શું બાગે ફિદક હિબા (ભેટ) કરવામાં આવ્યો હતો ?

બાગે ફિદક વિશે હિબા કરવાનો (ભેટ આપ્યાનો) દાવો ન કેવળ અહલે સુન્તતના નજીક પાયાવિહોણો અને પૂર્વગ્રહ પર આધારિત છે, બલ્કે શીઆ લોકોની વિશ્વસનીય કિતાબો પણ એ વાતની ઉઘાડી ગવાહી આપે છે કે બાગે ફિદક બેટ ધરવાની વાત હકીકતથી દૂર કેવળ મનઘડત છે. જેમ કે નીચે વર્ણન થયેલ હદ્દીષે પાક બાગે ફિદકના આ વિવાદને બિલ્કુલ સ્પષ્ટ કરી દે છે :-

عَنِ الْمُغِيرَةِ قَالَ : إِنَّ عُمَرَ بْنَ عَبْدِ الْعَزِيزِ جَمِيعَ بْنِ مَرْوَانَ حِينَ السُّتْخَلْفِ فَقَالَ : إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَتْ لَهُ فَدْكٌ فَكَانَ يَنْفَقُ مِنْهَا وَيَعُودُ مِنْهَا عَلَى صَغِيرِ بْنِ هَشَمَ وَيَزُوجُ مِنْهَا أَبْيَهُمْ وَانْ وَانْ فَاطِمَةَ سَالَتْهُ أَنْ يَجْعَلَ لَهَا فَابِي فَكَانَتْ كَذَلِكَ فِي حَيَاةِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَتَّى مُضِيَ لِسَبِيلِهِ فَلِمَا أَنْ وَلَى أَبُو بَكْرٍ عَمَلَ فِيهَا بِمَا عَمِلَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي حَيَاتِهِ حَتَّى مُضِيَ لِسَبِيلِهِ فَلِمَا أَنْ وَلَى عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ عَمَلَ فِيهَا بِمَا بَيْثَلَ مَا عَمِلاً حَتَّى مُضِيَ لِسَبِيلِهِ ثُمَّ اقْطَعَهَا مَرْوَانُ ثُمَّ صَارَتْ لِعُمَرَ بْنَ عَبْدِ الْعَزِيزِ فِرَایَتْ أَمْرٌ مُنْعِهِ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَاطِمَةُ لِيُسَ بِحَقِّ وَأَنِّي أَشَهُدُ كَمْ أَنِّي رَدَدْتُهَا عَلَى مَا كَانَتْ يَعْنِي عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَابْنِ بَكْرٍ وَعَمِرٍ

(ભાવાર્થ) : હિબા મુગીરાથી રિવાયત છે કે હિબા ઉમર બિન અબ્ડુલ અફ્રિઝ ની બિલાફ્તનો જમાનો જયારે આવ્યો તો તેમણે બની મરવાનને જમા કર્યા અને તેમનાથી ફર્માવ્યું

કે, ફિદક રસૂલુલ્લાહ પાસે હતો જેની આવક આપ પોતાના અહલો અયાલ પર ખર્ચ કરતા હતા અને બની હાશિમના બાળકોને પહોંચાડતા હતા. અને તેનાથી બેવાઓના નિકાહ કરાવતા. એકવાર હિબા ફાતિમા عليها الصلاة والسلام અને હુઝૂર عليه السلام સવાલ કર્યો ફિદક તેમના જ માટે મુફર્રર કરી દે તો હુઝૂર عليه السلام એ ઈન્કાર કરી દીધો. જેથી એ જ પ્રમાણે આપની જિંદગીભર રહ્યું, ત્યાં સુધી કે આપનો વિસાલ થઈ ગયો. પછી જયારે હિબા અબૂબક رضي الله عنه ખલીફા બન્યા તો તેમણે ફિદકમાં તે જ કર્યું જે હુઝૂર عليه السلام એ કર્યું હતું ત્યાં સુધી કે આપ પણ વિસાલ ફર્માવી ગયા. પછી હિબા ઉમર رضي الله عنه ખલીફા બન્યા તો તેમણે એવું જ કર્યું જેવું હુઝૂર عليه الصلاة والسلام અને હિબા અબૂબક رضي الله عنه એ કર્યું હતું, ત્યાં સુધી કે તેમનો પણ વિસાલ થઈ ગયો. પછી મરવાને પોતાના દોરમાં ફિદકને પોતાની જાગીરમાં લઈ લીધો ત્યાં સુધી કે તે ઉમર બિન અબ્ડુલ અફ્રિઝની જાગીર બન્યો. મેં જોયું કે જે વસ્તુને હુઝૂર عليه السلام એ પોતાના બેટી ફાતિમા عليها الصلاة والسلام ને ન આપી તેમાં મારો હક્ક કઈ રીતે હોઈ શકે છે ? માટે હું આપ લોકોને ગવાહ બનાવું છું કે મેં ફિદકને એ જ પ્રમાણે પરત કર્યો જે પ્રમાણે તે પહેલાં હતો અર્થાત હુઝૂર عليه الصلاة والسلام અને હિબા ઉમર رضي الله عنه ના મુખારક જમાનામાં. (સુનને અબૂ દાઉદ, કિતાબુલ બિરાજ, હદીષ-૨૮૮૨)

ઉપરોક્ત હદીષે પાકમાં બાગે ફિદકના ઐતિહાસિક કમ અને સંપૂર્ણ બાબતની હકીકત જેટલી સ્પષ્ટતા સાથે વર્ણવવામાં આવી છે તેને પઢી લીધા બાદ મને નથી લાગતું કે આ બાબતે અધિક કોઈ સ્પષ્ટતા અને જવાબની જરૂરત બાકી રહી જાય છે.

હદીષે પાક સાફ બતાવી રહી છે કે હજરત ફાતિમા رضي الله عنها એ બાગે ફિદક લેવાની રજૂઆત પણ કરી તો હુઝૂર عليه السلام એ સાફ મના ફર્માવી દીધું જેનું કારણ બિલ્કુલ જાહેર હતું કે ફિદક માલે ફયમાં આવતો હતો અને માલે ફય વક્ફમાં આવે છે જે કોઈને હિબા કરી શકાય નહીં.

ન કેવળ એહલે સુન્તત બલ્કે શીઆ મસ્લિક અને મજહબની વિશ્વસનીય કિતાબોમાં પણ આ વાતનું સંતોષકારક સભૂત મળી જાય છે કે બાગે ફિદક હજરત ફાતિમા رضي الله عنها ને હિબા કરવામાં નથી આવ્યો બલ્કે એ પણ સાબિત થાય છે કે હજરત ફાતિમા رضي الله عنها આ વાતનો ઉઘાડી રીતે સ્વીકાર ફર્માવતાં હતાં કે બાગે ફિદક ન તો તેમને હિબા કરવામાં આવ્યો હતો અને ન તેના વિશે હુઝૂર عليه السلام એ તેમના માટે કોઈ વસિયત કરી હતી. જેમ કે શીઆ લોકોની મજહબી કિતાબ "નહજુલ બલાગહ" ની શરહ ઈજ્ઞે ડાદીદમાં સ્પષ્ટ વર્ણન છે કે:-
 "قال لها أبو بكر : لينا طلبت فدك، بآبي وامي انت الصادقة الا مينة عندي ان كان رسول الله عهد اليك عهداً وعدك وعدهاً صدقتك، وسلمت اليك فقالت لم يعهد الى في ذلك"

(ભાવાર્થ) : જ્યારે હજરત અખૂબક થી હજરત ફાતિમા رضي الله عنها એ ફિદકની માગ કરી તો આપે ફર્માવ્યું કે, મારા મા, બાપ આપ પર કુબાન ! આપ મારા નજીક સાહિક અને અમીના છો. જો હુઝૂર عليه السلام એ આપના માટે ફિદકની વસિયત કરી હોય અથવા વાયદો કર્યો હોય તો હું તેનો સ્વીકાર કરું છું અને ફિદક આપના હવાલે કરી આપું છું. તો સૈયદાએ કાઈનાત رضي الله عنها એ ફર્માવ્યું : "ફિદકની બાબતે હુઝૂર માટે કોઈ વસિયત નથી ફર્માવી." (બહવાલા બાગે ફિદક વ હદીષે ક્રિતાસ, પેજ નં. ૧૦,
 મુફ્તી જલાલુદીન અહમદ અમજદી رضي الله عنه)

અર્થાત સૈયદાએ કાઈનાત હજરત ફાતિમા رضي الله عنها ખુદ એ વાતને માનતાં હતાં કે બાગે ફિદક તેમને હિબા (ભેટ) કરવામાં નથી આવ્યો. હવે આટલી સ્પષ્ટ રિવાયત હોવા છતાં ખબર નહીં એ કયો જગ્યબો છે જે શીઆમતના લોકોને પોતાની જ કિતાબો અભરાઈએ ચઢાવીને પાયાવિહોષા જૂઠને ઘડવા પર મજબૂર કરી રાખેલ છે.

એ વાત તો બરાબર છે કે હજરત ફાતિમા رضي الله عنها એ નભીએ કરીમ عليه السلام વિસાલ ફર્માવ્યા બાદ હજરત અખૂબક رضي الله عنها થી ફિદકની માગણી કરી હતી, પરંતુ એ વાત બિલ્કુલ દુરુસ્ત નથી કે હજરત અખૂબક સિદીક رضي الله عنه એ ખુલ્લો હસદના કારણે ફિદક આપવાથી ઈન્કાર કર્યો હતો, ઈન્કાર કરવાનાં કારણો શું હતાં તેના પર વિગતવાર ચર્ચા તો અમો આવતા લખાણમાં કરીશું, અતે અમો એક શીઆ રિવાયત રજૂ કરવા ચાહીએ છીએ જેની એક એક લીટીથી હજરત અખૂબક સિદીક رضي الله عنه ની અહલે બયતે કિરામ અને ખાસ કરીને સૈયદાએ કાઈનાત પ્રતિ અફ્રિદત તથા મહોષ્યતના જગ્યાત અને ફિદક વિશે તેમનું દાંત સ્પષ્ટ રીતે જાણી શકાય છે. જેમ કે શીઆ આલિમ મુલ્લા મજલિસીએ લખ્યું છે કે જ્યારે સૈયદાએ કાઈનાત رضي الله عنها એ ફિદકની માગણી કરી તો હજરત અખૂબક સિદીક رضي الله عنه એ માજેરત (મજબૂરી)ની સાથે ફર્માવ્યું :-

(ફારસીનો ભાવાર્થ) : મારા સર્વ માલ તથા હાલમાં આપને ઈજિતિયાર છે, આપ જે કાંઈ ઈચ્છા વિના સંકોચ લઈ શકો છો, આપ હુઝૂર عليه السلام ની ઉમ્મતના સરદાર છો અને પોતાના ફરાંદો માટે શજરે તૈયબા છો. આપની ફરીલતનો કોઈ ઈન્કાર નથી કરી શકતું અને આપનો હુકમ મારા સર્વ માલ પર લાગુ છે, પરંતુ મુસલમાનોના માલમાં આપના વાલિદે

મોહતરમના ફર્માનની વિરુદ્ધ નથી કરી શકતો.
(હક્કુલ યક્કીન, ૨૩૧, બહવાલા બાગે ફિદક ઓર હદીષે
કિરતાસકી તેહક્કીક : ૨૪ મૌલાના ઝક્કુલ ફાદરી બખરવી)

ઉપરોક્ત રિવાયતો એ તમામ લોકોના
હિમાગોમાં પલી રહેલ શંકાઓના નિવારણ માટે કાફી
છે જે એ માન્યતા રાખે છે કે બાગે ફિદક સૈયદાએ
કાઈનાત رضي الله عنها ને હિબા કરી (ભેટ) આપવામાં
આવ્યો હતો જેને બાદમાં હજરત અબૂબક્ર رضي الله عنده એ
પડાવી (ધીનવી) લીધો. અલ્લાહ અયાજુ બિલ્લાહિ તથાલા.

હવે અમે રાફીઓના બીજા દાવાનું વિશ્લેષણ
કરીએ છીએ અર્થાત એ કે સૈયદાએ કાઈનાત
બાગે ફિદકના વારસ હતાં એટલા માટે કે ઔદાદ
પોતાના પિતાના વારસાની વારસદાર હોય છે. આ
વિશે ઉલ્માએ અહેલે સુન્તત તરફથી બે રીતે જવાબ
આપવામાં આવ્યા છે : પ્રથમ જવાબ તો પાછળના
લખાણમાં આવી ગયો કે બાગે ફિદકની ગણાના માલે
ફયમાં થાય છે અને માલે ફય વક્ફના હુકમમાં હોય
છે જેની આવકને મુસલમાનોની ભલાઈના કામોમાં
ખર્ચ તો કરી શકાય છે પરંતુ તે માલનો ન કોઈને
માલિક બનાવી શકાય છે અને ન તે માલ કોઈની
માલિકીમાં હોય છે. એ જ કારણ છે કે સૈયદાએ
કાઈનાત رضي الله عنها ની માગણી છતાં હુજ્જુર رضي الله عنهم એ તેને
આપવાથી મના ફર્માવી દીધું હતું. જ્યારે કે હુજ્જુર
નબીએ રહે મત رضي الله عنهم દરેક સમયે પોતાનાં
સાહભજાઈની દીલજોઈ (દિલને ખુશ) ફર્માવ્યા કરતા
હતા. બીજો જવાબ લખતા પહેલાં એ હદીષ જોઈ
લઈએ જેમાં સૈયદાએ કાઈનાત رضي الله عنها દ્વારા હજરત
અબૂબક્ર સિદીકે અકબર નબીએ બાગે ફિદકની
માગણીનું વર્ણન અને હજરત અબૂબક્ર સિદીકે અકબર
નબીનું હદીષે રસૂલની રોશનીમાં બાગને માલિકીમાં
સોંપવામાંથી ઈન્કારનું વિગતવાર વર્ણન છે, આ
હદીષને રજૂ કરી વિરોધીઓ એ પણ સાબિત કરે છે

કે સૈયદાએ કાઈનાત رضي الله عنها અંતિમ સમય સુધી
હજરત અબૂબક્ર સિદીકે અકબર નારાજ
રહ્યાં અને તેમનાથી સંબંધ કટ રાખ્યો. હદીષે પાક
નીચે પ્રમાણે છે :-

"ان فاطمة عليها السلام ابنة رسول الله ﷺ سالت ابا
بكر الصديق بعد وفاة رسول الله ﷺ ان يقسم لها
ميرا ثما ماما ترك رسول الله ﷺ مما افاء الله عليه
فقال لها ابو بكر ان رسول الله ﷺ قال : لا نورث
ماتر كنا صدقه" - فغضبت فاطمة بنت رسول الله ﷺ
فهجرت ابا بكر فلم تزل مهاجرته حتى توفيت.

(માવાર્ય) : હજરત ફાતિમા બિન્ને રસૂલુલ્લાહ
એ નબીએ કરીમ رضي الله عنهم વિનાત બાદ હજરત
સિદીકે અકબર رضي الله عنده હુજ્જુર رضي الله عنهم વારસા
વિશે પૂછ્યું જે અલ્લાહ તથાલાએ ફયના સ્વરૂપે
આયો હતો તો તેમને અબૂબક્ર સિદીકે
રસૂલુલ્લાહ رضي الله عنهم એ ફર્માવ્યું છે, "અમારા માલમાં વારસો
જારી નથી થતો, અમે જે કાઈ છોડીને જઈએ છીએ તે
સદ્કો હોય છે." તેના પર ફાતિમા બિન્ને રસૂલુલ્લાહ
رضي الله عنهم ગુર્સે થયા અને અબૂબક્ર رضي الله عنده વાતચીત બંધ
કરી દીધી અને વાતચીત વિનાત સુધી બંધ રહી."

આ હદીષ પાકને શિઅમતના લોકો પોતાના
દુશ્મનીભર્યા અકીદાનો પ્રચાર અને સીધા સાદા
લોકોમાં બદઅકીદગી પેઢા કરવા માટે રજૂ કરે છે
જ્યારે કે આ જ હદીષે પાક એ વાતનો સાફ જવાબ
આપી રહી છે કે જો સૈયદાએ કાઈનાત رضي الله عنها એ
નબીએ કરીમ رضي الله عنهم માલમાં વારસાઈ જારી
કરવાની માગણી કરી હતી જેમાં આપના ગુમાનમાં
બાગે ફિદક પણ સામેલ હતો તો તેમની આ માગણી
એટલા માટે હતી કે તેમના સુધી આ હદીષે પાક
પહોંચી ન હતી કે અંબિયાએ કિરામ رضي الله عنهم ના
માલમાં વારસાઈ લાગુ નથી થતી બલ્કે તેમનો માલ

ઉમ્મત માટે સદકો હોય છે. એટલા જ માટે હજરત અબૂબક સિદ્દીકું^{رضي الله عنه} એ પોતાના તરફથી કાઈ ન કહેતાં સૈયદાએ કાઈનાત^{رضي الله عنه} ના સમક્ષ સરકારે દો આલમ^{صلوات اللہ علیہ و آلسالام و آلسلم} હદીષે પાક રજૂ કરી આપી અને જણાવ્યું કે જો કદાચ બાગે ફિદ્કને હુઝૂર ની માલિકીમાં માની પણ લેવામાં આવે તો પણ આપના માલમાં વારસાઈને લાગુ નહીં કરી શકાય. એ શક્ય જ ન હતું કે નબીએ કરીમ^{صلوات اللہ علیہ و آلسالام و آلسلم} ફર્માન હોવા છીતાં હજરત સિદ્દીકું અકબર તેના વિરુદ્ધ કોઈ કદમ ઉઠાવતા. એ જ કારણે કે આપે પોતાની સર્વ સંપત્તિ તો રજૂ કરી દીધી કે સૈયદાએ કાઈનાત^{رضي الله عنه} એ પોતાની જરૂરત મુજબ જેટલું ચાહે એમાંથી લઈ લે પરંતુ બાગે ફિદ્ક વારસા પેટે આપવાથી મના ફર્માવી દીધું.

હદીષે પાક “લાનુરથ માત્ર કના ચદ્રી” (અમારા માલમાં વારસો લાગુ થશે નહીં. અમે જે કાઈ છોડી જઈએ છીએ તે સદકો હોય છે) હજરત અબૂબક જીએ હતી જેના કારણે તેમણે રસૂલુલ્લાહ^{صلوات اللہ علیہ و آلسالام و آلسلم} ના છોડેલા માલમાં વારસો વહેંચવાથી મના ફર્માવી દીધું. એ સિવાય અન્ય કોઈ કારણ ન હતું, પરંતુ બુરુ થાય પૂર્વગણ અને અદાવતનું કે આટલી સરળ વાતને વિના કારણે તોડી મરોડીને રજૂ કરી માહોલને બગાડવાની નાપાક કોણિશ કરવામાં આવે છે.

રહી વાત સૈયદાએ કાઈનાત^{رضي الله عنه} ની નારાજગીની તો હદીષે પાકના શાદી જ સાફ સાફ બતાવી રહ્યા છે કે આ રિવાયત કરનારનું પોતાનું ગુમાન અને ખચાલ છે, નહીં તો હદીષે રસૂલની તુલનામાં સૈયદાએ કાઈનાત^{رضي الله عنه} નારાજ થવું કોઈ પણ રીતે ફ્રયાસ મુજબ માલૂમ નથી પડતું. અને ન તો આપની મુક્દસ, ખુદાતરસ (ખુદાથી ડરનારી) અને પાક ઝાત સંબંધે એવું અનુમાન રાખી શકાય છે કે આપ

ફર્માને રસૂલ સંભળાવવાના કારણે નારાજ થઈ જશે. અને જો માની પણ લેવામાં આવે કે માનવ સ્વભાવના કારણે આપના તરફથી કોઈ નારાજગી જાહેર પણ થઈ હતી તો જ્યાં હદીષે પાકમાં આપની નારાજગીનું વર્ણન છે તો ત્યાં જ બીજી હદીષો સંપૂર્ણ સ્પષ્ટતાની સાથે એ પણ બતાવે છે કે હજરત સિદ્દીકું અકબર પણ સૈયદાએ કાઈનાત^{رضي الله عنه} ને રાજી ફર્માવી લીધાં હતાં. જેમ કે “ઉમુતુલ ફારી” માં છે : “لما مرضت فاتيحة رضي الله عنها أتاهما أبو بكر الصديق رضي الله عنه فاستاذن عليها فقا على رضي الله عنه يا فاطمة ! هذا أبو بكر يستاذن عليك فقالت : تحب ان آذن له ؟ قال : نعم، فاذن له. فدخل عليها يترضاها وقال : و الله ما تركت الدار والمال والأهل والعشيرة الا لا بتغاء مرضأة و مرضأة رسوله و مرضأتكم اهل البيت. ثم ترضاها حتى رضيت ” -

(ભાવાર્થ) : હજરત ફાતિમા^{رضي الله عنه} માર થઈ ગયાં તો હજરત અબૂબક સિદ્દીકું^{رضي الله عنه} મિઝાજપુરસી માટે તશરીફ લાવ્યા અને તેમનાથી અંદર આવવાની ઈજાજત ચાહી. હજરત અલી કરમ^{صلوات اللہ علیہ و آلسالام و آلسلم} એ ફર્માવ્યું, હે ફાતિમા ! આ અબૂબક આપના પાસે આવવાની ઈજાજત માગી રહ્યા છે. હજરત ફાતિમા^{رضي الله عنه} એ ફર્માવ્યું, શું આપ પસંદ કરો છો કે હું ઈજાજત આપી દઉ ? ફર્માવ્યું, હા ! તો હજરત ફાતિમા^{رضي الله عنه} એ હજરત અબૂબક સિદ્દીકું^{رضي الله عنه} ને અંદર આવવાની ઈજાજત આપી દીધી. તો આપ તેમને રાજી કરવા અંદર તશરીફ લાવ્યા અને ફર્માવ્યું, “ખુદાની ફસ્મ ! મેં ઘરબાર, માલ, અહલો અયાલ, સૌને ખુદાવ રસૂલ અને હે અહલે બયત આપની ખુશનુદી માટે જ છોડ્યા. પછી આપે હજરત ફાતિમા^{رضي الله عنه} ને રાજી કર્યા અને તેઓ રાજી થઈ ગયાં.”

(બહવાલા : બાગે ફિદ્ક ઓર હદીષે ફિરતાસ કી તેહકીક : ૨૧, મૌલાના જફરુલ ફાઈરી બખરવી)

شیਆمતنا لોકोની દ્યાનતદારીનો અંદાજો ઉપરોક્ત હદ્દીષે પાકની રોશનીમાં સારી રીતે લગાડી શકાય છે કે તેઓ એ વાતનો પ્રચાર તો પાણી પી પીને કરે છે કે બાગે ફિદ્કના કારણે સૈયદાએ કાયેનાત હું હજરત અભૂબક رضي الله عنه નારાજ થઈ ગયા હતાં, પરંતુ આ પાસાને અત્યંત ચાલાકીથી છુપાવી રાખે છે કે બાદમાં સૈયદાએ કાઈનાત હું હજરત અભૂબક સિદ્ધીક رضي الله عنه રાજ થઈ ગયાં હતાં, એટલા માટે કે તેમને ખબર છે કે આ રિવાયત તેમના બાતિલ વિચારો અને માન્યતાઓના સર્વ માળખાને વિખેરીને રાખી મૂકે છે. આ તો એમ જ થયું કે કોઈ ખારજ હજરત અલી رضي الله عنه ની શાન ઘટાડવા એ રિવાયતોને પ્રચાર કરવા લાગે જે માં સૈયદાએ કાઈનાત رضي الله عنه અને હજરત અલી رضي الله عنه દરમિયાન માનવ પ્રકૃતિના કારણે અનબન થવાનું વર્ણન છે અને બાદમાં મુઆમલો હુરુસ્ત થઈ જવાનું ન બતાવે. જાહેર છે કે આ પૂર્વગઢનો એ સિવાય કોઈ ઉપાય નથી કે આવા લોકોના હક્કીમાં હુઆ કરવામાં આવે કે ખુદાએ તથાાલા તેમને હક્કીકતને સ્વીકારવાની તૌફિક અતા ફર્માવે.

ઉદ્દેશ અલી رضي الله عنه અને બાગે ફિદ્ક

શિਆમતના લોકો જે રીતે આ રિવાયતોને છુપાવવાની કોણિશા કરે છે એ જ રીતે એ પાસા ઉપર વાત કરવાથી પણ કતરાય છે કે જો હજરત સિદ્ધીક અકબર رضي الله عنه એ હજરત ફાતિમા رضي الله عنه નો હક્ક છીનવીને તેમને બાગે ફિદ્ક આપવાથી ઈન્કાર કરી દીધો હતો જે તેમનો વારસાગત હક્ક હતો, તો પછી હજરત અભૂબક رضي الله عنه ના વિસાલ ફર્માવ્યા બાદ અન્ય ખુલ્ખાએ રાશિદીનના જમાનામાં તે બાગ સાથે શું મુઆમલો પેશ આવ્યો? જેમાં સૌથી મહત્વનો પ્રશ્ન એ છે કે શું હજરત અલી رضي الله عنه એ પોતાના

ખિલાફતકાળમાં જ્યારે કે સર્વ મજહબી અને ઈસ્લામી મુઆમલાના નિવારણનો એમને સંપૂર્ણ અધિકાર હતો ત્યારે શું બાગે ફિદ્કને તેના હક્ક દારો અને વારસોમાં વહેચવામાં આવ્યો? શું હજરત અલી رضي الله عنه એ પોતાના જમાનામાં બાગે ફિદ્ક સંબંધે "ન્યાયિક ફિસલો" કર્યો? તમને આશર્ય થશે એ જાણીને કે ખુદ રાફીઓની મોઅતબર કિતાબો બતાવે છે કે જ્યારે હજરત અલી رضي الله عنه ખિલાફતની મસનદ (ગાદી) પર બિરાજમાન થયા તો આપે બાગે ફિદ્કને એ જ હાલ પર રાખ્યો જે હાલ પર હજરત અભૂબક સિદ્ધીક رضي الله عنه એ રાખ્યો હતો, જેમ કે "શર્હ નહજુલ બલાગ્હ ઈઞ્ચે હુદીદ" માં છે :-

"فَلِمَا وَصَلَ الْأَمْرُ إِلَى عَلَى ابْنِ أَبِي طَالِبٍ كَلَمٌ فِي رَدْدَكٍ فَقَالَ: إِنِّي لَا سُتْحِي مِنَ اللَّهِ أَنْ أَرْدِ شَيْئاً مِنْهُ مِنْهُ أَبُو بَكْرٍ وَامْضَاهُ عَمِرٌ۔"

(ભાવાર્થ) : જ્યારે ખિલાફત હજરત અલી رضي الله عنه (ના) હાથમાં આવી અને લોકોએ તેમનાથી બાગે ફિદ્ક પરત કરવા વિશે વાતચીત કરી તો આપે ફર્માવ્યું, બેશક! મને અલ્લાહથી હયા આવે છે કે હું તે ચીજ પરત કરું જેનાથી અભૂબકએ મના ફર્માવ્યું અને ઉમરે તેમના ફિસલાને લાગુ રાખ્યો. (રષોણ લાલ ઉલ્લોમા જાગ્રીતા)

(૪/૮૪ બૈરૂત હવાલો આગળ મુજબ, પેજ-૨૭)

જો હજરત અભૂબક સિદ્ધીક رضي الله عنه માટે એ આક્ષેપ હુરુસ્ત માની લેવામાં આવે કે તેમણે હજરત ફાતિમા رضي الله عنه ને તેમના વારસાના હક્કથી મેહરુમ રાખ્યાં અને તેમનો માલ છીનવી લીધો તો પછી આ સવાલ હજરત અલી رضي الله عنه પર પણ કાયમ રહેશે કે તેમણે આ જુર્મમાં અધિકારો છતાં હક્ક દારોને તેમના હક્ક મેળવવાથી મેહરુમ રાખ્યા અને હજરત અભૂબક સિદ્ધીક رضي الله عنه જાલિમાના ફિસલાને યથાવત રાખ્યા. (આવા કથનથી અલ્લાહની પનાહ !)

ન તુમ સદમે હમ્મે દેતે, ન હમ ફરયાછ યું કરતે
ન ખુલતે રાજે સરબસ્તા ન યું રૂસ્વાઈયાં હોતીં
અહીંયાં પહોંચી અમે એક રિવાયત વર્ણવવા
હીશું, જેનાથી માલૂમ થાય છે કે એહલે બયતે
રામ પ્રતિ હજરત અબૂખક અને હજરત ઉમર
અશ્શીખને લઈને અમૃક લોકો પહેલાંથી જ તણાવ પેઢા
કરવામાં લાગેલ છે, જેની જાણ ખુદ હજરતે અહલે
યતને પણ હતી અને અહલે બયત તરફથી હમેશાં આ
તનો રદ્દીયો કરવામાં આવતો રહ્યો છે કે હજરત
બૂખક સિદ્ધીક અથવા હજરત ઉમર અશ્શીખ
તેમના હક્ક પાયમાલ કરવામાં આવ્યા
થવા તેમના પર ૨૪ માત્ર જુલ્દ્મ કરવામાં આવ્યો.
રંતુ અફસોસ ! કે તાબદીનના જમાનાથી ફસાઈ
માગોમાંથી ઉત્પન્ન થનાર એ ગુમરાહુંકુન વિચારો
આજે પણ ચાલુ છે. "શર્હ નહજુલ બલાગૃહ, ઈષ્ટે
કીટ" માં છે :-

عن كثیر النوال قال : قلت لابي جعفر محبوبن على
عليه السلام : جعلنى الله فداك ! أرأيت ابا بكر بكرٍ و
عمر هل ظلماًكم من حكم شيئاً . او قال ذهباً من
حكمكم شيئاً؟ فقال : لا . والذى انزل القرآن على عبدة
ليكون للعالیين نذیراً ما ظلمنا من حقنا مثقال حبة
من خردل . قلت : جعلت فداك ! أفأتو لاهما ؟ قال :
نعم ، ويحك تو لهما في الدنيا والآخرة وما اصابك ففي
عنقى ثم قال : فعل الله با ليغيرة و بنان فانهما كذباً
 علينا اهل البيت .

(ભાવાર્ય) : "કષીર નવાલથી મરવી છે, ફર્માવે
 છે કે મેં અબૂ જાઓફ મુહમ્મદ બિન અલી^{પાલ} થી
 પૂછ્યું કે; મારી જાન આપ પર ફિદા ! અબૂ બંક તથા
 ઉમર વિશે આપનો શું ખયાલ છે ? શું તેમણે તમારા
 હક્કુમાં કોઈ જુલ્દમ કર્યો, શું આપનો કોઈ હક્ક માર્યો ?

હજરત અબૂ જાયફિરે ફર્માવ્યું, નહીં ! અદ્લાહની કુસમ ! જેણે પોતાના બંદા પર કુર્ચાન ઉતાર્યું કે તમામ જહાંનો માટે તે ડરવનાર બની જાય. અમારા હક્કોમાં રાયના દાણા બરાબર પણ તેમણે અમારા પર જુલ્દમ ન કર્યો. મેં અર્જ કરી ? મારી જ્ઞાન આપ પર કુર્બાન ! તો શું હું એ બંનેવ હજરાતથી મહોષ્ભત રાખ્યું ? ફર્માવ્યું, તારું બુરુ થાય ! બંને જહાનમાં તેમનાથી મહોષ્ભત રાખ અને જો આ કારણથી તમને નુકસાન થાય તો તે એ મારા જિમ્મે છે. પછી ઈમામે ફર્માવ્યું, મુગીરા અને બનાનથી ખુદા નિપટે તે બંનેવે અમો અહલે સુન્ત પર જૂઠ બાંધ્યું છે." (હવાલો ઉપર મુજબ)

આ એક રિવાયત એ સર્વ હકીકતોથી પર્દો
ઉઠાવી રહી છે જેના પર પૂર્વગ્રહ રાખનારાઓએ
દુશ્મનીની ધૂળ નાખી રાખી છે. ઐર ! ઉપરોક્ત સંપૂર્ણ
ચર્ચાને સામે રાખી આ મસાલાની ભીતર સુધી
પહોંચી શકાય છે અને સારી રીતે જાણી શકાય છે.
શીઆ અને રાફાયીઓએ એક પાયા વિનાની વાતને
ક્ષોગટમાં રાયનો પહાડ બનાવી હજરત અબૂખક
સિદ્દીકٰ رضي الله عنه ને અહલે બયતના વિરોધી અને
સૈયદાએ કાઈનાત عن أبي عبد الله થી હસદ રાખનાર બનાવી
રજૂ કરવાની નાપાક અને ગુસ્તાખાના કોશિશ કરી
છે, પરંતુ એ સર્વ કોશિશો છતાં હજરત અબૂખક
સિદ્દીકٰ رضي الله عنه ની અજમત અને બુલંદીની ઘજા અર્શની
બુલંદીઓ પર લહેરાઈ રહી છે, તેઓ મહબૂબે રસૂલ
صلوات الله عليه وسلم ના મજારે પુરાન્વારમાં આરામ ફર્માવી રહ્યા
છે અને ફિત્નાખોરો તેમની શાનમાં અયોગ્ય
માન્યતાઓ ઘડીને પોતાની જ આકેબત (આખેરત)
ખરાબ કરવામાં લાગેલા છે. ખુદાએ વહદદહૂ લાશરીક
નાંદેની હૈની માનુષાનો હૈ.

(અશરક્તિયા મંથલી ઉર્દુ, મુખારકપુર, જુલાઈ-૨૦૨૦)

❖ હપ્તો : ૦૧ ❖

લેખક : હિન્મત મૌલાના ઈલ્યાસખાન નૂરી
(મુ. રતનપુર, તા. માતર, જિ. ખેડા)

અનુવાદક : ફરજાના સાજિદ પટેલ-દયાદરા

મિસ્વાક અને મેડિકલ સાયન્સ

વુજૂમાં મિસ્વાક (દાતણ) કરવું સુન્નત છે એટલા માટે અમે સૌથી પહેલાં દાતણના ફાયદાઓ અર્વાચીન વિજ્ઞાનની રોશનીમાં રજૂ કરીએ છીએ જેથી તમને ખબર પડી જાય કે હુજૂરે અકરમ પુસ્તકના એક એક ફર્માનમાં કેટલાં વૈજ્ઞાનિક પાસાંઓ છુપાયેલાં છે.

મિસ્વાક હુજૂરે પાક ﷺની ઘણી જ ઘારી સુન્નત છે, જેમ કે તાજદારે મદીના ﷺએ ફર્માવ્યું કે મિસ્વાકને વાપરવું તમારા માટે જરૂરી કરી લો કેમ કે એમાં મોઢાની સ્વચ્છતા અને અલ્લાહની રજામંદી છે. એટલા માટે હુજૂરે પાક ﷺ રાત કે દિવસમાં જયારે પણ સૂઈને ઉઠતા તો વુજૂથી પહેલાં મિસ્વાક કરતા હતા.

આ હદ્દીષથી જાણવા મળ્યું કે સૂઈને ઉઠયા પછી દાતણ (મિસ્વાક) કરવું સુન્નત છે. સૂતેલ પરિસ્થિતિમાં આપણા પેટમંથી ભખારાઓ અને ગંધી હવાઓ મોઢાની તરફ થઢી જાય છે જેના કારણે મોઢામાં ગંધ અને સ્વાદમાં ફેરફાર થઈ જાય છે પણ આ સુન્નત (દાતણ)ની બરકતથી મોઢું સાફ થઈ જાય છે.

મિશ્કાત શરીરની હદ્દીષ છે : સરકારે મદીના ﷺનું આલીશાન ફર્માન છે કે દાતણની

સાથે નમાજ પઠવાની ફરીલત દાતણ વગરની નમાજ પર સિત્તેર (૭૦) ઘણી વધારે છે.

★ બરકતોનો ભંડાર મિસ્વાક (દાતણ) ★

- હિન્મત અલી કરમાં ﷺ ફર્માવે છે કે દાતણ યાદ શક્તિને વધારે છે અને કફને દૂર કરે છે.
- ઉમ્મુલ મોમિનીન હિન્મત આઈશા ﷺ ફર્માવે છે કે દાતણ બધી જ બીમારીઓના માટે શિક્ષા છે.

રિસાલત કાળના પ્રખ્યાત મુફ્ફિસ્સિર હિન્મત અખુલ્લાહ ઈબ્ને અખ્બાસ ﷺ ફર્માવે છે કે દાતણમાં દસ (૧૦) વિશેષતાઓ છે :-

દાંતોની પીળાશને દૂર કરે છે, આંખોની રોશની વધારે છે, પેઢાંઓને મજબૂત બનાવે છે, મોઢાને સારા સ્વાદવાળું સાફ રાખે છે, ફરિશતાઓ ખૂશ થાય છે, અલ્લાહની (રજા) ખૂશી, સુન્નતની પેરવી, નમાજના સવાબમાં વધારો, રોજમાં બરકત, ઈમાનની સાથે દુનિયાથી જવું, શરીરની તંદુરસ્તી આ બધી ચીજો મિસ્વાકથી જ પ્રાપ્ત થાય છે.

મિસ્વાક કરવાના ફાયદાઓ અને એ ફરીલતો જેને હુજૂરે અકરમ ﷺ, સહાબાએ કિરામ અને બુજુગને દીને બયાન કરી છે તે પુષ્કળ પ્રમાણમાં છે જે માંથી અમુક વર્ણવું છું, અલ્લાહ અમલની તૌફિક આપે.

- હમેશાં દાતણ કરતા રહેવાથી રોજમાં આસાની અને બરકત રહે છે.
- માથાનો દુઃખાવો મટી જાય છે અને માથાની તમામ નસોને શાંતિ મળે છે.
- પેટને બરાબર રાખે છે.
- વ્યક્તિના સારા અવાજમાં વધારો કરે છે.
- શરીરને તાકાત આપે છે.
- અક્કલને વધારે છે. □ દિલને પાક કરે છે.
- નેકીઓમાં વધારો થઈ જાય છે.

- ફરિશતાઓ ખુશ થાય છે અને તેની સાથે મુસાફો કરે છે.
- જ્યારે તે મસ્જિદ કે ઘરેથી નીકળે છે તો ફરિશતાઓ એની પાછળ પાછળ ચાલે છે.
- અંબિયા અને રસૂલો એના માટે મગફેરતની દુઆઓ કરે છે.
- મિસ્વાક શૈતાનને નારાજ કરી દે છે અને તેને ધુતકારી દે છે.
- ખાવા હજમ કરે છે, પીઠને મજબૂત કરે છે, શરીરને તાવની તકલીફથી દૂર રાખે છે.
- શરીરને અલ્લાહની ફર્માબરદારીના માટે તાકાત આપે છે, મરતી વખતે કલ્ખો નસીબ થાય છે.
- મિસ્વાકની આદતવાળો ક્યારેક જો ભૂલી પણ જાય તો પણ સવાબ લખી આપવામાં આવે છે.
- મિસ્વાક કરવાવાળાના માટે જન્નતના દરવાજાઓ ખોલી આપવામાં આવે છે અને ફરિશતાઓ કહે છે કે આ વ્યક્તિ દુનિયામાં નખીઓની સુન્નતની પૈરવી કર્યા કરતો હતો.
- દુનિયાથી પાક સાફ થઈને વિદાય લેશે.
- મલકુલ મૌત એની રૂહ ઘણી જ આસાનીથી સાથે કાઢશે.

★ ઉમ્મત પર મહેરબાની ★

હજરત અબૂ હુરૈરાહ رض રિવાયત કરે છે કે સરકારે મદીના صلى اللہ علیہ وسّع نعمتہ એ ફર્માવ્યું કે, જો મને મારી ઉમ્મતની તકલીફનો ખ્યાલ ન હોત તો તેમને મિસ્વાક કરવાનો હુકમ આપતો. એટલે કે મિસ્વાક કરવું ઉમ્મત પર ફરજ કરી આપત.

★ મિસ્વાકના વિશે થોડીક જરૂરી વાતો ★

- મિસ્વાક ન વધારે નરમ હોય ન વધારે કઠણ, અને તે પીલૂડી, જૈતૂન અને લીમડા

વગેરેની લાકડીનું હોય.

- વધારેમાં વધારે એક વેત લાંબી હોય, એનાથી વધારે લાંબી હોય તો શૈતાન એના પર સવારી કરે છે.
- જ્યારે પણ મિસ્વાક કરવાનું હોય તો એને ધોઈ લે, એ જ રીતે મિસ્વાક કરી લીધા પછી પણ મિસ્વાકને ખૂબ સારી રીતે ધોઈ લે.
- મિસ્વાક એ રીતે ઊભુ રાખે કે રેસા ઉપરની તરફ હોય. જમીન પર દાતણ ફેંકી ન હે કે એનાથી સુન્નતની તૌહીન (બેઈજીતી) થાય છે, અને સુન્નતની તૌહીનથી પાગલ થઈ જવાનો ડર છે.
- જજરુમાં મિસ્વાક ન કરે કે એવું કરવું મકરૂહ છે, અને ન તો સૂતાં સૂતાં મિસ્વાક કરે કે એનાથી તલ્લી વધી જવાનો ડર છે.
- મિસ્વાક જ્યારે વાપરવાના લાયક ન રહે તો એને કોઈ જગ્ગા પર અદબથી મૂકી દે કે પછી દફન કરી દે.

આ બધી વાતો જે અમે લખી છે તે સૌ સુન્નત છે. આજે આપણે આપણા નભીની સુન્નતોને છોડીને જત જતની બીમારીઓમાં પડી ગયા છીએ. એક શાણા હકીમે ઘણી મજાની વાત કહી છે કે, "જ્યારથી આપણે મિસ્વાક કરવાનું છોડયું છે એ દિવસથી ડેન્ટલ સર્જરીની શરૂઆત થઈ છે."

આવો ! હવે આપણે આધુનિક વૈજ્ઞાનિક સંશોધનના આધારે જોઈએ કે સુન્નત આપણી ઉન્નતિમાં અડયણ છે કે ઉતેજક છે ? આ સુન્નત આપણને પત્થરના જમાનાની તરફ લઈ જાય છે કે વિજ્ઞાનની નજીક કરે છે ? ફેસલો આપના હાથમાં છે ! ધ્યાનથી વાંચો અને પોતે જ ફેસલો કરો.

★ نبیینی سُوٽنات ★

હુજૂરે અકરમ મોહસિને ઈન્સાનિયત
મુખ્યિલિમે કાએનાત મુહમ્મદે અરબી بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِની આદત
હતી કે આપ સૂતી વખતે મિસ્વાક કર્યા કરતા હતા.

★ આધુનિક વિજ્ઞાન ★

આજના તમામ જર્નલિસ્ટ દાંતના સર્જનોનું
સંશોધન એ છે કે માણસ જે ખાવા કે ચીજો ખાય છે
તે મૌની અંદર જામી જાય છે અને તે કેવળ કોગળા
કરવાથી સાફ નથી થતું જેના કારણથી સૂવાની
હાલતમાં દાંત ખરાબ થઈ જાય છે. અનું કારણ એ
છે કે જ્યારે માણસ સૂઈ જાય છે તો એનું મોબિલકુલ
બંધ થઈ જાય છે અને બંધ મૌની અંદર જામેલું તેનું
કામ પૂરું કરી જાય છે. જેવું કે આપ જોશો કે દિવસના
સમયે ક્યારેક માણસ બોલી રહ્યો છે, ક્યારેક પી
રહ્યો છે, દિવસના સમયે આ બધું ચાલુ હોવાના
કારણો જામેલાને કામ કરવાનો મોકો નથી મળતો
એટલા માટે દાંત વધારે ખરાબ રાતે સૂવાની
હાલતમાં જ થાય છે.

હવે તમે આપણા નભી بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِની સુન્તત પર વિચારો
કે નબીની સુન્તત છે કે રાતે સૂતી વખતે મિસ્વાક કર્યા
કરતા હતા અને મિસ્વાક વગર વુજૂન ફર્માવતા હતા.
જ્યારે પણ માણસ ખાવા ખાઈને વુજૂન કરશે કે દાતણ
કરશે તો તે આ બીમારીઓથી સુરક્ષિત રહેશે.

આજે લોકો ખાવા ખાઈને એવી રીતે ઉઠીને
ચાલ્યા જાય છે કે તેમણે મીઠી વસ્તુ ખાદી છે તો મીઠી
વસ્તુની અસર ઘણીવાર સુધી રહે છે અને અમુક
જગાએ દાંતોમાં ખાવાના ટુકડાઓ ફસાઈ જાય છે.
જેના કારણથી દાંતોમાં સડો લાગવા માંડે છે. લોકો
આજે જો નબીની તાલીમાત અને તેમની સુન્તતોને
અપનાવી લે અને ખાદી પણી મિસ્વાક કરવાની
આદત બનાવી લે તો ખૂબ ફાયદો થઈ જાય અને

તેઓ દાંતની તમામ ખરાબ બીમારીઓથી બચી જાય.

★ નમાઝથી પહેલાં મિસ્વાક ★

અલ્લાહ તાલાની હમ્દો ધના બયાન કરતી
વખતે સૌ પ્રથમ મૌનું પાક હોવું ખાસ જરૂરી છે. કેમ
કે નમાજી જો નમાઝમાં ઊભો છે અને મોઢામાંથી
દુર્ગંધ નીકળે તો લોકો નફરત કરશે અને
નમાજીઓને પણ તકલીફ પહોંચશે. દાતણથી
મૌની દુર્ગંધ ખતમ થઈ જાય છે અને દાતણ કરવાથી
મૌની અંદર એવી લહર પેદા થઈ જાય છે જેનાથી
લિક તથા તરબીહ અને બંદગીમાં વધારે મજા આવે
છે, એટલા માટે વુજૂમાં મિસ્વાક કરવું સુન્તત છે.
જ્યારે કે મિસ્વાક કર્યા વગર જો નમાજ પઢી તો
શક્ય છે કે ખોરાકના ટુકડા દાંતના મૂળોમાં અટકી
જાય જેના કારણો અલ્લાહ પ્રતિ તવજીહમાં ફરક
પડે, એટલા માટે વુજૂમાં મિસ્વાક કરવું સુન્તત છે.

★ સ્વીટઝરલેન્ડના ડૉક્ટરનો અચંબો ★

હકીમ મુહમ્મદ તારિક (ગોલ્ડ મેડલિસ્ટ)
પોતાની કિતાબ 'સુન્તતે નબી' અને 'આધુનિક
વિજ્ઞાન' માં લખે છે કે એક મુસલમાન વેપારી
સ્વીટઝરલેન્ડ ગયો તો ત્યાં એક નવમુસ્લિમથી
એની મુલાકાત થઈ. એણે નવમુસ્લિમને પીલૂડીનું
દાતણ ભેટમાં આપ્યું. નવમુસ્લિમને દાતણ લઈએ
એને આંખોથી લગાડ્યું અને પણી બિસ્સામાંથી
એક રૂમાલ કાઢ્યો તો એમાં બિલકુલ નાનું લગભગ
બે ઈચ્છથી નાનું એક દાતણ લપેટાયેલ હતું. તે કહેવા
લાગ્યો કે હું જ્યારે મુસલમાન થયો હતો ત્યારે
મુસલમાનોએ મને આ ભેટ આપી હતી એને હું
ઘણી જ કાળજીથી વાપરતો રહ્યો. હવે આજે બે
ઈચનો ટુકડો બાકી બચેલ છે તો આપે નવું દાતણ ભેટમાં
આપીને મારી સાથે ઘણું જ એહેસાન કર્યું છે!

પણી તેણે પોતાનો બનાવ સંભળાવ્યો કે મને ઘણી

જ મોટી તકલીફ હતી અને હું દાંતો અને પેઢાંઓની એવી બીમારીમાં સપડાયેલો હતો જેનો ઈલાજ અહીંયાના સ્પેશયાલિસ્ટ ડોક્ટરોની પાસે હુલ્લભ હતો. મેં આ દાતણ વાપરવાનું શરૂ કરી દીધું અને થોડાક સમય પછી મારા ડોક્ટરને બતાવવા ગયો તો ડોક્ટર અચંબામાં પડી ગયો અને પૂછ્યું કે તમે કઈ એવી દવા વાપરી છે જેના કારણથી આટલા જલ્દી તંદુરસ્તી મળી ગઈ છે ? તો મેં કહું, માત્ર તમારી જ દવા વાપરી છે ! કહેવા લાગ્યો, હરગિઝ નહીં ! મારી દવાથી આટલા જલ્દી તંદુરસ્તી નથી મળી શકતી ! આપ વિચાર કરી જુઓ ! જ્યારે મેં વિચાર્યું તો મને ખ્યાલ આવ્યો કે હું મુસલમાન છું અને હું મિસ્વાક વાપરી રહ્યો છું. જેથી જ્યારે મેં દાતણ બતાવ્યું તો ડોક્ટર ઘણો જ નવાઈ પામી ગયો અને દાતણ પર એણે રિસર્ચ શરૂ કરી.

★ મિસ્વાક અને ગુરુનાનક ★

શીખોના ધર્મગુરુ બાબા ગુરુનાનક મોટાભાગે હાથમાં મિસ્વાક રાખતા હતા અને કહેતા હતા કે આ લાકડી લઈ લો કે પછી બીમારી લઈ લો ! બાબા ગુરુનાનકે કેટલી સચોટ વાત કહી છે કે જો તમે દાતણ કરતા રહેશો તો મોં અને દાંતની તમામ બીમારીઓથી બચેલા રહેશો અને જો છોડી દેશો તો બીમારીમાં સપડાવું અનિવાર્ય બાબત છે.

★ મિસ્વાક અને મોંની દુર્ગંધ ★

એક શખસના મોં માંથી સખત દુર્ગંધ આવી રહી હતી. તે ઘણો જ પરેશાન હતો અને મોંની તકલીફને મટાડવાના માટે ઊંચી જતનાં ટૂથપેસ્ટો વાપરી ચૂક્યો હતો તેમ છતાં પણ મોં માંથી દુર્ગંધ જતી ન હતી. એક આલિમે તેને પીલૂડીનું દાતણ કરવાની સલાહ આપી અને સાથે સાથે એ પણ જણાવ્યું કે આપ દરરોજ દાતણ કરો અને એ

રેસાઓને કાપતા રહો અને નવા રેસાઓ વાપરતા રહો. એ માણસે એના પર અમલ કર્યો તો થોડાક સમય પછી મોંની દુર્ગંધ બંધ થઈ ગઈ અને તે તંદુરસ્ત થઈ ગયો.

★ દિલની જડોમાં પાક (પરુ), રસી અને મિસ્વાક ★

હકીમ એસ. એમ. ઈકબાલની ડિસ્પેન્સરીમાં એક એવો રોગી આવ્યો જેના દિલની જડોમાં પરુ ભરેલું હતું. અન્ય ડોક્ટરો દિલનો ઈલાજ કરતા રહ્યા પણ કોઈ ફાયદો ન થયો. છેવટે દિલનું ઓપરેશન કરીને પરુ કાઢી લેવામાં આવ્યું. થોડાક સમય પછી પાછુ પરુ ભરાઈ ગયું તો થાકી હારીને તે હકીમ સાહેબની પાસે આવ્યો. તેમને તપાસમાં ખબર પડી કે એના પેઢાંઓ ખરાબ છે અને એમાં પરુ (રસી) ભરેલી છે અને એ પરુ કુમે કુમે ગળાના રસેથી દિલ સુધી પહોંચીને દિલને નુકસાન પહોંચાડી રહેલ છે. હકીમ સાહેબે એના દાંતો અને પેઢાંઓનો ઈલાજ કર્યો અને કહું કે તમે દરરોજ ચાર પાંચ વખત દાતણ કર્યા કરો. જેથી તેણે એવું કર્યું તો થોડાક દિવસો પછી ખરેખર તંદુરસ્ત થઈ ગયો.

★ મોંનો સ્વાદ અને દાતણ ★

એક સાહબ મોંના સ્વાદની વિજજતથી વંચિત હતા. ઘણા જ ઈલાજ કરાવ્યા પણ કાંઈ ન વળ્યું, એટલે સુધી કે કોઈએ જણાવ્યું કે આપ જીબ પર જળોઈ લગાડો. એણે જીબને જળઈએ દારા જખ્મી કરી પરંતુ તેમ છતાં પણ ફાયદો ન થયો ! અને સલાહ આપવામાં આવી કે આપ તાજા લીમડાનું કે પીલૂડીનું દાતણ ઉપયોગમાં લો અને એક માસ પછી બતાવો કે શું હાલત છે ? રોગીનું કહેવું છે કે એક રૂપિયાનું દાતણ હજરોની દવાઓ પર ભારે છે ! અને એનો સ્વાદ પાછો આવી ગયો.

★ દાતણ (મિસ્વાક) અને ટોનસીલ ★

ટોનસીલ (TONSILS) ના રોગીઓને જ્યારે નિયમિત રીતે દાતણનો ઉપયોગ કરાવવામાં આવ્યો તો એવા રોગી ઘણા જલ્દીથી તંદુરસ્ત થઈ ગયા. એક સાહબ ગળાનો સોજો વધવાથી ઘણા જ પરેશાન હતા. એમને શરબત શહેરૂત અને દાતણ વાપરવા કહેવામાં આવ્યું તો મિસ્વાકના ઉપયોગથી થોડાક જ હિવસોમાં એમને એ રોગથી છૂટકારો મળી ગયો. સુષ્ણાનલ્લાહ ! સુન્જતો પર અમલ કરવામાં નજીત છે.

★ દાતણ (મિસ્વાક) અને મોં ના છાલાં ★

મોં માં છાલા પડવાથી જે તેજાબના કારણે થાય છે એમાં એક પ્રકાર એવો પણ છે જેમાં ખાસ પ્રકારના જંતુઓ ફેલાઈ જાય છે. ડોક્ટરો અને હકીમોનું કહેવું છે કે એ જંતુઓ અને બીમારીથી છૂટકારો મેળવવાના માટે બધાથી શ્રેષ્ઠ દવા અને યુક્તિ એ છે કે તાજુ મિસ્વાક કરવામાં આવે. આ યુક્તિ અને દાતણ કરવાથી મોંઢાનાં છાલાં અને તેજાબીપણું મટી જાય છે અને રોગી તંદુરસ્ત થઈ જાય છે.

★ દાતણ (મિસ્વાક) અને જંતુઓ ★

મિસ્વાક મોંની દુર્ગધને મટાડે છે, જ્યારે પણ એને મોં માં ઉપયોગ કરવામાં આવશે તો એ અંદરના જંતુઓનો નાશ કરી દેશે જેનાથી માણસ અસંખ્ય બીમારીઓથી બચી જશે, એટલે સુધી કે અમુક જંતુઓ માત્ર અને માત્ર એન્ટીસેપ્ટિક (ANTI-SEPTIC) પદાર્થના કારણથી મરે છે.

★ દાતણ (મિસ્વાક) અને મગજ ★

હજરત અલી رض નો કૌલ છે કે મિસ્વાક કરવાથી યાદ શક્તિ વધે છે, મગજને શાંતિ મળે છે. ખરી રીતે દાતણમાં ફોસ્ફરસ (PHOSPHORUS) હોય છે. સંશોધનના પ્રમાણે

જે જમીનમાં કેલિશયમ અને ફોસ્ફરસનું પ્રમાણ વધારે હશે ત્યાં પીલૂડીનું ઝાડ વધારે જોવામાં આવશે. એટલા માટે કબ્રસ્તાનની મારીમાં કેલિશયમ અને ફોસ્ફરસ માણસોનાં હાડકાંઓના સડવાના કારણથી વધારે હોય છે એ કારણે કબ્રસ્તાન અને કેલિશયમવાળી જમીનમાં પીલૂડીનું ઝાડ પણ વધારે થાય છે. અને દાંતોના માટે ફોસ્ફરસ અને કેલિશયમ મહત્વનો ખોરાક છે. અને ખાસ રીતે પીલૂડીના મૂળમાં આ અંશો વધુ જોવા મળે છે. અનુભવમાં એ વાત સામે આવી છે કે જો પીલૂડીના દાતણને દાંતમાં ચાવવામાં આવે તો એની અંદરથી એક તીખો રસ નીકળે છે, ખરી રીતે મિસ્વાકના અંદરનો આ જ માવો જંતુઓના વિકાસને રોકે છે અને દાંતોને તમામ બીમારીઓથી બચાવે છે. એટલા માટે મુઅલિમે કાએનાત પૈગમ્બરે ઈસ્લામ મુહમ્મદ અરબી صلوات اللہ علیہ وآلہ وسلم વધારે પડતા પીલૂડીનું દાતણ વાપરતા હતા.

લીમડાનું મિસ્વાક જો કે કડવું હોય છે તેમ છતાં દાંતોના ઈલાજના માટે એ ઘણું જ ફાયદાકારક છે. એની અંદર એવા ભાગો જોવામાં આવે છે જે દાંતોને મજબૂત ચમકદાર અને પાયોરિયા જેવા ખરાબ રોગોના ઈલાજ માટે અક્ષીરે આ'જમ છે.

★ બ્રશ અને દાતણમાં ફરક ★

એક મહત્વનો સવાલ એ પેદા થાય છે કે દાંતોની સફાઈ અને માવજતના માટે બ્રશ જરૂરી છે કે મિસ્વાક ? એના વિશે અમે બ્રશના ફાયદા અને નુકસાનને આપ લોકોની સામે રજુ કરીએ છીએ.

જંતુઓના નિષ્ણાંત ડોક્ટરોનું સંશોધન છે અને કહેવું છે કે, જે બ્રશને એક વખત ઉપયોગ કરવામાં આવે એનો ઉપયોગ તંદુરસ્તીના માટે નુકસાનકારક છે જ્યારે કે તેનો બીજાવાર ઉપયોગ કરવામાં આવે, કેમ કે તેમાં જંતુઓનું મૂળ જમી જાય છે. જો તેને પાણીથી સાફ કરવામાં આવે તો પણ જંતુઓ ઉછરતાં

રહે છે. બીજુ નુકસાન બ્રશથી એ થાય છે કે બ્રશ દાંતોની ઉપર ચમકદાર અને સફેદ પડ ઉખાડી નાખે છે જેના કારણે દાંતોની વચ્ચમાં જગ્યા પૈદા થઈ જાય છે અને દાંત ધીરે ધીરે પેઢાંઓની જગ્યા છોડી જાય છે અને એ પોલાણમાં અનાજના કણ ફસાઈને પેઢાંઓ અને દાંતોને નુકસાન પહોંચાડતા રહે છે.

★ પીલૂડીનું દાતણ (મિસ્વાક) ★

દાતણ કરવું નભી સુન્નત છે. દરેક નમાજથી પહેલાં એને વાપરવું સુન્નત છે. કાયમી શરદીના બીમારો જેમનો કફ રોકાયેલ હોય છે તેઓ જ્યારે દાતણનો ઉપયોગ કરે છે તો કફ અંદરથી નીકળી જાય છે જેનાથી દિમાગ હલકું થઈ જાય છે.

એક પેથોલોજિસ્ટ (PATHOLOGIST) કહેવા લાગ્યા કે મારી રિસર્ચમાં એ વાત નિશ્ચિત થઈ ગઈ છે કે દાતણ કાયમી શરદીવાળાઓના માટે ગુણકારી છે એટલે સુધી કે એના નિયમિત ઉપયોગથી નાક અને ગળાના ઓપરેશનની શક્યતા જ નહિવત થઈ જાય છે.

★ દાતણ (મિસ્વાક)ના વિશે દુનિયાના તમામ ડોક્ટરોનો અભિપ્રાય ★

ડોક્ટરોનું કહેવું છે કે દાંતની કેટલીક નસોથી આંખોની નસોનો ગાઢ સંબંધ છે. જો દાંતને કોઈ નુકસાન થાય કે બીમારી થઈ જાય તો એનાથી આંખની રોશનીમાં અસર થાય છે. આજકાલ અંધાપો અને આંખોની કમજોરીનાં અન્ય કારણો છે એમાં એક મોટુ કારણ એ દાંતોના સંબંધે ગફલત છે. ડોક્ટરોનું કહેવું છે કે એ ભૂલથી માણસને જત જતની બીમારીઓનો સામનો કરવો પડે છે. ડોક્ટરોનું એવું પણ કહેવું છે કે જો કોઈ મંજન દેશી રીતે બનેલ હોય જેમાં તેજ કેમીકલ ઉમેરેલ ન હોય તે દાંતોના માટે ફાયદામંદ જરૂર છે પરંતુ જે ફાયદા

અને અસરો પીલૂડી કે લીમડાના દાતણમાં જોવા મળે છે એ બીજુ કોઈ વસ્તુમાં નથી જોવા મળતા.

★ દાતણ (મિસ્વાક)નો ખાસ ઉપયોગ શા માટે ? ★

મેડિકલ સાયન્સે એના પર શોધ કરી તો ખબર પડી કે પૈગમ્બરે ઈસ્લામ અને મોહંન અને દાંતોની સફાઈનો હુકમ એટલા માટે આપ્યો છે કે દાંતોમાં મોટાભાગે ખાવાના ટુકડા અને રેસાઓ ફસાઈ જાય છે અને તે સરીને જંતુઓ બનાવે છે જેના કારણે દાંત ખરાબ થઈ જાય છે. અને દાંતોની ખરાબી આંતરડામાં હજમ થવાની તાકાતને બગાડીને કેટલાય પ્રકારની બીમારીઓનું કારણ બની જાય છે. તમામ તથીબો અને ડોક્ટરો આ વાત પર એકમત છે કે જો દાંતોને સારી રીતે સાફ કરવામાં ન આવે તો એનાથી બદ્ધજમી, મોં આવવું, સાંઘાઓનું દર્દ, શરીરનું તૂટવું, બેચૈની, મેલેરિયા અને દાંતોની અસંખ્ય બીમારીઓ પેદા થઈ શકે છે.

આ બધી બીમારીઓને રોકવા માટે રહબરે ઈન્સાનિયત મુઅલ્લિમે કાઅનેનાત પૈગમ્બરે આ'ઝમ અને દાતણ વાપરવા ખાસ તાકીદ ફર્માવી છે, અને એટલા પ્રમાણમાં ખાસ તાકીદ ફર્માવી કે તે વાજિબની નજીક મર્તબો ધરાવે છે.

ડોક્ટર ગોસ્ટ્રોવલે લિબૂન અને ડોક્ટર ઘૂસ કહે છે કે પૈગમ્બરે ઈસ્લામના એક એક ઈશ્રાદ પર સંશોધન કરવાથી ખબર પડે છે કે તેઓ દુનિયાના મહાન વैજ્ઞાનિક, વિશ્વ સ્તરના સ્કોલર અને સૌથી મહાન ડોક્ટર છે. એમના એક એક હુકમમાં તંહુરસ્તીના બચાવના અસંખ્ય નિયમો છુપાયેલા છે, એટલા માટે એમણે એના (તંહુરસ્તી) વિશે ઘણા જ જરૂરી હુકમો બહાર પાડ્યા છે.

૨૮ મો આલમી સુણી ઈજતેમા ઓન લાઈન અતિ કામગાંબ !

મુંબઈ : આલમી તેહરીક "સુણી દા'વતે ઈસ્લામી"નો ઈ.સ. ૨૦૨૦નો સુન્ની ઈજતેમા Covid-19 વાયરસની વખાને કારણે આજાદ મેદાન-વાદીએ નૂરના બદલે 'ઓન લાઈન' કરવામાં આવ્યો જે ખૂબ જ કામગાંબ રહ્યો. જગતભરમાં આશિકાને મુસ્તફાએ SDI ચેનલ થકી, ટી.વી પર, સીટી ચેનલો પર, મોબાઇલ પર તેમજ ઘણા ઠેકાણે હોલમાં પ્રોજેક્ટરો રાખીને ઉલમાએ અહલે સુન્નત તથા મુખ્યલિંગીનાં બયાનો, નસીહતો, નઅતોને જોઈ સાંભળી ફયાજ હાંસલ કર્યો હતો. ૧૨-૧૩ ડિસેમ્બર ૨૦૨૦ શનિવાર / રવિવાર બે દિવસના આ નૂરાની, ઈલ્મી, રૂહાની ઈજતેમામાં શનિવારે બે વાગ્યાથી પાંચ વાગ્યા સુધી બહેનો માટેના ઈજતેમામાં હજરત કિબ્લા સૈયદ મોઈન અશરફ કછોછવીની હુઆ સાથે ઈજતેમા શરૂ થયો. બુલબુલે બાગે મદીના અલહાજ કારી રિઝવાન સાહબની નિઝામત હેઠળ સવાલો જવાબની મેહફિલમાં મુફ્તી જુબેર મિસ્બાહી સાહબે વિવિધ સવાલોના જવાબો આપ્યા હતા. તેમજ અમીરે સુન્ની દા'વતે ઈસ્લામી મૌલાના મુહુમ્મદશાહિર નૂરી સાહબે નેક ઔરતની સિફતો વિષયે ખૂબ જ ઈસ્લાહી ઈમાન અફરોજ બયાન કરીને ઔરતોને દીનો શરીઅત પર ચાલવા અસરકારક બયાન કર્યું હતું. જિંક હુઆ બાદ ઔરતોનો ઈજતેમા કામગાંબી સાથે પૂર્ણ થયો હતો. ત્યારબાદ શનિવારે સાંજના ૭ વાગ્યાથી રાતના ૧૦ વાગ્યા સુધી તેમજ રવિવારે બપોરના ૨.૩૦ વાગ્યાથી ૧૦ વાગ્યા સુધી ભાઈઓ માટે સુન્ની ઈજતેમા થયો જેમાં : "ફિકે આખેરત, રૂજૂઅ ઈલર્રસૂલ ﷺ, દા'વતે દીની ઈલ્મી અમલી ઔર જદીદ તકાજે, બેકારી કે અસ્બાબ વ ઈલાજ, ઈસ્લામ ઔર ઈન્સાનિયત, ઈસ્લામ કા મુાઆશીનિઝામ, અજમતે કુર્યાને મુક્કદસ, તા'લીમે ઉમ્મત કી ઉમ્મીદ, પયગંબર મુહુમ્મદ ﷺ હમારી જિંદગી ઔર હમારી આરજૂ, મદાહ પરસ્તી કા અંજામ કુર્યાન કી રોશનીમે, બિદમતે ખલ્ક કા કુર્યાની તસવ્વર વગેરે વિષયે મુફ્તિક્રિરે ઈસ્લામ હજરત અલ્લામા કફરુઝુઝમાંખાં આ'ઝીમી, અમીરે સુન્ની દા'વતે ઈસ્લામી હજરત મૌલાના મુહુમ્મદશાહિર નૂરી, હજરત મૌલાના સૈયદ અમીનઅલી કાદરી (નિગરાં : સુન્ની દા'વતે ઈસ્લામી-માલેગાંવ), અલ્લામા કારી જહીરુદ્દીન ખાન સાહબ, અલ્લામા કફરુલ હસન (યુ.એ.સ.), અલ્લામા શર્ફી કુર્હમાન સાહબ-હોલેન્ડ, બેરીસ્ટર મોઈનુઝુઝમાં આ'ઝીમી (યુ.કે.), અલહાજ આરિફ પટેલ (યુ.કે.) તેમજ સાદિક રજવી, જનાબ ખાલિદ રજવી..... વગેરેના ઈમાન અફરોજ ઈલ્મી બયાનો થયાં. હજરત મુફ્તી નિઝામુદ્દીન રજવી (સદર વ સદર ઈફતા જામિયા અશરફિયા-મુખારકપુર) સાહબે સવાલોના જવાબો આપ્યા હતા. શેર બજાર વગેરેના અટપટા સવાલોના તસલીબખ્શ જવાબો આપ્યા હતા. નઅતખાન હજરત જનાબ કારી રિઝવાન સાહબ, કારી રિયાજુદ્દીન અશરફી, જનાબ રાશિદભાઈ વગેરેએ મોકાસર નઅતના ગુલદસ્તા પેશ કર્યા હતા. રવિવારે રાત્રે ૧૦ વાગ્યા બાદ જિંકો હુઆ સાથે આ અનોખો ઓન લાઈન ઈજતેમા કામગાંબી સાથે પૂર્ણ થયો હતો. -તંત્રી : બરકાતે ખ્વાજા (માસિક)

બરકાતે
ખ્વાજા

દયાદરા : (તા. જી. ભરુચ) ખાતે આમીર શમ્શુદીન કોદરીયાના વાલિદા જનાબ શમ્શુદીન ગુલામ કોદરીયા તા. ૦૩-૧૨-૨૦૨૦, ૧૭-રખીઉલ આખર, ઈ.સ. ૧૪૪૨, જુમેરાતના રોજ અલ્લામાની રહેમતમાં પહોંચી ગયા છે. ૨૭બે કરીમ તેના પ્યારા હબીબ ﷺના સદક્રામાં મર્દુમાની કરવટ કરવટ મગફિરત ફર્માવે, જન્તુલ ફિરદોસમાં જગા નસીબ કરે. કુંભીજનોને સબ્રે જમીલ તથા અજરે જગીલ અતા કરે. (આમીન) -તંત્રી : બરકાતે ખ્વાજા (માસિક)

